

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

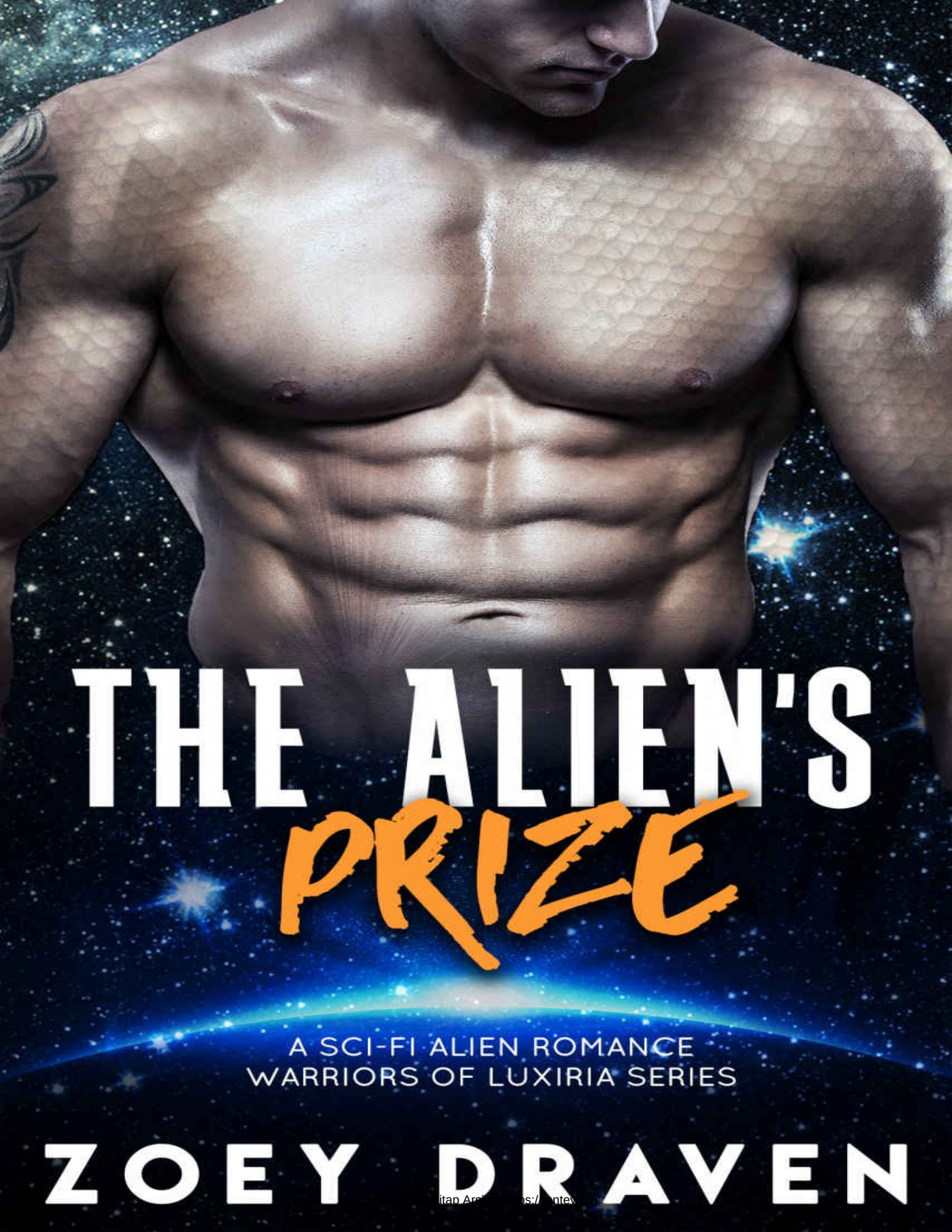
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE ALIEN'S PRIZE

A SCI-FI ALIEN ROMANCE
WARRIORS OF LUXIRIA SERIES

ZOEY DRAVEN

itap Arc os/ ntey

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İçindekiler

[TELİF HAKKI](#)

[BAŞLIĞI](#)

[BLURB](#)

[POSTA LİSTESİ](#)

[- BİR](#)

[- İKİ](#)

[- ÜÇ](#)

[- DÖRT](#)

[- BEŞ](#)

[- ALTI](#)

[- YEDİ](#)

[- SEKİZ](#)

[- DOKUZ](#)

[- ON](#)

[- ON BİR](#)

[- ON İKİ](#)

[- ON ÜÇ](#)

[- ON DÖRT](#)

[- ON BEŞ](#)

[- ON ALTI](#)

[- YEDİ](#)

[- SEKİZ](#)

[- NINETEEN](#)

[- YİRMİ](#)

[- YİRMİ BİR](#)

[- EPILOG](#)

[DEVAMI](#)

[TEŞEKKÜRLER!](#)

[ZOEY](#)

[HAKKINDA](#)

[POSTA LİSTESİ](#)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür. Gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap veya herhangi bir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın açık yazılı izni olmadan herhangi bir şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz.

Stok Sanat: Depositphotos

Kapak Tasarımı: Zoey Draven

Telif Hakkı © 2017 Zoey

Draven

OceanofPDF.com

UZAYLININ ÖDÜLÜ

(Luxiria Savaşçıları Kitap 1)

Zoey Draven tarafından

OceanofPDF.com

İkiz güneşlerin sıcak ve uzaylı savaşçıların daha ateşli olduğu Luxiria'ya hoş geldiniz...

Kate Harper sonunda Dünya'da her şeye sahipti: hayalindeki iş, harika bir en iyi arkadaş ve onu aldatan eski sevgilisinden tamamen arınmış bir daire. Ta ki Pit olarak bilinen bir uzaylı gezegeninde/dövüş kulübünde kelepçeli ve çıplak bir şekilde uyanana kadar. Daha da kötüsü? Uzaylılar ödülleri alabilmek için ölümüne dövüşmektedirler: insan zevk eşleri. Daha da kötüsü? Kendisinin de onlardan biri olduğunu fark eder.

Luxiria'nın Baş Lideri Vaxa'an'ın savaşçı türüne karşı bir görevi var: ırklarını devam ettirmek.

Acımasızlığı ve ölümcüllüğüyle nam salmış Luxirian, Çukur'da bir Damızlık elde etmekte zorlanmayacağını biliyor. Bulmayı beklemediği şey ise yemyeşil kıvrımları ve baştan çıkarıcı vücuduyla kader arkadaşıdır. Ve onu sahiplenmek için hiçbir şeyden çekinmeyecektir.

Kate savaşçı alfanın ödülü haline geldiğinde, tek amacı elinden alındığı hayata geri dönmektir. Onu kendine ait kılmaya kararlı, hınzır bir dili olan seksi, zorba barbara aşık olmak *değil...*

Kıvrımlı, inatçı bir insan dişisi ve kirli bir ağzı ve lezzetli ilginç şeyler yapan inanılmaz derecede büyük (-ahem-) bir paketi olan yedi ayak uzunluğunda ateşli bir uzaylı içerir. Tam uzunlukta 55,000+ kelimelik roman!

OceanofPDF.com

ZOEY DRAVEN

Zoey Draven'in Posta Listesine kaydolmak için nedenler:

- 1. Özel bonus bölümler/içerik**
- 2. ARC fırsatları
aracılığıyla ücretsiz
kitaplar**
- 3. Özel hediye kartı çekilişleri**
- 4. Yeni sürüm bilgileri doğrudan
gelen kutunuz**
- 5. Spam yapmama garantili seksi alfa
uzaylı dozunuz! ;)**

**Zoey Draven'in Postası için
Kaydolun
Liste burada!**

OceanofPDF.com

BİR

Böyle bir şey olamaz. Bu olamaz, diye düşündü Kate Harper çılgınca, içinde bulunduğu grup -hepsi zincirlenmiş ve kendisi gibi çıplaktı- ancak arena olarak tanımlanabilecek devasa bir açık hava odasına götürülürken gözlerini bir yandan diğer yana çevirerek.

Gürleyen bir kalabalık kulaklarını çınlattı ve gözlerini kapatıp her şeyi engellemek, bu çıldırtıcı durumdan uyanmak isteyerek irkildi.

Kabus. Çünkü inkar edilemez bir şekilde doğru olduğunu bildiği şeyi söyleyecekti...

Uzaylılar.

İşte, söylemişti.

Kate, metal duvarları titreyen loş odada, daha önce hiç görmediği kadınların histerik çığlıklarıyla uyandığında, ilk başta seks tacirleri tarafından yatağından kaçırıldığını düşünmüştü çünkü *Walking Dead*'in bir bölümünü izledikten sonra geceyi geçirmek hatırladığı son şeydi. Ancak "seks tacirleri" insan bile değildi. Pullu, yeşil ve kahverengi girdaplı bir derileri, kertenkele gözleri ve - ürperdi - ne olduğunu bile bilmediği bir ağızları vardı. Korkunç derecede çirkinlerdi, hatta insanlardan bile daha çirkinlerdi.

Birkaç saat önce izlediği zombiler.

Bu yüzden ilk başta zihninin ona oyun oynadığını düşündü. Sonra rüyasından hiç uyanamadı. Daha da kötüleşti. Uzaylıların kadınları teker teker kafeslerinden çıkarıp çırılçıplak soymalarını, ellerini fırçalanmış çelik renginde prangalarla zincirleyip tek bir sıra halinde birbirine bağlamalarını dehşet içinde izlemişti. O son kadınlardan biriydi.

Soğuk pençelerinin etinde bıraktığı hissi hala hatırlayabiliyordu.

Yıllardır giydiği oyuncak ayılı pijama şortu ve yıpranmış üniversite mezunu gömleği yere düşmüştü ve sert ışık altında pulları neredeyse ıslak ve sümüksü görünüyordu. Hepsi sıraya dizildikten kısa bir süre sonra tüm oda sarsıldı ve titreşti, yüksek bir patlama sesi ve mekanik bir vınlama kulaklarına ulaştı.

O zaman bir gemide olduklarını fark etti.

Lanet olası bir *uzay gemisi*.

Kate hiçbir zaman çıldıracak biri olmamıştı. Yıllar boyunca kendisine iyi hizmet etmiş olan çok gerçekçi bir tavrı vardı. Bu yüzden Çıplak kadınlar gemiden çıkarılıp uzun ve karanlık bir tünele götürülürken ağlamadı, haykırmadı ya da yalvarmadı. Gürültüyü duyabiliyordu, ilahi sesler gittikçe yükseliyordu. Tünel çok sıcaktı. Neredeyse dayanılmaz derecede. Vücudunu ter bastı ve çıplak göğüslerini korumak için kendi üzerine kıvrılmaya çalıştı. Kalçaları ve karnı gibi onlar da her adımda sallanıyordu. Diğer kadınlar gibi incecik değildi.

Aralarında daha kıvrımlı olanlardan biriydi... bu da onun şunu fark etmesine neden oldu

Uzaylıların yakaladığı kadınlar arasında, hepsinin nispeten genç, 20'li yaşlarda olması dışında belirgin bir model yoktu. Hepsi farklı etnik kökenlerden ve farklı vücut tiplerinden oluşuyordu. Bazıları ağlıyordu, diğerleri

sanki otomatik pilotta gibi önlerine boş boş bakıyorlardı. Birkaçı, kendisi gibi, muhtemelen bir kaçış yöntemi aramak için etrafına bakınıyordu.

Tutsaklardan biri zinciri önde götürüyordu ve kız onun iguana gibi uzun bir kuyruğu olduğunu ve yürürken yerin hemen üzerinde asılı durduğunu fark etti. Başka bir uzaylının yanından geçtiler ve öndeki onunla konuştu, hiçbir insanın taklit etmeyi umamayacağını bildiği bir dizi tıslama, gırtlaktan gelen sesler. Sıcağa rağmen vücudunu bir ürperti kapladı.

Birkaç dakika sonra arenaya götürüldüler.

Taştan yapılmış devasa bir yapıydı. Roma'ya hiç gitmemişti ama Kolezyum'u fotoğraflarda görmüştü... ve burası ona orayı hatırlatmıştı. Roma'da olmamaları dışında. Hem de hiç.

Gözlerini parlayan ışıktan korumak için elini otomatik olarak yukarı kaldırdı, zincirleri şingirdiyordu. Kolezyum benzeri arenanın üstü açıktı ve iki güneşi fark ettiğinde gözleri büyüdü. Parlak yıldızlar ufka doğru giderek batıyor, ince öğütülmüş kırmızı kayanın üzerine yoğun bir altın parıltısı yayıyor ve ardından yapının kızaran gökyüzüne doğru yükselen taş sütunlarının derin gölgeleri oluşuyordu.

Kadınlar kayanın üzerine çıkarılırken onlardan toplu bir çığlık yükseldi ve Kate birkaç dakika sonra bunun nedenini anladı. Kaya sıcaktı. Çıplak ayakları temas ettiğinde gözleri yaşardı. Bir ayaktan diğerine zıplarken ayak tabanları su toplamaya başladı. Zincirlenmiş kadınlara liderlik eden uzaylı sert bir ses çıkardı ve öndeki kızı tokatladı kafasını yana doğru savurdu.

Kadın inledi. Çoğu sessizliğe gömüldü ama kalabalığın sesi daha da yükseldi. Kate dişlerini gıcırdatarak acıyı görmezden gelmeye çalıştı.

Zincirleri test ediyordu. Başının büyük belada olduğunu anlamaya başlamıştı. Cidden büyük bir bokun. Bu her geçen saniye daha da gerçek oluyordu.

Kaçmanın imkânsız olabileceği de giderek daha belirgin hale geliyordu. Zincirler kalın ve güçlüydü. Bir çeşit alet olmadan bağlarını koparabilmesinin imkânı yoktu. Ve o bile bir şekilde kaçmayı başardı, ne kadar uzağa gidebilirdi? O bir garip bir uzaylı gezegeni. Bildiğini sandığı her şey yavaş yavaş tersine dönüyordu.

Ve yakında ayakları da işe yaramaz hale gelecekti. Her adımda omurgasına acı saplanıyordu. Kaçabilse bile kaçabilir miydi? Akıllı olması gerekiyordu.

Odaklan, diye emretti kendine.

Gözleri nihayet ışığa alıştı ve Kolezyum'un tribünlerini taradı. Şunu fark ettiğinde boğazında bir düğüm oluştu farklı uzaylı türleri vardı. Bazıları kendilerini esir alan kertenkele görünümlü insansı uzaylılara benziyordu, ama diğerleri... o kadar da değil. Bazıları jöleli madde yığınlarından başka bir şey değildi, diğerleri ise daha insani görünüyordu. Görünüşe göre onlardan *binlerce* vardı. Dillerinin ve seslerinin birleşik gürültüsü kulak tırmalayan bir uğultu yaratıyor, bu da ona yoğun bir baş ağrısı veriyordu.

Ve sonra, aniden, sessizleşti.

Onu esir alanlardan birinin tıslayan, çatırdayan sesi arenayı doldurdu. Kertenkele-insanımsı uzaylı, sesini yükselten mikrofon gibi bir şey kullanıyordu ve söylediği her şey alkışlarla karşılanıyordu.

Kadınlar arenanın zemininden sadece birkaç metre ötedeki boğ bir tribüne yerleştirildi ve Kate altındaki gölgeli taçın sağladığı serin ferahlık için minnettardı. Yan yana dizilmişlerdi, tamamen çıplak bir şekilde sergileniyorlardı. Meme uçları korkudan, savunmasızlıktan sertleşmişti ve yutkunarak bir plan yapmaya çalıştı. Her zaman bir planı vardı.

Yanındaki kadın minyon, zayıf bir sarışındı. Kalçasının yan tarafında derin bir yara izi vardı. Kate'i en çok şaşırtan şey kadının sakın görünmesiydi. Sanki her gün olan bir şeymiş gibi, sanki daha önce milyonlarca kez görmüş gibi uzaylı kalabalığına bakıyordu.

Kadın onun baktığını gördü ve başını hafifçe eğdi, ardından bakışları onları tribünlere bağlayan sıranın sonundaki uzaylıya kaydı.

Özellikle böyle bir durumda kendini tanıtmak tuhaf gelmişti ama kadın Kate'den önce konuşmuştu.

"Bir süre sonra alışıyorsun," diye mırıldandı sarışın sessizce. Arka planda uzaylıların yüksek sesi devam ediyor, arada bir alkışlarla karşılanıyordu.

Kate'in nefesi kesildi. "Bunu daha önce de mi yaptın?" "Bu benim üçüncü seferim."

"Ne-" Kate aniden başının döndüğünü hissetti. "*Neler oluyor?* Neredeyiz biz?"

"Sesini alçalt," dedi sarışın sessizce. "Yoksa buraya gelirler."

"Özür dilerim," diye fısıldadı Kate, kolları titriyordu. "Sadece neler olduğunu bilmiyorum."

"Sadece ben ve şu sondaki kızıl saçlı geri döndü," dedi başını kadın sırasına doğru eğerek. Sarışın arkasına baktı önlerindeki arena. Hava, farkındalık içinde tenini diken diken eden bir elektrikle doluydu. Uğursuz hissettiriyordu. Sarışın devam etti, "Bu bir dövüş. Kazanan istediğini alır."

"Neyi seçeyim?"

Sarışın ona tuhaf tuhaf baktı. "Bizden."

Kate fiziksel olarak yüzündeki kanın çekildiğini hissetti. Tüm düşünceleri durdu ve sadece, "Ama onlar uzaylı," diyebilirdi.

Hadi canım, Sherlock, diye kendisiyle alay etti.

"Dediğim gibi... bir süre sonra alışıyorsun. Benim ilk seferim mi? Çok korkmuştum."

Kate gülmek istiyordu, insanların sadece neler olduğuna inanamadıklarında ya da bir Geyler çok ama çok ters gittiğinde attıkları türden histerik bir kahkaha.

"Ondan sonra ne olacak? Biri... seni seçtikten sonra ne olacak?"

Kate omuz silkti ve zincirleri birbirine dolandı. "Beni almaya çalışın ilk kızı ısırdım, o da başka bir kız seçti. Senin tahminin de benimki kadar iyi. Ama çıplak olmamızın bir nedeni olduğunu düşünüyorum diyelim."

Bu konuda nasıl bu kadar sakin ve soğukkanlı olabiliyor? Kate merak etti.

Cevabı bir an sonra fark etti. Çünkü öyle olmak zorundaydı. Kate çıldırmanın onu hiçbir yere götürmeyeceğini fark etti. Büyük olasılıkla sarışın da aynı sonuca varmıştı: kaçış açısından boku yemişlerdi. Seçenekleri sınırlıydı.

Uzaylı küçük konuşmasını bir bombayla bitirmiş olmalıydı çünkü kaos patlak vermeden önce arena tamamen sessizleşti. Kate onların daha önce olduklarından çok daha fazla *heyecanlandıklarını* fark etti. Ve nedenini merak etmekten kendini alamadı.

Batan güneşe baktı ve bunun endişelerinin en küçüğü olduğunu fark etti. Bu gezegenden nasıl kurtulacak ve geri dönecekti? Ev mi?

Arenanın iki yanındaki çelik kapılar tıslayarak yavaşça açıldı. Kalabalık sessizleşti. Kate nefesini tutarak tünelden iri yarı, kambur bir uzaylının çıkmasını izledi. İki bacağı ve iki kolu vardı ama uzuvları gerilmiş, şaşırtıcı derecede kalın kaslarla birbirine bağlanmış gibiydi. Derisi kadife kahverengisiydi, dişleri jilet gibi keskindi. Üzerinde salya birikmişti. Yürürken yere düştü ve uzaylı öyle bir kükredi ki kollarındaki tüyler diken diken oldu.

Eğer bu kavga Kate'in düğündüğü Çey içinse, yani içlerinden birini seks kölesi olarak almak içinse, karçılık vermek için daha da fazla nedeni vardı. Böyle bir şeyin ona yaklaşmasına, dokunmasına izin vermesinin imkânı yoktu.

Ancak bir başka büyük endişe daha yeni ortaya çıkmıştı. Arenanın karşı tarafındaki çift kapıdan bir adam çıktı. Hayır, bir adam değil. fark etti. *Onlardan* biri. Bir uzaylı. Kalabalık onu gördüğünde kesinlikle çılgına döndü.

Kate'in içinde bir farkındalık nabızı atıyor, iliklerine kadar yankılanıyordu.

Uzaylı *devasaydı*. Omuzlarını, göğsünü, karnını, ön kollarını ve kalın kalçalarını kaplayan halat halat kaslarla birlikte, kolayca yedi fit boyundaydı. Teni yeşil, kahverengi ya da mavi değil, ince bir *altın* rengiydi. Teni bir serap gibi parıltıyor, solmakta olan güneşin ışığını yansıtıyordu. Ancak en tuhaf şey bu değildi. Boynuzları vardı. Şakaklarından yukarı doğru çıkan ve başının etrafında kıvrılan siyah boynuzlar, sırtının ortasına kadar düşen uzun, siyah saçlara dönüşüyordu. Diğer uzaylının giydiği gibi zırh giymiyordu. Altın renkli olanın göğsü çıplaktı ve derisini kesip parçalayan çok sayıda yara izini gururla gösteriyordu. Pazularından birinin etrafını som altından bir bant sarıyordu ve kız, esmer meme uçlarına saplanmış metalin parıltısını gördü.

Acımasız. Ölümcül. Yoğun.

Bu kelimelerden herhangi biri onu tanımlayabilir.

Onu en çok şaşırtan şey, ona bakarken göğüslerinde hissettiği ağırlıktı. Ve kalçalarının arasındaki hafif zonklamaydı. Kate kendine lanet okudu. Arzu hissetmek, doğru hissetmesi gereken *son* şeydi. Şimdi. *Kaçırılmıştı. Uzaylılarla* dolu bir arenada zincirlenmiş ve çıplaktı. İçlerinden birini almak için birbirleriyle dövüşmek üzere olan o uzaylılardan ikisinin önünde sıraya dizilmişti.

Peki neden bakışlarını ondan ayıramıyordu?

Uzaylı arenanın etrafına baktı, kalabalığı taradı, gözleri sanki bir şey arıyormuş gibi kısıldı. Gözleri kadınların sırasını takip etti arasında duruyordu. Ve sonra, aniden, doğrudan ona bakıyordu. Yanındaki sarışına değil. Diğer tarafındaki kusursuz, moka rengi tenli kadına da değil. *Ona.*

Yanlış anlaşılacak bir şey yoktu. Yüz ifadesi değişmedi ama vücudunun hatlarında bir şeyler değişti. Bütün vücudu gerildi, midesi sıkıştı. Kate bir an için onu bir Çekilde kızdırıp kızdırmadığını merak etti.

Yanlarında, elleri bükülmüştü. Pençeleri vardı ve uçları keskin siyah tırnaklarla kaplıydı. Kate yutkunarak nefes aldı. *Hava neden birdenbire bu kadar incelmışti?*

Sonra, sanki zorlanıyormuş gibi bakışlarını ondan ayırdı. Gözleri rakibini arıyordu. Kate kadife kahverengi uzaylı için kendini kötü hissetti. Neredeyse.

Göz ucuyla sarışının ona doğru baktığını gördü. Kate ona doğru döndü, kalbi küt küt atıyordu, dövüşün sonucunun ne olacağı konusunda aniden çok gerilmişti.

Sarışının gözlerinde acıma parlıyordu. Çünkü Kate'in zaten şüphelendiği şeyi biliyordu.

"İyi şanslar," diye fısıldadı sarışın.

Kate'in göz kırpmasından daha hızlı bir şekilde dövüş başladı.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

İKİ

- Öldür. Korum. Dostum. -

İçgüdü, Vaxa'an'ın içinde tanıdık ve rahatlatıcı bir varlık olarak yükseldi. İçgüdü doğduğundan beri varlığının bir parçasıydı ama bu aciliyeti, bu ihtiyacı, bu *çılgınlığı* hiç hissetmemişti.

Dövüş siyah pençelerinin bir darbesiyle başlamıştı. Çukur'da, hiçbir silahlara izin vardı. Vaxa'an Nusseer'in kahverengi derisinin gevşediğini, pençelerinden akan siyah kanın ılık fışkırışını hissetti. Bu hızlı bir dövüş olacaktı. Gerekli bir savaş.

İnsan onun eşi olacaktı. Vaxa'an bunu aklının ucundan bile geçiremiyordu ama gerçek, Luxiria'nın üzerine doğan ikiz güneşler kadar net bir şekilde içinde çınılıyordu.

İçgüdü onu şiddetle istese de, Vaxa'an hayal kırıklığının bedenini sarmasına engel olamadı. İnsanlar zayıftı, Damızlık ve zevk eşlerinden başka bir şey olarak görülüyorlardı. Bir insan kadının çiftleşirken erkeğin yıldızları görmesini sağlayabileceğini, yumuşak vücutlarının esnek ve vericiydi... ama tek gördüğü zayıflıktı. Bir insan eş, kaba kuvvetin - hızla azalan kadın nüfusu arasında bile- güç olduğu Luxiria'da hayatta kalmakta zorlanırdı. Luxirialılar savaşçı bir ırktı, güçlü ve gururlu soylar tarafından bunun için yetiştirilmişlerdi. Genç yaşlardan itibaren, sadece en sert yöntemler kullanılarak eğitilirlerdi. Vaxa'an'ın soyunu devam ettirmek için kendi ırkının dışından birini aramak zorunda kalması yeterince hakaretti. Halkının lideri olarak hayatta kalmayı garantilemesi gerekiyordu.

Ama bir insan...

Onlar, 'Dünya' adlı bir gezegenden gelen, kendilerini tanıtmak için nispeten yeni bir türdü. Eve döndüğünde onun dilini zihnine kolayca yerleştirebilirdi ama buna gerek var mıydı? Tek niyeti Varisler yaratmak için onu çiftleştirdi. Efendisi Baş Liderdi ve bu unvan ölümünden sonra Vaxa'an'a geçmişti. Onu hamile bırakmak onun görevi olacaktı.

Vaxa'an bu düşüncenin kanını hızlandırdığını ve örtüsünün içindeki sikini kıpırdattığını inkâr edemezdi. İnsanı yemyeşildi. Meme uçları emmek istediği yumuşak bir pembelikteydi. Vücudu kesinlikle esnek görünüyordu, görünüyordu

Sanki onun gibi bir Luxirian'ın ona verebileceği sert çiftleşmeleri kaldırabilirmiş gibi.

İnsan olsun ya da olmasın, ay döngüsü bitmeden hamile kalacağına yemin etti. Nusseer'in pençelerinden kurtuldu ve tükürüğüne dokunmamaya dikkat etti. Odaklanmazsa zehir kemiklerine sızacaktı.

Eğitimi devreye girdi. Eşini almak için sabırsızlanıyordu.

İçgüdünün kontrolü ele almasına, hareketlerini yönlendirmesine ve onu daha hızlı, daha sert, daha ölümcül yapmasına izin verdi. Kaçtı, saldırdı, eğitildiği gibi rakibini zayıflattı ve saldırmak için uygun anı bekledi. Her hareketi hesaplanmıştı.

Nusseer hayatını kaybettiği anı biliyordu. Vaxa'an kolunu uzatıp pençelerini karnının kalın derisinin derinliklerine, kalbinin olduğu yere saplamadan hemen önce karanlık gözlerinde bu farkındalık titreşti. Yumruğunu sıkarak organı patlattı ve Nusseer bir deprem gibi yeri sarsarak ayaklarının dibine düştü.

Rakibinin kanını göğsüne silerken kalabalığın kulakları sağır eden uğultusuyla karşılaştı, bu onun hayatına ve zaferine duyduğu saygının bir işaretiydi. Yaratığın kanını taşımak bir onurdu. Bakışları eşininkini aradı ve İçgüdü göğsünde gürledi, ihtiyacı on kat arttı.

- *Dostum. Sikeyim. Sahip ol.* -

Bakışlarını ondan hiç ayırmadan, diğerleriyle birlikte durduğu standı doğru ilerledi. Yakından, onu inceledi. Ağzı sulandı, gözleri onun kıvrımlarında, açıkta duran amcığında, dolgun göğüslerinde gezindi. Dudakları garip bir şekilde baştan çıkarıcı bir pembe tonundaydı ama birkaç dakika öncesine göre daha solgun görünüyordu. Gözleri de tuhaftı. Ortaları siyahtı ve sonra yeşil, sonra beyaz. Farklıydı. Ve küçüktü. Yerden yüksekte duruyordu ama yine de sadece göğsüne kadar geliyordu.

Onun gözlerinin göğsündeki siyah kan lekesine odaklandığını gördü ve omurgası gururla dikleşti. Onun için öldüreceğini, onu zarardan koruyacağını, hayatlarının sonuna kadar ona bakacak kişinin o olacağını bilmeliydi.

O anda, onun insan olmasının bir önemi olmadığına karar verdi. O *kendisiydi*. Halkı bunu zamanla kabul edecekti. Türler arası üreme yoluyla soylarını devam ettirerek, ırklarının hayatta kalmasının tek yolunun bu olduğuna örnek olmalıydı.

Pullu derisi ve kara gözleriyle kendisine yaklaşan Krevorag'a onun dilinde şöyle dedi: "Onu istiyorum. Zincirleri serbest bırak."

Krevorag ukuru başlatmıştı. Sadece insan dişilerin teklif edildiğini bilmiyordu ve diğer türlerin bulunmamasını garip buldu. Bazı dişiler, özellikle de Wrillonianlar, ukur için gönüllü oldu, Kendileriyle iftleşme hakkı için savaşan erkeklerin vahşetinden zevk alıyorlar. Ancak bazıları istekli gelmedi. Vaxa'an ahlaki değerleri görmezden geldi. katılımının sonuçları. Kendisine bunun gerekli olduğunu, Damızlık olarak uygun bir türe ihtiyacı olduğunu söyledi. İçgüdüsü onu seçtiği anda, insanların uyumlu olacağını biliyordu.

Krevorag dişiye yaklaştı ve dişi gözlerini ona doğru çevirdi, geri adım atarak ondan kaçmaya çalıştı. Krevorag tıslayarak onu ileri doğru çekti ama Vaxa'an'dan gelen alçak bir hırıltı kolunu hemen sakınleştirdi.

"Onu işaretlersen ölümünün tadını çıkarırım," diye uyardı Vaxa'an, sesi lmcld. Dişisinin titrediğini gördü ve Krevorag zincirlerini hızla çözüp diğer dişilere bağladı.

Vaxa'an eşini almak için öne doğru uzandı ama *eşini ısırmadan* nce onun sıcak tenini kendi teninde hissetmek için sadece kısa bir anı vardı.

Kr küçük dişleri acı vermek için çok az şey yaptı. Adam her şeyden çok şok olmuştu ve ona istediği fırsatı verdiğine şüphe yoktu. Peneleriyle göğsünü tırmalayarak onu tutmaya çalıştı. Ama daha yakından fark ettiğinde, pençeleri olmadığını, sadece dişleri kadar kr tırnakları olduğunu anladı.

Kalabalık eğleniyordu, şüphesiz Krevoragian Brew ile sarhoş olmuşlardı, bu da onların histerilerini daha da arttırıyordu. Söylentilere göre bu yeni bir şey değildi. Daha önce de bir dişi bir savaşçıyı ısır mış ve birkaçı kaçmaya çalışmıştı.

Ne yazık ki Vaxa'an'ın insanlar hakkındaki ilk korkuları doğruydu. Onlar zayıftı. Onu kolayca bastırdı, kollarının arasına aldı, rakibinin kanı onun yan tarafını ıslatıyordu.

Ona karşı mücadele ediyor, öfke, hayal kırıklığı ve korku miyavlamaları yapıyordu. Zamanla ondan korkacak hiçbir şeyi olmadığını anlayacaktı. Adam onun öfkesini ihtiyaca, hayal kırıklığını da arzuya dnştrecekti. Onunla sevişecekti. Kadının tatlı formunun kendisine bastırđıđını hissedince,  varisin yeterli olmayacağına karar verdi. Bu dişiyle çok daha fazlasını doğuracaktı. Ona duyduğu çekim onu korkutmalıydı ama hissettiği tek şey rahatlatma ve hınzırca bir beklentiydi.

"Yeter, kadın," diye homurdandı ve kadının ırpınışlarının doğrudan sikine doğru titreştiğini hissetti. Dvşmek zaten kanını kaynatıyordu. Luxirian'ların savaşçı bir ırk olmalarının yanı sıra, savaşılıklarıyla da tanınmalarının bir nedeni vardı.

daha fazla cinsel ihtiyaçları var. "Tabii seni yere yatırıp burada becermemi istemiyorsan."

Elbette onu anlamayacaktı, bu yüzden blöfüne karşılık vermedi. Vaxa'an'ın onu gemisine götürmesi gerekiyordu, böylece bu gezegenden ayrılıp kendi gezegenine dönebileceklerdi. Yolculuk sadece üç dakika sürecekti ama ona ihtiyacı vardı. Eğer onu bir sonraki an içinde alabilirse, bu yeterince erken olmayacaktı.

Kulağına "*Laytmigao, laytmigao!*" gibi bir şey bağıırıyordu. Vaxa'an'ın gemisine ulaşır ulaşmaz dilini yerleştirmesi gerekecekti. İhtiyaç duyduğundan beri çok, çok fazla ay döngüsü olmuştu.

dil implantı, bu yüzden işe yaraması için Kader'e dua etti. Ve Kadın adamın elinde çırpınmaya devam etti. Tutuşunu sıkılaştırdı ama onu en iyi şekilde bastırmak için omzunun üzerinden atmaya karar verdi. Kadın adamın çıplak sırtına doğru çığlık attı ve adam kulakları hassaslaşarak irkildi.

Kadının geniş kalçası tüm arenaya sergileniyordu ve adam içini kemiren sahiplenme duygusunu görmezden geldi. Mücadeleyi bırakması için onu daha da motive etmek amacıyla elini poposuna indirdi, sert değildi ama uyarı olarak sağ yanağına bıraktı, İçgüdü'sü onu hissettiğinde keyifle mırıldandı.

Dişi sonunda hareketsiz kaldı, dondu ve adam tünele geri döndü. gemi bölümüne doğru. Evrenin dört bir yanından türler, dövüşleri izlemek ya da kendilerine bir dişi kazanmaya çalışmak için çukura geliyordu. Luxiria'nın Baş Lideri olarak, gecenin ilk dövüşü ona verilmişti ve Krevoraglar onun aniden ortaya çıkışıyla heyecanlanmıştı. Bildiğı kadarıyla, çukur'da bir sıra isteyen ilk Luxirian savaşıcısı oydu.

Gemi güvertesinde, yaklaşırken ortaya çıkan bir Luxirianlı olan gemisini gördü. Bu Lihvan'dı.

"Başbakan," diye saygıyla başını sallayarak onu selamladı generali, koyu renk gözleri omzuna asılı insan dişisine kaydı. Vaxa'an ve Lihvan kan kardeşi kadar yakın olsalar da, generali gelenekleri biliyor ve halk arasında bunlara uyuyordu. "Görüyorum ki zafer kazanmışsınız."

"Evet." Göğsü kendini beğenmiş bir gururla kabardı. Lihvan'ın bakışlarını üzerinde tuttu. "Benim *luxiva*'m." Eşi. Ya da en azından öyle olacaktı. Çok yakında.

"İçgüdü onu senin için mi seçti?"

"Evet."

Dişi Luxirianların bol olduğu zamanlarda, İçgüdü üreme amacıyla en uyumlu dişiyi seçerdi. Onun ırkı

Tek eşliyidiler ve Luxirianlar dişilerine karşı son derece sahipleniciydiler. Paylaşmazlardı, ancak üreyen eşlerin yavrular dünyaya geldikten sonra birlikteliklerini karşılıklı olarak sona erdirmeleri alışılmadık bir durum değildi.

Dünya. Eğer böyle bir şey olursa, İçgüdü başka bir diş seçer ve üreme döngüsü yeniden başlardı.

Ama bir *luxiva* farklıydı. Vaxa'an bunu iliklerine kadar hissetti. İçgüdü biliyordu. Kaderden birlikteliklerini kutsamasını isteyecekti ve eğer bunu yaparlarsa, Vaxa'an ve insan dişisi ömür boyu çiftleşecekti. En derin bağ. Kader bağı. Bağların en güçlüsü. Yaşamları boyunca onlar için başka bir şey olmayacaktı.

Generalı başını öne eğdi. "Bu büyük onur için sizi kutluyorum, Sayın Başbakan."

Lihvan bakışlarını kaçırdı ama Vaxa'an onun gözlerindeki kıskançlığı görmüştü. En eski dostu, herhangi bir Luxirian kadar uzun zamandır bir *luxiva* bulmak istiyordu. Ama dişiler arasında bir yangın gibi yayılan hastalıktan sonra, birçok

erkekler umutlarını yitirmişti. Vaxa'an'ın bir insan bulduğu gerçeği *luxiva*... kendisi ve adamları için bir olasılıklar âleminin kapılarını açtı.

"Gidelim mi?" Lihvan arkadaşına bir kez daha bakarak sordu.

Mürettebatı ve Lihvan'ın varlığı uyarıcı nitelikteydi. Eğer düşmanları Başbakan'ın Çukur'a tek başına gittiğini bilselerdi... bir fırsat yarattı.

Vaxa'an başıyla onayladı. "Derhal."

Dişisini eve götürmek için sabırsızlanıyordu.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

ÜÇ

Kate korku ve inançsızlık arasında gidip gelen altın uzaylının yara bere içindeki sırtına baktı. Onu omzuna atılmış bir patates çuvalı gibi arenanın dışına taşımıştı, çıplak kıcı sergileniyordu, *her şey* sergileniyordu. Ve bu, elini bir uzaylının vücudunun içine sokup onu sıkmasını izledikten sonraydı. Yere düşüp ölene kadar kalbini parçaladı. Adamın güçlü halini, kahverengi uzaylıya göz açıp kapayıncaya kadar nasıl saldırdığını düşünerek ürperdi. Ölümcül ve tehlikeliydi.

Korkması gerekirdi. Ama Kate onun görünmeyen biriyle konuşurkenki sesinin gırtlaktan gelen titreşimlerini dinlerken - *yabancı* bir dil, bir şey Hâlâ kafasını toparlamaya çalışıyordu; uyarılmanın işaretlerini hissediyordu.

Benim neyim var böyle? diye düşündü, neredeyse dehşet içinde. Altın uzaylının kendini boyadığı yerden yapışkan siyah kan yan tarafına bulaşmıştı ama yine de tamamen iğrenmeyi kendine yediremiyordu. Aklını kaçırıyor olmalıydı. Şoka giriyor ya da öyle *bir şey*. Ondan etkilenmesi için hiçbir neden yoktu.

Teni vücuduna garip bir şekilde soğuk geliyordu. Ve birkaç dakika önce onu dövüşürken görmüş olmasına rağmen, en ufak bir ter parıltısı bile görmemişti. Yine de kokusu... kokusu onun özüne işlemişti. Kimyasal bir düzeyde, ona şimdiye kadar karşılaştığı tüm insanlardan daha fazla ilgi duyuyordu.

Bir uzaylı feromon yayar mı ki? diye çılgınca düşündü ve sonra neredeyse gülecekti. Kendini kaybediyordu.

Kate seçeneklerini tarttı. Boynunu gererek nerede olduğunu görebilmek için başını yukarı kaldırdı ve omurgasında acı veren bir kavis hissetti. Bir çeşit rıhtımdaydılar ama gemiler içindi. Uzay gemileri. Farklı uzaylılar *Yıldız Savaşları*'ndan fırlamış bir sahneyi andıran türler etrafta dolaşıyordu. Kalbinin atışını sakinleştirmeye çalışarak düzenli bir nefes aldı.

Uzaylı hareket etti, metal bir rampaya doğru ilerlerken kasları esnedi ve çekildi. Kate bundan sonra ne yapacağını merak ederken, uzaylının çıplak sırtına baktı. Birden onun ilk başta düşündüğü kadar altın rengi olmadığını fark etti. Derisi sert bir post gibiydi, dokunulduğunda serindi. Derisinin dokusu pulu andırıyordu, ama bir

Arenanın ışığında altın gibi görünen yanardöner bir niteliği vardı. Şimdi, gemi rıhtımında, teni gümüş gibi parlıyor, ışıktan yansıyor.

Gerçekten aklını kaçıyordu çünkü kısa bir an için Kate onun teninin güzel olduğunu düşünmüştü.

Bir gemiye bindiklerini fark etti, az önce çıktıkları rampayı görmek için boynunu yukarı kaldırdı. Geminin kapıları sessizce ve yumuşak bir şekilde kapanırken kendi içine doğru çekiliyordu.

Parlak ışık uzay gemisini aydınlattı. Uzaylının konuştuğunu duydu ama kiminle konuştuğunu göremedi. Ayakları bir an bile durmadı. Başka sesler de duydu ve yanan bir yüzle, kaç tane garip uzaylı olduğunu merak etti. yabancılar onu böyle görüyordu.

Güçlü, kaslı bacakları gemiyi yuttu. Bu şey ne kadar büyüktü? Şimdiye kadar çeyrek milden fazla yürümüş gibi hissediyordu, dar koridorlarda bir kez bile adımını kesmeden dönüp duruyordu. Duyduğu her yeni seste hep aynı şeyi duyuyordu: *ix-ravax-on'a* benzeyen bir kelime. Bu uzaylının adı mıydı?

Sonunda durdular. Adamın eli kızın kışından çıktı. Bir şekilde orada olduğunu bile unutmuştu ve sonra bir kapı vınlayarak açılmadan önce bir dizi bip sesi duydu. Uzaylı içeri adım attı ve arkalarından kapandığını duydu.

Birdenbire adamın omzundan çekildi ve Kate Gağkınlıkla haykırdı ama kendini tekrar adamın kollarında buldu. Adam onu Gağırtıcı bir Çekilde yumuşak bir Geyin üzerine yatırırken kağlarını çatarak ona baktı. Kate yere bakınca bunun kürklerle kaplı büyük bir yatak olduğunu gördü ve hemen üzerinden kalkarak iri yarı, inanılmaz büyüklükteki uzaylıdan uzaklaştı. Büyük, karanlık bir yatak odasındaydılar.

"Benden ne istiyorsun?" diye sordu, sesi paniklemiş gibiydi. "Neden-neden..."

Sözünü yarıda kesti, zihninde bir sürü soru dolaşüyor ve tutarlı bir cümle kurmasını zorlaştırıyordu, zaten o da onu anlamıyordu. Neden buradaydı? Adam onu neden almıştı? Onunla seks yapmasını mı bekliyordu?

Böyle bir şey *olmayacak*, diye düşündü, kararlıydı, gözlerini uzaylıya dikmişti.

Yüz hatları hatırladığı kadar tuhaftı, biraz insandı ama yine de... *değildi*. Onunla ilgili bir şey *avcı* diye bağıırıyordu. Ve o da onun avıydı.

Odanın içinde daha da iri görünüyordu. Genişliği tüm alanı kaplıyordu. Kate'in gözleri onun koyu renkli boynuzlarına takıldı.

Daha önce hatırladığından daha dikti ve sonra delikli meme uçlarına ve derisini çizen garip yara izlerine doğru ilerledi.

Gözleri insan gözlerine benzemiyordu. Siyah gözbebekleri vardı ama geri kalanı tamamen irislerden oluşuyordu, hiç beyaz yoktu. İrisleri derisi gibiydi. Işığı yansıtıyorlardı. Şu anda gümüş renginde parlıyorlardı ve bunun onun için bir şey ifade etmediğini söylerse yalan söylemiş olur. Cehennem gibi ürkütücü.

Gözbebekleri Kate'in hâlâ çıplak olan vücuduna kaydı ve Kate bir solukta yatağın üzerindeki kürk örtüyü çekerek kendi çıplaklığını korumak için kullandı. Elleri titremesine rağmen dik dik baktı. Ona bir Çeyler söylemeye çalıştığı anda dili ağzının çatısına yapıldı.

Uzaylı onu inceledi, şaşırtıcı derecede dolgun dudakları hâlâ kaşlarını çatarak aşağı doğru çekilmişti.

Sonra konuştu, derin, gırtlaktan gelen sesi bir dalga gibi onu yıkadı. Kate hiçbir şey anlamadı. Bir kelimeyi tekrarlayıp duruyordu *-frixavir-* ve yatağa doğru işaret ediyordu. Uzanmasını mı istiyordu? Ölü bedeninin üzerine. Onun fahişesi *olmayacaktı*.

"Ne dediğini anlamıyorum! Ama ben seks yapmıyorum. Sen!" Kate sonunda sinirli, yorgun ve korkmuş bir şekilde haykırdı. Tüm dünyası bir anda tersine dönmüştü. Bildiği hiçbir şey artık mantıklı gelmiyordu. Ne yapacağını düşünürken gözyaşlarının eşiğine gelmişti.

Yüzünden bir damla gözyaşı damladığında, konuşması aniden kesildi ve devasa formu öne doğru ilerledi. İlk tepkisi ondan uzaklaşmak oldu ama nefesini tutarak yerinde durdu.

Uzaylının dokunuşu onu sarstı. Parmak uçları da teni gibi serindi ve gözyaşını uzaklaştırmadan önce izini sürerken nazikti. Adam parmak ucundaki sıvıyı inceledi ve kadın onun ağlayıp ağlayamayacağını, bunun kendisine de onun kadar yabancı olduğunu düşünüp düşünmediğini merak etti.

Bir kez daha onun gözlerine bakarak yaklaştı ve bir yıkım topu gibi kişisel alanına girdi. Onu odanın duvarına doğru bastırdı, kanlı göğsü vücuduna sardığı kürklerle aynı hizadaydı ama beklenmedik varlığı korkutmak için değildi. En azından o öyle düşünüyordu. Yüzündeki ifade her anlama gelebilirdi -bir uzaylının vücut dili hakkında ne biliyordu ki? Tuttuğu nefesi dışarı üfledi.

"Luxiva...ta rix l'an."

Bilinmeyen kelimeler kulağına lirik geliyordu. Nedenini bilmiyordu ama sanki bir parçası tam olarak ne söylemeye çalıştığını biliyormuş gibi bu sözlerle rahatladığını hissetti. Ya da belki de sadece boşa kürek çekiyordu, zihni sonunda yorgunluğa boyun eğmişti.

Elini saçlarının arasından geçirerek parmak uçlarının arasındaki telleri ovuşturdu. Kate'in kafa derisi karıncalandı, gözleri kısa bir an için kapandı.

Başını yana eğdi. Göğsü guruldadı ve sonra şöyle dedi, "*Krav*." Geri çekildi, ellerini onun hareket etmesini istemiyormuş gibi uzattı. Tekrar yatağı işaret etti ve sonra kapının yanında durdu. Kapı vınlayarak açıldı, gözleri parlıyordu. "*Krav luxiva*."

Ona doğru döndü... ve sonra gitmişti.

Az önce işgal ettiği yere, odanın kapalı çelik benzeri kapısına baktı ve orada bir mahkum olup olmadığını merak etti. ile Çekingen adımlarla yaklaştı. Başının üzerinde bir tuş takımı vardı ve elini uzatıp parmaklarını garip düğmelere ve sembollere bastırdı. Bir sarsıntı oldu ve şaşkınlıkla tıslayarak elini geri çekti. Tuş takımı sert bir ses çıkardı ve sonra tekrar sessizleşti. Kapı açılmadı.

Başka bir düğme daha denedi ama aynı sonuçla karşılaştı. Sonra bir tane daha. Sonra bir tane daha. Hepsini denedikten sonra midesi korkuyla doldu.

Kate odaya geri dönerek başka bir kapı aradı. Sol duvarın uzak tarafında bir tane vardı. Elini dokundurduğunda kapı gerçekten de açıldı ama içinden bir tür banyo çıktı. Japonya'dan gelme bir tuvalete benzeyen bir şey ve duş olduğunu tahmin ettiği silindirik bir kabin. Odaya geri döndüğünde, kürk yatağının yanında küçük bir pencere keşfetti ve hemen oraya doğru koştu.

Kalbi göğsünde hızla çarpmaya başladı.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Kate, bir zamanlar hayatı boyunca asla göremeyeceğinden yüzde yüz emin olduğu açık uzaya bakarken gözleri kocaman açılmıştı. Gemi şimdi hareket ediyordu, uğulduyordu, neredeyse sessizdi, ama avucunu duvarların soğuk metaline koyduğunda hafif bir titreşim hissetti. Karanlık fonda yıldızlar parlaktı ve cama dokunmak için uzandığında eli titredi.

Kate yatağın üzerine çöktü, kenarına hafifçe oturdu, kürkleri çıplak göğsüne tutarak pencereden dışarı baktı. Ağlamak istiyordu, fark etti. Ama bu onun sorunlarını çözmezdi; hiçbir zaman da çözmedi. Yapmak zorundaydı.

Bunu mantıklı bir şekilde düşünmek ve bunu yapmak için bir plana ihtiyacı vardı. Her zaman bir planı vardı. Bu planlar onu merkeze yerleştirir, odaklanmasını sağlardı.

Kate kafasında bir liste yaptı. Bu uzaylıların kim olduğunu, garip gözlü ve güzel tenli gümüş/altın uzaylının onu neden kaçırdığını, onunla ne yapmayı planladığını ve en önemlisi de nasıl kaçırdığını öğrenmesi gerekiyordu.

Dünya'ya geri dönecekti. Nereye gittiklerini öğrenmesi, onlarla *nasil* iletişim kuracağını bulması -İngilizce bilmedikleri çok açıktı- ve onları kendisini eve götürmeye ikna edip edemeyeceğini anlaması gerekiyordu.

Zihninde basit bir plan oluştu: Uzaylıyla iletişim kurmaya çalışacaktı - ve bu süreçte çıldırmamaya çalışacaktı - ve sonra amacını bulmaya çalışıyor. Bebek adımları. Bu iki şeyi başardığında, pozisyonunu yeniden değerlendirecekti. Bu kadar basit.

Evet, doğru, diye düşündü. Uzay gemisi yön değiştirdi ve az önce çıkarıldığı gezegen göründü. Kırmızı bir gezegendi, daha önce gördüğü hiçbir şeye benzemiyordu.

Toto, içimden bir ses artık Kansas'ta olmadığımızı söylüyor.

* * *

Vaxa'an komuta merkezine yöneldi. Savaşçıları o geçerken başlarını saygıyla eğdiler ama sonra görevlerine devam ettiler. O hissetti Uzay gemisi hızlanmaya başladı ve ardından güç bölmesiyle bağlantılarının kesildiğini gösteren yumuşak bir sarsıntı geldi. Kısa süre sonra açık uzaydaydılar ve

Çukur'un gezegen yüzeyinde. İçinde bulundukları galaksinin karanlığına bakan büyük bir pencerenin önünden geçti. Kendi gezegenini özliyordu ve ulaşması sadece üç açıklık alacağı için Kader'e şükretti. Sabır. Her zaman sabırlıydı.

Zihni dışisine geri döndü. Ondan yayılan bayat korku kokusunu hatırladı ve bu midesini bulandırdı. Ona hiçbir şekilde zarar vermeyecekti. Bir daha kimse ona zarar veremeyecekti.

Vaxa'an komuta merkezine doğru yürüdü. Mürettebatı onu karşıladı ve göğsündeki öldürdüğü kişinin kanına baktı. Hâlâ yıkanması gerektiğini unutmuştu. Dışisi bu yüzden mi korkmuştu? Erkeği bir düşmanı yendiği için gurur duymalıydı.

"Kirov," dedi teknoloji danışmanına hitaben. "Bir dil implantına ihtiyacım var. Derhal."

"Emredersiniz, Başbakan," dedi Kirov, dudaklarında alaycı bir gülümseme vardı. Lihvan gibi Kirov da onun için kan kardeşi gibiydi. Vaxa'an büyük olasılıkla daha sonra ondan bir şeyler öğrenecekti. "Hangi dil?"

"İnsan," diye yanıtladı Vaxa'an, Kirov lazer noktalarını doğrudan gözlerine ayarlarken sandalyeye kaydı. "Krevoraglar bulgularını dil terminaline yüklemiş olmalılar."

Kirov ondan uzaklaştı ve hologram veritabanında arama yaptı. "Hangi Dünya dili? Krevorag'ların bulgularına göre, gezegenin yüzeyinde şu anda aktif olan altı binden fazla dil var."

Vaxa'an şaşkınlıkla başladı. "Altı bin mi?"

"Altı binden *fazla*," diye düzeltti Kirov.

Belli ki insanlar Vaxa'an'ın onlara verdiğiinden daha gelişmiş ve daha geniş bir alana yayılmışlardı. Luxiria'da sadece üç aktif dil vardı, ancak bunlardan biri eski dildi. Sadece yaşlılar konuştu.

Tek seferde altı binden fazla dilin implante edilmesi onu öldürebilirdi. "En iyi otuz dilden bir örnek dinleyeyim."

Kirov onun emrettiği gibi yaptı. Vaxa'an, insan dışısının hangi dili konuştuğunu belirlemeye çalışarak ses kliplerini dinledi. Sadece bir şey söylemişti

Birkaç satır, ama sözcükler ve onun hoş sesi, bir dokunuş gibi içine işledi.

On ikinci örneklemeden sonra, sonunda onun ana dilini buldu. "Bu dili implant edin. Adı ne?"

"Buna '*Ang-lash*' denir. Özellikle '*Nur-th A-mira-ka*' adlı bir ülkeye atfedilir." Vaxa'an bu bilgiyi dosyaladı. Kirov hologram ekranına dokundu ve kod çalışmaya başladı. "Üç, iki içinde implantasyon, bir tane."

Lazer mavi renkte ateşlendi ve doğrudan gözbebeklerini aydınlattı. Kısa bir an için Vaxa'an kör oldu ve boynunun dibindeki ani baskı homurdanmasına neden oldu. Bir dil yerleştirmek zihnini zorluyordu ama gerekliydi. Bunu hayatında sadece birkaç kez, çoğunlukla elçi görüşmeleri ve ticari ittifaklar için yapması gerekmişti. *Luxiva*'sının *dilini* bilmek Dil en önemli önceliğiydi. Onunla iletişim kurmak, korkularını yatıştırmak istiyordu.

Tüm işlem sadece birkaç dakika sürdü. İşlem tamamlandığında Vaxa'an gözlerini kapattı, şakakları zonkluyordu ama çabucak toparlandı.

"Luxirian kodunu '*Ang-lash*' olarak oku," dedi Kirov. Vaxa'an ona bir bakış fırlattı ve arkadaşının dudakları kıpırdadı, başı öne eğildi. "Başbakan."

Yine de Vaxa'an, zihninde bu '*Ang-lish*'in karmakarışık ağını ayırt etmeye çalışarak onu okudu.

Zaten yerleştirdiği diller. Pratik yapmadığında, zihninde karmakarışık bir karmaşaya dönüşme eğilimi gösteriyorlardı. Şimdi, onun dilinin adının '*İngilizce*' olduğunu biliyordu ama Luxirianlar için bu kelimeyi düzgün telaffuz etmek zor olacaktı.

Genç Luxirianların çoğunun askeri eğitime girdikleri andan itibaren öğrendikleri Luxirian gururu, kardeşliği ve gezegenlerini savunmakla ilgili şifreleri konuşarak yeni ve garip kelimeleri denedi.

Kirov memnun görünüyordu. "Tek kelime bile anlamadım. Ama Krevorag'ların yüklediği örnekle eşleşti. Kendi *luxiva*'nızda kullanana kadar ne kadar etkili olduğunu söylemek zor."

Vaxa'an lazeri iterek sandalyeden kalktı. "Lihvan'ın düşündüğümünden daha büyük bir ağız olduğunu görüyorum."

Kirov özür dilemeden omuzlarını geriye attı. "Buraya bir Damızlık için geldin. Bir insan *luxiva* ile ayrıldınız. Haber evde duyulacaktır. Artık bir *ihhtimal* olduğu için daha fazla erkek Çukur'da savaşmak isteyecektir."

Vaxa'an bunun böyle olacağını, bir insan eşin ne anlama geldiğini fark ettiği andan beri biliyordu. "Peki ya sen, dostum? Sen de savaşacak mısın?"

Kirov onun gözleriyle karşılaştı ve Vaxa'an konuşmadan önce cevabını gördü. "Evet. Belki de İçgüdülerim uygun bir Damızlık bulana kadar Çukur'daki her dövüşte. Belki senin gibi *lüksümü* bulacak kadar şanslı olamayabilirim ama en azından babamın soyunu yavrularla devam ettirebilirim."

Vaxa'an onun omzunu sıktı. "Bunu senin için diliyorum."

Kirov başını bir kez daha eğerek, "Teşekkür ederim dostum," dedi.

Vaxa'an bir adım uzaklaşıp kapıya doğru döndü, komuta güvertesindeki mürettebatının farkındaydı. Dışisinin yanına dönmek için sabırsızlanıyordu. onunla iletişim kurmak. Ayrılmadan önce Kirov'a şöyle dedi: "Gemideki herkese implant takılmasını istiyorum. Luxiria'ya ulaşana kadar bittiğinden emin olun."

"Evet, Başbakan."

OceanofPDF.com

DÖRT

Vaxa'an odasına girdi, beklenti vücudunu geriyordu. Bir anda dışısının yumuşak kokusundan etkilendi. Yumrukları iki yanında kenetlendi, aleti inanılmaz bir hızla sertleşti. Uyluklarının titremesine ve kasılmasına neden oldu.

Odaya girdiğinde onu geniş, tuhaf yeşil gözleri karşıladı, kapı kilitlenmeden önce arkasından vınlayarak kapandı. Kadın koltuğun üzerinde oturuyordu.

Uyku platformunun kenarında, hâlâ yumuşak, kıvrımlı vücudunun etrafındaki kürkleri tutuyordu. Göğsünde homurdanan bir ses titreşti. Bu, ona yakında vermeyi planladığı iyi ve kapsamlı bir çiftleşmeden sonra onun nasıl görüneceğini hayal ettiği şeydi. Çok yakında. Kader onların birlikteliğini kutsadığında, onu alacaktı.

İçgüdü içinde mırıldanıyor, kanını hızlandırıyor, bedenini çiftleşmeye hazırlıyordu. Ama Vaxa'an dışısını sakinleştirmesi gerektiğini biliyordu. Onu terk etmeden önce korkmuştu ve bu bilgi ona hiç de iyi gelmemişti.

Onunla konuşmaya, dil implantının iletişim kurmak için yeterince doğru olup olmadığını öğrenmeye hevesliydi. Krevoraglar titizlikleri ile tanınmazlardı. Vaxa'an dilin yüklenmiş olmasına bile şükreliyordu.

"Senin adın ne, dişi?" diye sordu, ağzından kendisine yabancı heceler ve sesler çıkıyordu.

Dışısının yumuşak ağzı aralandı ve zaten akmakta olan kanında bir sıcaklık dalgası hissetti. Bilinçsizce ona doğru bir adım attı, İçgüdü'sü onu mümkün olduğunca yakın olmaya itiyordu.

"Sen-sen," diye başladı, gözleri arkasındaki kapalı kapıya kaydı. "İngilizce biliyor musun? Nasıl..."

"Ana dilinizi implante ettirdim. Bundan böyle mürettebatım gibi ben de sizinle iletişim kurabileceğim."

Vaxa'an bir adım daha yaklaştı ve kız onun -şimdi *onların*- üzerinden fırladı.

-uyku platformuna uzandı ve kendini duvara yasladı. Kürkü vücudunu tamamen kaplamıştı ama Vaxa'an cömert göğüslerinin sıcak malzemeye karşı kabarışını izledi.

Vaxa'an'ın ağzı kaşlarını çatarak düzleşti ama sesini yumuşatmak için çaba sarf etti ve ona ürkek bir *er* gibi yaklaştı. Vücudu yayıldı

Luxiria'sının ikiz yıldızları gibi hoş bir sıcaklık onu ısıtıyordu. Tenini onunkine bastırma, kokusuyla onu işaretleme dürtüsüne, *ihtiyacına* direndi; böylece diğer tüm erkekler onun sadece kendisine ait olduğunu bilecekti.

"Benden korkma dişi," diye yatıştırdı, elleri yavaşça çıplak kollarına uzandı. Küçük yumrukları bembeyazdı, battaniyeyi göğüslerine bastırıyordu. Parmak uçları tenine değdiği anda inledi, göz kapakları aldığı zevkle kapandı, *luxiva*'sına dokunmanın basitliği ve doğruluğu. Kadın irkildi, sıçradı ve ondan kaçmaya hazırlandı.

İçgüdüğü hemen tepki verdi.

Vaxa'an hırlayarak onu kendine çekti ve kadın ona karşı mücadele etti. Çok geç, ondan gelen korkuyu hissetti. Onu korkutmuştu. Yine korkutmuştu.

"Kıpırdama *lüksiva*," dedi usulca, İçgüdüğüyle savaş halindeydi. İçgüdüğü onun kendisine boyun eğmesini sağlamak, onu yatağa itmek ve eşini tamamen sahiplenmek istiyordu, Kaderler lanetlensin. Vaxa'an ise onun yüzünün zevkten buruştuğunu görmek, kendini onun derinliklerine bırakmak ve onu tohumuyla ağzına kadar doldurmak istiyordu. "Sana zarar vermeyeceğim."

Göğsünü iterek mücadele etmeye devam etti. Bir kez daha, onun ne kadar küçük, ne kadar kırılgan olduğunu fark etti. Onu tek eliyle zapt edebilirdi ve az çaba.

Ama kız pes etmedi ve adamın bir parçası kızın inatçı ve kaçmaya kararlı olmasına sevindi.

"Benim küçük savaşçım," diye mırıldandı, gurur duyduğunu hissetti. Onun dilinde doğru kelimeyi aradı. "Şerefim üzerine söz veriyorum, ona zarar vermeyeceğim. sen."

"Artık senin *seks kölen* değil miyim?" diye tısladı, dehşet ve öfke gözlerinde hiç hoşlanmadığı garip bir parıltı yaratmıştı. "O yerde bu yüzden dövüşmedin mi?"

"Seks kölesi mi?" diye sordu, kaşları çatılmıştı. Kadının sözleri kendi dilinde benzerlerine dönüştü. Seks kölesi mi? Bu fikir biraz çekici gelmişti. Vaxa'an onun tüm girişimleri için istekli ve hevesli olduğunu hayal etti. Onu istediği zaman, istediği *şekilde* becerdiğini hayal etti. Ama 'seks kölesi' teslimiyet anlamına geliyordu. Ve İçgüdüğü itaatkâr bir Damızlık fikrinden hoşlansa da, Vaxa'an onu tahmin etmeye devam eden bir eşi büyük ölçüde tercih ediyordu. "Bunu nereden öğrendin?"

Onu daha sert itti. Vaxa'an'ın kürkü tutuşu gevşeyip iri, sıkı ve yuvarlak göğüsleri ortaya çıkınca dikkati hemen dağıldı. Meme uçları koyu pembe renkteydi ve onlara bakarken ağzı sulandı,

Boncuklu uçları ağzına almak ve asla bırakmamak istiyordu. Geri Çukur'da onun tüm vücudunu görmüştü ve ona bakmaktan asla bıkmayacaktı. Aleti de aynı şekilde zonkluyordu.

"*Luxiva*, sen benim seks kölem olmayacaksın. Çok daha fazlası olacaksın."

Kısa bir an için sustu. "*Bu* ne anlama geliyor?" Kısa bir süre dil implantının düzgün tercüme edip etmediğini merak etti. Tam soracaktı ki, kız haykırdı: "Sadece eve gitmek istiyorum. *Lütfen*, beni eve götür."

Vaxa'an çenesini sıktı, dişleri birbirine vurdu. Tüm gururuna rağmen, onun kendisini terk etmek *isteyeceği* aklına gelmemişti. Onun *luxiva* olduğunun farkında değil miydi? O bir Damızlıktan daha fazlasıydı. Onun ömür boyu eşiydi. Kader onları kutsarsa kan bağı kuracaklardı. Ona çocuk doğuracaktı. Bir aile birimi oluşturacaklardı. Onunla birlikte bütün bir türe hükmedecekti.

"Beni terk etmek mi istiyorsun?" diye sordu, hâlâ inanamıyordu.

"Seni *tanımıyorum*," diye haykırdı, gözleri daha önce garip sıvı sızmadan önce olduğu gibi parlıyordu. Çırpınışları kesildi. "Yabancı bir *gezegende* zincirlenmiş ve çıplak olarak uyandım. Benim geldiğim yerde uzaylıların sadece bilim *kurgu* olduğunun farkında mısınız? Onlar gerçek değil! Ya da en azından henüz kimse onları keşfetmedi. Neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Neden evimden kaçırılıp o korkunç gezegene götürüldüğüm hakkında hiçbir fikrim yok.

O uzaylıyı *öldürdüğünü* gördüğüm yer."

Vaxa'an'ın şakakları zonkluyor, onun hızlı sözlerine ayak uydurmaya ve aynı zamanda onları işlemeye çalışıyordu. Uzaylılar mı? Bu onun için, şimdiye kadar karşılaştığı her tuhaf varlık için kullandığı kelimeydi. Evet, Dünya'nın nispeten yeni bir keşif olduğunu biliyordu ama gezegenin en azından şimdiye kadar diğer türlerin *farkında* olması gerektiğini düşünüyordu.

Bunun onun için ne kadar stresli, ne kadar korkutucu olduğunu fark ettiğinde göğsü sıkıştı. Ona kalkan olmak ve onu bundan korumak istiyordu ama onun gitmesine *asla* izin vermeyeceğini de biliyor olmalıydı.

"Cinayet mi?" diye sordu, kaş kemikleri birbirine kenetlenmişti, kollarındaki pullar bu fikir karşısında kıllanmıştı. 'Cinayet' onun gezegeninde bir insanın işleyebileceği en kötü suçlardan biriydi. Ama o insan değildi. Cinayette onur diye bir şey yoktu. "Çukur'a giren her 'uzaylı' bunun bir risk olduğunu bilir. Bu bir fedakârlıktır. Sana sahip olacağım anlamına gelseydi o Nusseer'in hayatını tekrar tekrar alırdım. Böyle güçlü bir erkeğe sahip olduğun için gurur duymalısın. Seni koruyabilirim."

"Bu ılgınlık! Onu öldürdün ve sonra beni kendi ödölün olarak kaçırdın! Senin için bir maldan başka bir şey değilim, değil mi?" diye tersledi, alt dudağı hafifçe titriyordu.

Vaxa'an hırlayarak onu kendine daha çok çekti. Onun mücadelesinin kendisini tahrik etmediğini söylerse yalan söylemiş olurdu. Aleti ağlamaya başladı, opalesan tohumunun bir kısmı ucundan kaçtı.

"Sen benim eşimsin," diye homurdandı. "Ve ben de senin olacağım. Sen ne kadar benimsen, ben de o kadar seninim."

"Anlamıyorum," dedi başını sallayarak ve gözlerini kırıştıtararak. "Kimsenin eşi olmak istemiyorum. Lütfen, beni eve götürün. Tüm bunlar korkunç, korkunç bir hataydı."

"Hata yok, *Lüksiva*," dedi, ses tonunu bir kez daha yumuşatmaya çalışarak. Özel olan her şey gibi bunu da kabullenmesi zaman alacaktı. Aksini düşünmesi onun için yanlıştı. Alışmak için zamana ihtiyacı vardı. "*Biliyorum*. İçimde hissediyorum." Göğsünü iki kez dövdü ve sonra "Sen hissediyor musun?" diye sordu.

* * *

"Ben..." Kate histerik, çılgın bir kahkahanın eşiğinde, sözlerini yarıda kesti. Çünkü bir an için "evet" demeyi düşündü. Ama bu ılgıncaydı. Neredeyse önünde duran, onun eşi olduğunu ve onun için öldüreceğini iddia eden bu gümüş/altın pullu uzaylıdan daha ılgıncaydı. Onun için öldürmüştü.

Bu bilgi onu korkutmalıydı. Bir çıkış yolu bulana kadar uzay gemisinin duvarlarına vurarak çığlık atmasına neden olmalı.

Bir nedenden ötürü -Dünya'ya döner dönmez yakında işe alacağı terapistiyle tartışacağı derin, karanlık bir nedenden ötürü- bu bilgi... onu tahrik mi ediyordu? Biyolojik düzeyde, adamın gücünün kanıtı, onu kendisininmiş gibi sahiplenme ihtiyacı, *heyecan* vericiydi.

Kate boğazındaki yumruyu yuttu. Adamın vücudu Kate'in vücuduna karğı serindi ama her geçen saniye daha da ısınıyordu. Soğuk hava meme uçlarına değince nefesi kesildi, birden battaniyesinin düştüğünü fark etti ve üzerini örtmek için çabaladı.

"Bırak onu," diye hırladı, boğazından ve göğsünden garip bir mırıltı sesi geliyordu. Kadının şaşkınlık çığlığına aldırmadan battaniyeyi üzerinden çekip aldı ve tekrar yatağa fırlattı. Gözleri kızın vücudunu taradı ve kız

Kendini geri çekme, örtme dürtüsü. Adamın teninin kendisinininkinden birkaç santim uzakta olduğunun son derece farkındaydı. Kollarındaki tüyler diken diken olmuştu ama

kaçmak istediği için mi yoksa onun kendisine dokunmasını istediği için mi böyle davrandığından emin değildi. "Yıkanmamız gerek."

Gözlerindeki bulanıklığı kırıştırdı ve birden arenada onunla boğuştuğu, onu ısırıldığı yerdeki kurumuş kanı hatırladı. Kan hâlâ göğsünü kaplıyordu, kendini işaretlediği yerden.

Adamın kendini boyarken yüzünde beliren kararlı, muzaffer ve biraz da kendini beğenmiş ifadeyi hâlâ hatırlıyordu. Belki de onun kültüründe, kendini düşmanının kanına *bulamak flört etmektir*.

İnanılmaz bir şekilde, kalçalarının arasında yumuşak bir zonklama hissetti ve bundan nasıl *tahrik* olabileceğini merak ederek nefesini tuttu.

Uzaylının burun delikleri alevlendi. Mırıltısı yoğunlaştı. Omuzlarındaki tutuşu hafifçe sıkılaştı ve başını ona doğru eğerek, "Dişim çiftleşmek mi istiyor?" diye homurdandı.

"Ne?" diye nefes aldı, gözleri utanç ve şok içinde genişliyordu. "Aminin kokusunu alabiliyorum," dedi neredeyse kesin bir ifadeyle. Kate'in ağzı Aynı anda, onun kaba sözlerine karşılık olarak klitorisinin zonkladığını hissetti. "Erkeğiniz için tahrik oluyorsunuz. Çiftleşmek istiyorsun."

Boğazının arkasından boğuk bir ses çıkardı, yanakları alev alev yanıyordu. Uzaylı başını yana eğerek kızın tepkisine baktı ve kız patladı: "Yapmıyorum!"

"Biliyorsun," diye karşılık verdi, sanki bu dünyadaki en bariz şeymiş gibi. Gözbebekleri büyüdü, tuhaf irisleri açık altın renginde parladı. Bir kaleydoskop gibi, altın rengi yavaşça irislerine yayıldı ve genişledi geri çekilene kadar. "Nefis kokuyorsun, *luxiva*. Aminı yalamak istiyorum. Bana izin verecek misin?"

Ne diyeceğini bilemez bir halde nefesini içine çekti. Sanki vücudu beyninden ayrılmış gibi, amından bir ıslaklık fışkırdı. Dünya'ya döndüğünde, seks hayatı onlu yaşlarının sonlarından beri bir dizi erkek arkadaşıyla çoğunlukla misyoner pozisyonundan ibaretti. Yalvarsa bile bir tanesine bile aminı yalatamamıştı. Bu uzaylı *istiyordu*.

"Belki sonra," diye kekeledi, kendisine neler olduğunu merak ediyordu. Az önce uzaylılar tarafından kaçırılmıştı ve şu anda kim bilir nereye giden bir uzay gemisindeydi. arkadaşlık, her ne demekse!

Uzaylı başını kısa bir süre salladı ve kız bunun onun baş sallama şekli olduğunu anladı. "Sonra görüşürüz."

Sonra da çıplak bedenini kollarının arasına aldı. Kız, adamın onu düşüreceğinden korkarak boynuna tutunmaya çalıştı ama adamın tutuşu güvenli ve sabitti, sanki kendi gezegeninde 14 beden değil de havadan daha hafifti.

"Şimdilik," diye gürledi, onu daha önce içine baktığı banyoya doğru götürürken, "yikanacağız."

OceanofPDF.com

BEŞ

Kate daha önce de beden dışı deneyimler yaşamıştı. Üniversitedeyken 120 öğrencinin önünde sunum yapmak için amfinin önüne çıkmak gibi. Ya da Wilson & Red Publishing'de hayallerindeki iş için mülakata girerken. Ya da dört yıllık erkek arkadaşı ona başka biriyle tanıştığını ve birlikte yaşadıkları daireden taşınması gerektiğini söylediğinde.

Yedi ayak boyundaki uzaylının duş kabininin yanındaki gümüş pede dokunarak tavandan akan sıcak su çağlayanını açmasını izlerken yine o anlardan birini yaşıyordu. Ardından hemen giysilerini çıkardı. Göğsü zaten çıplaktı ama deri benzeri pantolonunu kısa sürede çıkardı. O iri cüseye sahip biri için inanılmaz derecede esnek olan uzun bedenini eğerek kalçalarından sıyırdı. Doğrulduğunda Kate'in dudakları aralandı ve "*Aman Tanrım,*" diye fısıldadı.

Yüce Tanrım.

Çok büyüktü.

Gözleri irileşti ama adamın onun aletini incelediğini gördüğünü bilmesine rağmen bakışlarını ayıramadı. Uzaylı orada durdu, uzun süre Kollarını iki yana açarak doyasıya bakmasına izin verdi. Gözlerini onun ön kolunun çevresine sahipmiş gibi görünen gururlu, kalın aletinden ayırmaya çalışırken kalbi göğsünde sabit bir şekilde çarpıyordu. Cidden. Etkileyiciydi. Ve sertti. Hem de çok sertti. Boyu *zonkluyordu*. Gergin karnına doğru hafifçe aşağı yukarı sallanıyordu.

Onu şaşırtan sadece adamın büyüklüğü değildi. Aleti... çikıntılıydı. Aletin alt kısmında düzgün bir sıra halinde dairesel topuzlar vardı. Kate şu anda karnına sıkıca bastırılmış olduğu için üst kısmını göremiyordu ama orada da olup olmadığını merak etti.

Gözleri adamın göğsüne doğru kayarken ağzı Sahra kadar kurudu, göğüs uçlarındaki metal piercinglerin banyonun tuhaf lacivert ışığında parladığını gördü. Teni de buna uygun olarak mavi bir renk almış ve pazusuna yapışan altın kol bandını öne çıkarmıştı. Güzeldi. Görkemli. Bir *uzaylıyı* tanımlamak için bu kelimeleri kullanacağını hiç düşünmemişti ama

gözlerini ondan ayıramıyor gibiydi. Adam mıknatıs gibiydi, kızın pozitifine negatifti.

"Seni domaltıp burada becermemi istemiyorsan," diye homurdandı, alçak sesle, kelimeleri daha önce duyduğu hiçbir aksana benzemeyen ağır aksanlıydı, "uyarılmanın kokusunu şu anda temizleyeceksin. Kontrolüm elimden kayıp gidiyor, dişi."

Ürkek bir sıçrayışla duş kabinine girdi, nefesleri sert ve hızlı geliyordu. Bir an için bunu hayal etti. Adamın onu banyodaki alçak rafın üzerine ittiğini ve o kabarık sikiyle içine girdiğini hayal etti. Acaba sıgar mıydı?

Bir elini yanağına bastırdı, aşırı sıcak hissediyordu, biraz fazla gerilmişti. Daha önce bir erkekten hiç bu kadar etkilenmemişti. Ona verdiği tepki korkutucuydu. Kate bunu anlamıyordu. Hem de hiç.

Ve şimdi birlikte duş alıyoruz, diye düşündü, yarı histerik bir halde onun kabinde kendisine katılmasını izlerken. Hafif bir telaşla, cam kapının arkasından kayarak kapanmasını ve onları buharlı alanda birlikte hapsetmesini izledi. Duş sadece onun için sıkışık olabilirdi. Omuzları genişti, göğsü ve beli sert, özenle yontulmuş kaslardan oluşan bir fiçı gibiydi. Karışıma bir de kadın eklenince iyice küçülmüştü.

Göğüsleri adamın karın kaslarının sert hatlarını sıyırdı. Çıplaklığını ondan saklamak istiyordu ama kabinde fiziksel olarak arkasını dönebileceğini bile düşünmüyordu. Ayrıca, adam onu yeterince görmüştü ve umursuyor gibi görünmüyordu. *Aslında tam tersi,* diye düşündü, kızarıklığı geçmeyi reddediyor, aralarındaki dikleşmiş devasa alete bakmamaya çalışıyordu.

Ona doğru bir bakış attığında, adam onu izliyordu. Su tenini ıslatmış, parıldamasına neden olmuştu. Kate onun piercingli meme uçlarına bakmamaya çalıştı ama tam göz hizasında olduklarını düşünürsek bu çok zordu. Boğazını temizleyerek orada oluşan yumrudan kurtulmaya çalıştı.

"Bana Vaxa'an derler," dedi, elleri kızın omuzlarına yerleşirken. Sonra yavaşça bileklerine doğru kayd. Onları orta parmağı ve başparmağı arasında dolağıtırdı ve Kate onun tutuğunu tuhaf bir çekilde samimi buldu. Hiç Güphesiz Kate'in nabzının hızla attığını hissedebiliyordu.

Vah-xah-on? On haricinde, dilini mırıltı gibi bir ses çıkaracak şekilde yuvarlamıştı, dilinin *bunu* yeniden üretebileceğini sanmıyordu.

"Senin adın ne, dişi mi?"

Kendi kendine kasıtlı olarak, "*Sadece idare et,*" dedi. Kate sakinleştirici bir nefes alarak endişesinden kurtulmaya çalıştı. Belki bir yolunu bulabilirdi onu eve götürmeye ikna etti. Onu incitmek istiyor gibi görünmüyordu. Aslında onu rahatlatmaya çalışıyor gibiydi. Eğer onun sempatisini kazanabilir ve kendisini sevmesini sağlayabilirse... belki ona yardım edebilirdi.

Ayrıca, kaybedecek başka neyi vardı ki? Bir çeşit planı vardı. Şimdi ve o her zaman planlarla büyümüştü. Korkmaktan ve bir sonraki adımda ne yapacağını bilememekten daha iyiydi.

"Benim adım Kate," dedi sessizce, gözleri onunkileri yakaladı ve tuttu. Göğsünden yine homurtu ile mırıltı arası bir ses çıkardı, vücudu hafifçe sertleşti. Adam daha da yaklaştı ve Kate adamın sikinin karnına değdiğini hissedince keskin bir nefes aldı. Bileğinin etrafındaki parmakları serin olmasına rağmen *sıcak* hissetti.

"Kat," dedi.

"Hayır, *Kay-t*. Uzun bir 'a' sesiyle."

"Kat," diye mırıldandı. Kate'in dudakları aralandı, göğüs uçları adamın göğsüne daha sıkı çarptı, kalçaları sıkıştı. Bakışları boncuklu tepe noktalarına kaydı.

Gözleri yine altın sarısı parlıyordu. Bir eli bileğinden ayrıldı ve sert başparmağını sağ meme ucunda gezdirdiğinde nefesi kesildi. Sırtını kamburlaştırdı. Aralarında, yarığından opalescent pre-cum dışarı itti. Baş arzudan bulanıklaşırken, spermin adamın sikinden aşağıya damlamaya başladığını ve akarken parıldadığını izledi.

Aman Tanrım.

Kate gözlerini kırpıştırarak başını salladı. Bacakları titriyordu.

Ona ne oluyordu? Ya adam ciddi uzaylı feromonları yayıyordu ya da bu uzay gemisindeki sıcak su afrodizyak etkisi yapıyordu. Amı *sırılısklam* olmuştu.

"Vaxa'an," diye mırıldandı yine, meme ucunu ikinci kez okşayarak. Onun kendi adını söylemesini istediğini fark etti. Tam bir *erkek* ismiydi.

"Vah-xah-on," diye fısıldadı. Son heceyi düzgün bir şekilde yuvarlayamadı. Dudakları yukarı kıvrıldı. Uzaylı *gülümsüyordu*.

"Vaxa'an."

"Vaxa," diye karar verdi sonunda, gözleri dalgalanarak kapandı, her iki meme ucunu da aynı anda kaydırırken dudaklarından nefessiz bir inilti döküldü.

Plan, plan, plan, diye bağırdı zihni, çaresizce. Plana sadık kalması gerekiyordu. Seksi duş saatinde bir uzaylıyla takılmak onun planında yoktu.

Liste.

Ama öyle olmalı, diye fısıldadı küçük bir ses, omzundaki bir şeytan gibi. Kabul etmek gerekir ki, en son seks yaptığından bu yana epey zaman geçmişti. Ve bunu özlemişti. "*Şimdi* amını yalamam gerekiyor," diye homurdandı, onu kavrayışı sıkılaşıyordu.

"Dişi, kokunuz... *Fates*."

"Ben-," diye başladı titrete bir sesle, "Sanmıyorum... Ben-"

Konuşmaya çalışmaktan vazgeçti.

Onu caydırmaya çalışmıştı, değil mi?

Adamın bir şekilde manevra yaparak düşün zemininde tek dizinin üzerine çökmesini yarı kapalı gözlerle izledi. Kalçalarını kavradı, ağzı şişmiş amcığının hizasına gelene kadar onu yerden kaldırdı ve sonra her iki bacağını da kalın omuzlarının üzerine sarkıttı, sırtı cam duş duvarına bastırdı. Su yüzünden ve vücudundan aşağı kayıyordu. Her bir damlayı bir dokunuş gibi hissedebildiğine yemin etti.

"*Ahhhh*," diye haykırdı, yüzünü bacaklarının arasına gömdüğü anda kalçalarını salladı. Görüşünde yıldızlar patladı ve başını duş duvarına geri attı. Adamın dilinin dışarı çıktığını hissetti ve keskin bir nefes aldı. *Dili kabarıktı*. Tıpkı siki gibi kabarıktı ve amının dudakları arasında gezinirken *inanılmaz* bir his veriyordu.

Bir şeylere tutunmak için çabaladı, dengesini kaybedeceğinden korkuyordu, sadece onun omuzlarına tünedi. Kızın elleri Başının yanlarını sıyıran siyah boynuzları buldu ve kıvrıldı. Onların hassas olduğunu ve onu incittiğini düşünerek bıraktı. Ama sonra, "*Yine*," diye homurdandı.

Tereddütle boynuzları tuttu ve Vaxa saldırısına devam ederken onları kendisine demir atmak için kullandı. Boynuzlar kaygan avuçlarının altında pürüzsüz fildişi gibi hissediliyordu. Kısık bir inleme sesi çıkardı ve bacaklarının arasındaki baskıyı hafifletmeye çalışıyormuş gibi kalçaları biraz sallandı. Karıncalanmalar omurganın tabanından meme uçlarına kadar yayıldı. dilini onun içine soktu.

"*Ah evet, evet*," diye fısıldadı, bu kadar yanlış bir şeyin nasıl bu kadar inanılmaz hissettirebileceğini merak ediyordu.

Vaxa açlıktan ölüyordu. Baş döner ve zevkten bayılacağını düşünene kadar amını yaladı ve emdi. Dilini titreştiren sürekli bir mırıltı sesi çıkarıyordu. Sanki vücudu tüm bu yeni hislerle aşırı yüklenmiş gibiydi ve kendini tutamıyordu.

kalktı. Adamın soğuk parmaklarının bacaklarının arasına uzandığını ve dudaklarını ayırdığını hissetti. Kukuğu açıkta kalmış ve kanla dolmuştu.

Başı bir kez daha eğildi. Kate onun nefesini klitorisinin üzerinde hissetti, daha sonra o sert, titreyen dili hissetti ve kalçaları öne doğru fırladı, vücudu sıkılaştı, yaşayacağını bildiği en yoğun orgazmın eşiğine geldi.

Vaxa durdu ve hayal kırıklığı içinde inlemek istedi, elleri adamın boynuzlarını daha sıkı kavradı. Tıslayarak bir nefes verdi ama sonra başparmağıyla klitorisini okşayarak sordu: "Bu da ne, dişi?"

Sırtını tekrar kamburlaştırdı, gözleri yuvalarından fırladı ve sesi zorlanarak "Klitorisim" dedi.

"İyi hissettiriyor mu?" diye homurdandı.

"Evet, evet! Şimdi durma!"

Başını salladı - sanki bilmesi gereken tek şey buymuş gibi - ve sonra *oradaydı*, tüm dikkatini o küçük gizli sinir demetine yöneltti. Klitorisi onun için zonkluyordu. Kendini kaybetmişti.

Tamamen kaybolmuştu. Tüm bu evrendeki hiçbir şey onu şu anda ondan koparamazdı, eve dönme vaadi bile. *İşte bu* kadar kaybolmuştu. Adam ona bu kadar iyi hissettiriyordu.

Şu anda kendini daha çok *onun* seks kölesi gibi hissediyordu, tam tersi değil.

Dilinin, her çıkıntının klitorisini dürttüğü özellikle iyi açılı bir vuruşu, orgazmını getirdi. Nefes nefese kaldığı birkaç dakika boyunca, hayatını değiştirecek bir zevkin eşiğinde asılı kaldı. Ve sonra ona çarptı. Sırtını eğdi ve çığlık atmasına neden oldu. Onun yüzüne ve o muhteşem diline binmesini, uzatmak için elinden gelen her şeyi yapmasını sağladı.

Kulaklarındaki çınlamanın arasından Vaxa'nın inlediğini duydu. Parmak uçları klitorisinin üzerinde dilinin yerini aldı ve o altın rengi gözlerin kendisini izlediğini, içine çektiğini hissetti. Bir şeyler konuştu ama kendi dilindeydi. Tek kelimesini anlamadı ama ne demek istediğini hissetti. Onun sıkıca sarılmış arzusunu hissetti.

Sonunda kendine döndüğünde, adam hala klitorisini hafifçe tıngırdatıyor, hala mırıldanıyor / kaşlarını çatıyordu. Serbest eli kıcını kazıyordu. Avuç içi yuvarlak bir yanağı tamamen kaplayacak kadar büyüktü ve nedenini bilmiyordu ama bunu seksi buluyordu. Onunla ilgili her şey şaşırtıcı derecede seksiydi.

Ama arzunun sisli havası az da olsa dağıldığına göre mantığı geri gelmeye başlamıştı.

"Um," diye mırıldandı, sesi çığlık atmaktan boğuk ve çakıllı çıkıyordu. Ne diyeceğini şaşırmişti. Yanakları yanmaya başladı. "Beni indirebilir misin?"

Sanki bu fikirden hoşlanmamış gibi hırladı. Öne doğru eğildi ve başını yana çevirdi. Adam siyah boynuzlarından birini ovuşturduğunda nefesi kesildi.

hassas klitorisine karşı. Dokusu pürüzsüz ve serindi, sıcak, çıkıntılı diliyle keskin bir tezat oluşturunuyordu. Boynuzunu ona sürtmeye devam etti ve Kate yükselen zevke karşı savaştı. Kate orgazm olup olamayacağını bilmiyordu. Bu kadar çabuk tekrar böyle. Bu onu öldürebilir.

"Lütfen, Vaxa," diye fısıldadı ama ne istediğini bilmiyordu. Bir süre sonra nihayet onu kaldırdı, duş zeminindeki diz çökmüş pozisyonundan yukarı kaydı ve tekrar ayaklarının üzerine koydu.

Dizleri büküldü ama adam onu yakaladı ve sıkıca kendisine doğru tuttu. Aralarında, aleti daha da büyümüş gibi görünüyordu, eğer bu mümkünse. Baş kısmı banyonun ışığından yansıyan kızgın mavi bir renkteydi ve alt taraftaki çıkıntılar daha dolgun görünüyordu. Bu görüntüden, sikinin üst tarafında da çıkıntılar olduğunu görebiliyordu ama bunlar tabandan birkaç santim uzakta kümelenmişlerdi. *Bunun* içinde nasıl bir his uyandıracığını merak ederek kalçalarını sıktı.

Kate kendini bencil hissediyordu. O kendininkini almıŒtı ama adam baŒladıklarından daha fazla tahrik olmuŒtu. Onda bir vahŒilik vardı, Kate'i geren bir Œey. Ama bu onu temkinli yapmadı. Aksine, daha çok bir beklenti idi,

Sanki ne olacağını biliyormuş ve buna açmış gibi.

Hiç mantıklı gelmedi. Onu tanı mıyordu. Onunla aynı *türden* bile değildi.

Böyle bir durumla nasıl başa çıkmalıydı? Ondan bunu yapmasını mı bekliyordu?

Karşılık vermek mi? Her insan erkeŒi karşılık verirdi. Ve az önce ona yaşattığı orgazmın yoğunluŒuna bakılırsa, *bunu yapmalıydı*.

Ama kadın tereddüt ile elini ikisinin arasına uzattığında, bir yandan da elini adamın sikinin etrafına tamamen sokup *sokamayacağını* düşünürken, adam bileğini yakaladı. Şaşkın gözlerini ona kaldırarak dudağını ısırıldı ve "Benden... istemez misin?" diye sordu.

"Bu açıklıkta çiftleşmeyeceŒiz," diye mırıldandı. Süre. Gündüz mü demek istedi? "Eğer sikime dokunursan..." Yine o sesi çıkardı. farkındalık onun omurgasına sıçradı. "Bütün gece sevişeceŒiz ve ben durmayacağım."

Kate'in dudakları aralandı, vücudunu bir sıcaklık dalgası kapladı ve bunun üzerlerine dökülen sıcak suyla hiçbir ilgisi yoktu.

"Sana zevk vermek benim için yeterli," diye devam etti, avuçlarını tekrar kollarında gezdirerek onun titremesine neden oldu. Göğüslerini okşadı, Gözleriyle buluşmadan önce açlıkla meme uçlarına baktı. "Fazlasıyla yeterli," diye gürlledi. "İnsan dişilerinin iyileşmesi ne kadar sürer?"

"İyileşmek için mi?"

"Tekrar ne zaman orgazm olabilirsin?"

"Oh," diye fısıldadı. "Şey, ben-çok uzun değil." Adam başını salladı, ama o bir şey söyleyemeden kadın aceleyle detaylandırdı: "Ama bence *bunu bir* süre ertelemeliyiz."

Kaşlarını çattı. "Neden?"

"Az önce olanların olmasını istememiştim," diye itiraf etti usulca, yanakları yanmaya başlamıştı. "Her şey çok hızlı oldu."

Uzaylı ona yavaşça göz kırptı. "Bu renk neden burada beliriyor?" diye sordu parmak uçlarını yanaklarına dokundurarak.

"Ben... Ben sadece utanıyorum," dedi gözlerini kaçırarak.

"Utanmak mı?" diye sordu, kaşları çatılmıştı. "Çiftleşme konusunda mı?" "Sadece... Ben genelde böyle değilimdir. Birini tanımayı severim onlarla takılmadan önce," diye açıklamaya çalıştı.

"İlişki kurmak," diye tekrarladı, yüzünde şaşkın bir ifade vardı.

"Samimi olmak," diye denedi. "Seks yapmadık ama yine de... sen Hala..."

"Amını yaladım mı?" diye yardımcı oldu.

Oh, Tanrım. Yanakları daha da pembeleşti. "Evet." "Ve bu konuda utanıyor musun?"

"Birazcık."

Kaşları daha da çatıldı. Aslında hafifçe kırılmış görünüyordu ve kadın onu aşağıladığından endişelendi. Onun kültüründe ikinci bir oral turu istememek kabalık mıydı? İstemediğinden değil... ama işlerin kontrolden çıkmasından endişe ediyordu. Her şey çok hızlı geliyordu ve Duygular her yerdeydi.

"Utanma Kat," dedi adam. Adını söylemeye çalışmasının midesinde bir kıpırtı yaratmadığını söylerse yalan söylemiş olur. "Çiftleşmek doğaldır. 'İlişki kurmak' doğaldır. Bu iyi bir şeydir. Bunda utanılacak bir şey yok."

Adam kendi görüşünden o kadar emindi ki kadın biraz rahatladı, orgazm sonrası garipliği biraz olsun yok oldu. Yine de... bunun nereye gidebileceğini, hatta bir yere gitmesini isteyip istemediğini bile bilmiyordu. Tek amacı Dünya'ya, evine geri dönmenin bir yolunu bulmak olmalıydı. Eğer ona yardım edebilirse, harika. Ama edemezse, o zaman başka bir plana ihtiyacı vardı.

Yarın diye düşündü. Şimdilik dinlenmeye ve yeniden şarj olmaya ihtiyacı vardı.

Belki yarın, iyi bir gece uykusundan sonra bir şeyler bulabilirdi.

Vaxa başını eğdi ve boynuzunu kızın yanağına sürttü. Bu hareket beklenmedik bir şekilde o kadar çekiciydi ki dudaklarının hafifçe kalktığını fark etti.

Bakışları onunkileri buldu ve "Amını tekrar yalamamı istediğinde bana haber vereceksin, değil mi?" dedi.

Aman Tanrım.

OceanofPDF.com

ALTI

Vaxa'an hayatı boyunca, ertesi sabah uyandığında dışisinin huzur içinde uyurken güvenli bir şekilde yanına sokulmasından duyduğu memnuniyeti hiç hissetmemişti.

Gece boyunca birkaç kez panik içinde uyanmış, her şeyi hayal edip etmediğini merak etmişti. Ama onu kendine yakın hissettiğinde tekrar uykuya daldı, kaybolmasından korkarak onu sıktı. Bir kez bile uyanmamıştı. Çoğu Luxirian gibi Vaxa'an da hafif bir uykucuydu. Askeri eğitim sırasında onlara en ufak bir seste uyanmaları öğretilmişti; bu savaşçı içgüdüğü hiçbir zaman tam olarak yok olmamıştı. Testler boyunca uyuyanlar ağır bir şekilde cezalandırılır, bağlanır ve kırbaçlanırdı. Ve Vaxa'an askeri eğitim sırasında - savaş generallerinin sevdiği tabirle- pek çok kez "düzeltilmiş" olsa da, bunun nedenlerinden biri ağır bir uykucu olması değildi.

Telsizi uyku platformunun yanında biyledi. Cevap verdiğinde dışisi değişti ve Kirov'un bir hologramı belirdi.

"Başbakan," dedi atanmış teknoloji danışmanı. "*Luxiva*'nızın dili gemideki tüm Luxirianlar arasında başarıyla yerleştirildi."

Vaxa'an başını salladı. "Herhangi bir olay oldu mu?" "Hayır."

"Güzel. Lihvan'a ilk yemekten sonra eğitim güvertesinde olacağımı bildirin."

"Evet, Başbakan."

İletişim hattı kesildi ve Vaxa'an yatağa geri dönerek rahatladı, dışisine baktı. Onun uyanık olduğunu görünce kalbi sarsıldı ve kaşlarını çatarak göğsünü ovaladı, bu his yeni ve yabancıydı.

- *Eş. Cins. Lanet* olsun. -

İçgüdüsunü görmezden gelmek gittikçe zorlaşıyordu çünkü tek yapmak istediği eşini elleri ve dizleri üzerinde ters çevirmek ve arkadan amını sertçe almaktı. Bu ilkel bir pozisyondu, hâkimiyet kurmak içindi ve Vaxa'an onunla çiftleşirken yuvarlak arka tarafını görme fikrinden hoşlanıyordu.

Aleti sertleşmiş ve ucundan ağlamaya başlamıştı, üzerindeki çıkıntılar kanla şişmiş, çiftleşmeye hazırlanıyordu.

Dirseğinin üzerinde yükselmiş, ona bakıyordu. Adam kızın amını yıkama kabininde yaladıktan sonra temizlik işlerini bitirmişler ve sonra da onu dinlenmesi için uyku platformuna götürmüştü. Uyumadan önce giyinmek istemişti, bu da Vaxa'an'ın kafasını karıştırmıştı ama Vaxa'an ona taze elbiselerinden birini vermişti.

tunik giymiş ve kız onu baştan çıkarıcı vücudunun üzerinden çekiştirirken göğüslerini görememenin yasını tutmuştu.

Yine de onu kendi giysileri içinde görmek, İçgüdüsünü yatıştırarak kendini beğenmiş bir erkeksi tatmin dalgası yaratmış ve onu kendine çekerek yumuşak kokusunu içine çekmiş, sonra da uykuyu memnuniyetle karşılamıştı. Yıkandıktan sonra pek bir şey söylemedi ama adam bu sürenin yorgunluğunun ona ağır geldiğini söyleyebilirdi.

Vaxa'an şimdi eğildi ve boynuzunun ucunu kızın yanağında gezdirdi. Neredeyse inliyordu, siki zonkluyordu. İçgüdüğü uygun gelenekleri ve çiftleşme törenini daha fazla umursamayacaktı. Luxiria'ya ulaştıkları anda Kader'den kutsamalarını istemezse, İçgüdüğü onu bir hayvan gibi azdırabilirdi, kutsama lanet olsun. Birleşmeleri ne kadar uzun sürerse, İçgüdüğü o kadar vahşi ve tahrik edici olacaktı. Şimdiden zorlayıcı etkilerini hissedebiliyordu. Hayatı boyunca hiç bu kadar sürekli tahrik olmamıştı, gençliğinde bile.

"Hâlâ daha dinlenmeye ihtiyacın var mı?" diye sordu onun dilinde. Gözleri ona hiç hoşlanmadığı bir şekilde bakıyordu. Biraz temkinli, biraz güvensiz. Ama kadın ondan uzaklaşmadı, o da şükretti. Önceki gece çamaşırvhanede yaptıkları konuşmadan sonra, onun tuhaf insan geleneklerini ve çiftleşmenin onu nasıl utandırdığını merak etmişti. Çok saçmaydı.

Ona utanılacak bir şey olmadığını öğretecekti. Luxirianlar her zaman şehvet düşkünü bir ırk olmuştur. Sekse ve üremeye değer verirlerdi. Cinsel enerji onları besler, onlara güç verirdi. Çiftleşme kendi ırkı arasında kutlanırdı ve gezegenine ulaşmadan önce onun bu konudaki kuşkularını silmesi gerekiyordu. Gençliğinde, çiftleşmemiş Luxirian dişilerinin bol olduğu zamanlarda, halk arasında bir çiftleşme görmek alışılmadık bir manzara değildi.

"Hayır," dedi. Kaşları çatıldı, gözlerinin üzerindeki tuhaf küçük tüyler birbirine yaklaştı. Vaxa'an onları çok sevimli buldu, bacaklarının arasındaki düzgün saçları da öyle. "Bir an için, belki de..." Durdu. "Evet?"

Yutkundu ve yeşil gözleri onunkilerle buluştu. "Belki evde olurum diye."
Vaxa'an'ın iyi ruh hali onu terk etti. *Eve*. Bir gece önce ona eve dönmek istediğine dair benzer bir şey söylemişti. Yutkundu
Panik boğazında yükseldi ve sesi gergin çıktı. "Hayır." "Ben
buraya ait değilim."

"*Sen bana aitsin.*" Vaxa'an kendini uyku platformundan dışarı itti. Gözleri sikini buldu ama hâlâ sert olmasına rağmen bakışlarını cesaretlendirmede.
Bacak örtülerini çekti, yumuşak deri sikine rahatsız edici bir şekilde yapıştı.

Kat keskin bir nefes verdi ve Vaxa'an onun hayal kırıklığını hissetti konuşmadan önce. "Bunu ben istemedim Vaxa," diye karşı çıktı. Dişisi artık uykudan tazelenmiş olduğu için her zamankinden daha kararlı görünüyordu.

Ayrıca uyku platformundan itti, dün gece ona verdiği siyah tunik dizlerine kadar düştü. "Gezegenimde bir hayatım var."

Daha önce aklına gelmeyen bir şey yüzeye çıktı. "Dünya'da bir eşin var mı?"

"Ne?" diye sordu, gözlerinin üstündeki tüyler yeniden diken diken olmuştu. "Bu... bu önemli değil!"

"*Yap. Sen. Var. Eşin var mı?*" diye sordu, yanlış anlamasın diye her kelimeyi açıkça telaffuz ediyordu. "Çocuğunuz var mı?"

Dudaklarına bir kaş çatma yerleşti ve Vaxa'an bunu görmekten hoşlanmadı. Kollarını kavuşturdu. "Benim bir kocam, erkek arkadaşım ya da etrafta koşuşturan bebeklerim yok, bu seni ilgilendirmez." Dişlerini gösterdi, öfke yanaklarını onun çok sevdiği pembe renkle aydınlattı.

Demek dişisinin pençeleri vardı. Dudakları bir gülümsemeyle kıvrıldı, eş olmadığı için inanılmaz derecede rahatlamıştı. Bunun bir fark yaratmayacağını fark etti. Olsaydı bile gitmesine asla izin vermezdi.

"Neden gülümsüyorsun?" diye sordu, sesi kılıç gibi keskinleşmişti ve Vaxa'an öfkenin ona çok yakıştığını düşündü.

Çiftleşirken onu serbest bıraktığını görmek. Zorlu çiftleşmeler her zaman en tatmin edici, en katartik olanıydı. Ve gençliğinde, Veba'dan hemen önce sadece bir Luxirian dişisiyle çiftleşmiş olsa da, farklı savaşçı türlerinden daha fazla dişisi olmuştu.

onunki kadar açgözlüydü. Ama hiçbiri onun *lüksü* olmamıştı ve önünde duran kadın dışında hiçbiri hissettiği ham arzuya ilham veremezdi
Şimdi.

"Gel," dedi, sesi sakinleştiriciydi. Ona yaklaştı, şefkatin göğsünü aydınlatıldığını hissetti. Avuçlarını kadının omuzlarından bileklerine doğru gezdirdi, bileklerini daire içine aldı ve parmak uçlarında kızgın nabzının titrediğini hissetti. Bu onun kültüründe yaygın bir saygı ve hayranlık jestiydi. O bunu bilemezdi ama bu sadece aileye, üreyen çiftlere ve hayat arkadaşlarına mahsustu. "Seni beslememe izin ver. Bunu başka bir zaman tartışırız."

"Bunu şimdi konuşmak istiyorum," dedi, sesi sertti.

"Her zaman benimle olacağını kabul et, *lüksiva*," dedi, onun anlamasına ihtiyacı vardı. "Benim kültürümde hayat arkadaşları tam da böyledir. Benimle birlikte Luxiria'ya döneceksin, yavrularımızı doğuracaksın, benim yanımda hüküm süreceksin. Ömrümüzün sonuna kadar halkım için yeni bir başlangıç ve müreffeh bir gelecek yaratacağız."

Bileklerini adamın kavrayışından çekip çıkardı.

Bu kadar küçük biri. Gözleri ona dönmeden önce kapıya doğru kaydı. "Sen neden *bahsediyorsun*? Ben senin eşin değilim! Şu anda ne kadar deli gibi konuştuğunun farkında mısın? Kesinlikle senin çocuklarına sahip olmayacağım ya da 'halkını' yönetmeyeceğim ya da bu her ne demekse. Beni gezegenime geri götürmeni istiyorum, *hemen şimdi*. Sadece eve gitmek istiyorum!"

Sanki bir taş yutmuş gibi hissetti. Onun üzüntüsüne, öfkesine ve çaresizliğine tanık oldukça midesinde bir ağırlık hissetti. Ne olduğunu merak etti

evini, Luxiria'yı bir daha asla göremeyeceğini bilmek nasıl bir şey olurdu diye düşündü ve çenesini sıktı. Ama o bencildi. O onun umuduydu, halkının umuduydu. Çukur'a bir Damızlık bulmak için gitmişti ama çok daha fazlasını keşfetmişti.

Onun için her şey yeniydi, bunun farkındaydı. Dışısı korkuyordu Çünkü kaderi değişmişti. Ancak askeri eğitim sırasında öğrendiği en değerli ders, yabancı ve alışılmadık durumlara uyum sağlamanın önemiydi. Bu kendi hayatını birçok kez kurtarmıştı ve eşinin de eninde sonunda yeni hayatına duyduğu isteksizliğin üstesinden gelebilecek kadar güçlü olduğuna inanıyordu.

"Uyum sağlayacaksın," dedi ona bakarak. "Seni ve sahip olacağımız tüm yavruları koruyacağım. Senin geçimini sağlayacağım. Senin hayal bile edemeyeceğin zenginliklere sahibim. Sana bakacağım ve asla hiçbir şey istemeyeceksin, Kat."

"Evim dışında," dedi, bakışlarında sessiz bir öfke yanıyordu. "Ve benim adım *Kate*."

- Onu kırmayın. Dikkatli ol. -

İçgüdülerini bile onun öfkelerini hissetmişti. Ama onun sadece zamana ihtiyacı olduğuna gerçekten inanıyordu.

"Gel," dedi sonunda. "Yemek yemen gerek."

"Aç değilim," dedi, çenesi onun çok iyi bildiği bir ifadeye bürünmüştü. Belki de ikisi de kendi iyilikleri için fazla inatçıydılar.

"Yiyeceksin dişi," diye homurdandı.

Kat ona baktı ve o da Kat'ın bakışlarına karşılık verdi, Kat'ın kollarını kavuşturarak verdiği poza ayna tuttu. Onun itaatsizlik edilecek biri olmadığını öğrenmesi gerekiyordu. O halkının lideriydi ve hayatı boyunca öyle yetiştirilmişti.

"Ve aç olmadığımı söyledim."

Vaxa'an şaşkınlıkla ona baktı. Emirlerinin en son ne zaman bu kadar bariz bir şekilde reddedildiğini hatırlamıyordu. Ona doğru bir adım attı. Kamaralarının duvarına sırtını dayamıştı. Kat zor nefes alıyordu ama meydan okurcasına ona, kara dünyanın derinliklerinden gelen küçük *privixi*'ne bakıyordu.

"Bana itaat edeceksin," diye homurdandı.

"Yoksa ne yaparsın?" diye alay etti usulca, bir parmağını göğsüne bastırarak. "Beni boyun eğmeye mi zorlayacaksın? Bana vuracak mısın?"

"Sana asla vurmam, kadın," diye tısladı. Onun döneminde kadınlara karşı şiddet

Kültür, bir Luxirian'ın işleyebileceği en kötü suçtu ve otomatik olarak idamla cezalandırılırdı. "Ama irademe nasıl boyun eğeceğini öğrenecek ve *bundan hoşlanacaksın*."

Burun deliklerinden hırıltılı bir ses çıkardı. Bir gece önceki uysal, yumuşak başlı eşi çoktan gitmiş, yerine kanını ateşe veren bu cehennem zebanisi gelmişti. Ve her parçası bundan *zevk alıyordu*.

"Fazla umutlanma dostum."

OceanofPDF.com

YEDİ

İnanılır gibi değil.

Birkaç dakika önce hissettiği ezici üzüntü, kızgın güneşle buluşan bir sis gibi dağıldı.

Bu adam hayatında karşılaştığı en küstah ve kibirli erkekti. Ve *onun iradesine boyun eğeceğini* söyleyecek cesareti var mıydı? Evet, doğru. Hayır, teşekkürler, pislik.

Dün gece onu rahatlatmaya çalışmıştı. Ona inanılmaz bir zevk vermiş ve onu yatağa yatırmış, kollarını hiç bırakmak istemiyormuş gibi ona sarmıştı. Ve bir an için, kısa ve savunmasız bir an için, onun gibi bir arkadaşla bir hayatın nasıl olacağını merak etmişti.

Dün yarı şoktaydı. Şu anda tek önceliği eve dönmenin bir yolunu bulmaktı ve bu alfa pislik uzaylı tam da onun yolunda duruyordu. Bunu hatırlaması gerekiyordu.

"Bu odayı sensiz terk etmeyeceğim, dişi," dedi onu devasa kollarıyla duvara yaslayarak. Onun kokusunu içine çekmemeye çalıştı. Feromonlarının önceki gece ona hissettirdiği çılgınca şeyleri hatırlıyordu ve şu anda ihtiyacı olan *son* şey onu esir tutan uzaylıyla ilişki kurmaktı. "Ya benimle yemek güvertesine kadar yürürsün ya da geçen seferki gibi omzuma asılırsın. Sen karar ver."

Onu tehdit ediyordu.

Onu tehdit ediyordu.

Kate gözlerini kısıtı. Tekrar bir patates çuvalı gibi adamın omzuna atılmak istemiyordu. Bu çok aşağılayıcı olmuştu. Seçeneklerini düğündü ama çok fazla seçenek olmadığını kendisi bile kabul edebilirdi. Adam kendisinden on kat daha güçlüydü. En az bir metre boyundaydı ve iri adamın kas üstüne kasları vardı. Onun kendisini kaldırıp buradan götürmesini engellemesinin hiçbir yolu yoktu.

Bazen savaşı kazanmak için muharebeyi kaybetmek gerekirdi. Ama ah, o *Dövüş.*

"*Peki,*" diye ısırdı, kızgınlıkla yanağının içini dişledi. "O zaman giymem için bir şeyiniz var mı?"

Kendini savunurken, bu küçük zafer için böbürlenmedi. Sadece duvarı itti. Sanki onunla alay ediyormuş gibi, kasları artık gümüş rengi olan derisinin üzerinde kasıldı ve esnedi.

"Bir şey giymişsin," diye işaret etti, bakışları göğsüne, hafif, ince kumaştan dışarı fırladığına şüphe olmayan meme uçlarına odaklandı.

"Bu bir gömlek," dedi yavaşça, gömleğe bakıp kızarmayı reddederek. Etek ucu dizlerinin hemen arkasına denk geliyordu ama bacaklarını örtecek bir sütyen ya da iç çamaşırı giymemişti. "Gerçek kıyafetlere ihtiyacım var."

"Benim 'kıyafetlerim' sana uymaz," dedi.

"Hadi canım, Sherlock," diye mırıldandı.

"Nedir bu 'Sherlock'?" diye sordu kaşlarını çatarak.

Kate bir nefes verdi. "Unut gitsin. Şu işi bir an önce bitirelim."

Gömleğini, meme uçları çok fazla görünmeyecek şekilde ayarladı ve omuzlarını biraz kamburlaştırdı. Şu anda iyi bir kot pantolon ve hırkaya sahip olmak için neler vermezdi. Dünya'daki en iyi arkadaşı Beks onunla her zaman büyükanne gibi giyindiği için dalga geçmişti. Bu yüzden çeşitli renklerde bir hırka koleksiyonu varsa onu dava edin. Hırkaları çok severdi. Her şeyle uyum sağlardı.

"Luxiria'ya ulaştığımızda size uygun örtüler alacağız. Bu gemide tekstil işçimiz yok," diye bilgi verdi ve uzak duvardaki gizli raflara doğru ilerledi. Bir düğmeye bastı ve bir çekmece çıktı. Temiz bir gömleği kaldırdı ve göğsünün üzerinden geçirdi. Kate kendi kendine onun mükemmel, kaya gibi sert karın kaslarının ve meme ucu piercinglerinin örtülmesinden dolayı hayal kırıklığına uğramadığını söyledi. Hayal kırıklığına *uğramadı*.

Tamam, belki biraz, kendi kendine isteksizce itiraf etti. Adamın dikkati dağıldığında bacaklarının arasına bir göz attı ve ağzı kurudu. Devasa siki hâlâ her zamanki gibi sertti ve dar deri pantolonunun üzerinde mükemmel bir silüet oluşturuyordu. *Tanrım.* Aletinin dış hatlarını görebildiğine yemin etti. şu alt tarafı kaplayan sert düğmeler.

Kate titrek bir nefes verdi, boğazındaki ani yumruyu temizledi ve titreyen elini uzatıp bir tutam saçını geriye itti.

"Kadın," diye ısırdı Vaxa, tişörtünü hızla aşağı çekerek ve gözleriyle buluşarak. Uh oh. İrisleri yine altın rengine dönüyordu. "Adamlarımın arasında bana merhamet et."

"Ne?" diye sordu masumca. Belki de henüz kokusunu almamıştı.

Tekrar yaklaştı, eğildi ve burnunun ucunu dışının kulağına dayadı. "Benim dişimin pençeleri var. Bu hoşuma gidiyor. Benimle dövüşmen hoşuma gidiyor. Ama dövüşten sonra amının ıslak olduğunu bilmek benim felaketim olacak."

Ağzı açık kaldı. *Yüzün kızarmasın, yüzün kızarmasın*, lanet olsun, diye düşündü, yanaklarının ısındığını hissedince boyun eğdi. "Ben-ben *değilim*,-" diye sözünü kesti.

"Ama ben Baş Liderim. Adamlarım bir kontrol seviyesi bekliyor... dışı kokusuyla beni baştan çıkarırken ve onunla çiftleşmekten başka bir şey düşünemezken onlara veremeyeceğim bir kontrol."

Kate çenesini tutarak başını yana eğdi. "O zaman belki de burada kalmalıyım," diye önerdi, sesi şeker gibi tatlı ama yine de alaycıydı.

Vaxa yine o garip mırıldanma/kükreme sesini çıkardı. Boynuzları birkaç dakika öncesine göre biraz daha dik görünüyordu. Bu kızgın olduğu anlamına mı geliyordu... yoksa tahrik mi olmuştu? Ya da ikisi birden mi? Bunu bilmiyordu.

"Ya da belki yemeğimizi yemeden önce amını tekrar yalamamı istersin."

Kate içini çekti, onun önerisi karşısında omurgasındaki karıncalanmayı görmezden gelmeye çalıştı, bacaklarının bir mengene gibi adamın yüzüne dolandığı ve tüm geminin onu duymasından endişe edecek kadar yüksek sesle çığlık attığı dün gecenin anısını görmezden gelmeye çalıştı.

En azından denemeye değerci.

* * *

Yemek güvertesi komuta merkezinin yakınındaydı. Vaxa'an Çukur'daki zaferinin kulaktan kulağa yayıldığını biliyordu. Yanından geçtikleri çoğu erkek onun dışisine şaşkınlıkla değil, sadece merakla bakıyordu. Vaxa'an son seferinde onu tamamen çıplak taşımanın pek de iyi bir fikir olmadığını düşünüyordu. Ama Luxiria'ya doğru yola çıkabilmeleri için dışisini gemisine bindirmeye can atıyordu. Şimdi adamlarından kaçının dışisinin baştan çıkarıcı poposunu gördüğünü merak ediyor ve kaşlarının çatılmasını engelleyemiyordu.

Luxirianlar seks konusunda liberal olabilirlerdi ama kesinlikle Üreme partnerlerini ya da eşlerini *paylaşmazlardı*. *Luxiva'sını* başka bir erkekle hayal etmek

sahiplenme ve kıskançlık duygularını kabarttı.

Onlar girişe vardıklarında Kirov yemek güvertesinden dışarı çıkıyordu.

"Başbakan," diye selamladı arkadaşı dikkatini dışına çevirmeden önce. Başını saygıyla eğdi. "*Lavrix'an*."

Vaxa'an'ın göğsünde bir şey sıkıştı. *Lavrix'an*. Annesi hayattayken, Veba tarafından alınmadan önce bu kelimeyi hiç duymamıştı. Bu unvan bundan sonra annesinin değil, eşinin unvanı olacaktı.

Kat'in yüzünün oldukça anlamlı olduğunu ve şaşkınlığının yüzünden okunduğunu fark etti. Kelimeyi Kirov'a tekrarlamaya çalıştı ama son hecede zorlandı. "Lave-ricks-eu-non." Belli ki bu kelimenin bir selamlaşma olduğunu sanıyordu.

Kirov'un dudakları kıpırdadı ama yüz hatları boş kaldı. Vaxa'an onu daha yakına çekerek, "*Lavrix'an*. Bu senin unvanın Kat. Kirov sana saygı gösteriyor, çünkü sen benim *luxiva'm* olacaksın."

Dışısı ona baktı, gözleri kızgınmış gibi biraz kısılmıştı. "Ona senin *lucks-zi-va'n* ya da her ne demekse, *olmayacağımı* çünkü ilk fırsatta eve döneceğimi söylemelisin."

Vaxa'an'ın burun deliklerinden keskin bir nefes üflendi. Onun inatçı dışısı... "Ona kendin söyleyebilirsin. Ang-lish'iniz ona yerleştirilmiş."

Kate, konuşmaları ilgiyle izleyen Kirov'a döndü. "İngilizce biliyor musun?"

Kirov sanki bu konuşmadaki konumunu ölçmeye çalışıyormuş gibi Vaxa'an'a baktı. "Evet, *Lavrix'an*."

"Eve dönmeme yardım edebilir misin?" diye sordu gecikmeden, teknoloji danışmanına bir adım daha yaklaşarak. Vaxa'an onun yakınlığından hoşlanmayarak hırladı ve Kirov bir adım geri çekildi.

"Eve gidiyoruz *Lavrix'an*," dedi Kirov bilgece. Dil değiştirdi ve Vaxa'an'a "Luxiria'ya gitmek istemiyor mu?" diye sordu.

Vaxa'an en yakın arkadaşlarından birine "Değişimi pek iyi karşılamıyor," diye itiraf etti. Hayatında sadece birkaç kişi ona böyle doğrudan bir soru sorma cesaretini gösterebilirdi ve Kirov *da* onlardan biriydi. "Zamanla alışacaktır."

Kirov'un ses tonuna endişe dokunmuştu. "İki dakika içinde evde olacağız. Umarım bu onun uyum sağlaması için yeterli bir süre olur. Eğer sizin *Lavrix'an*'ınız olmak istemezse, halkımız da onu reddedecektir. İnsan olduğu gerçeği... bu zaten ona karşı bir işaret."

"Biliyorum," diye hırladı Vaxa'an. "O benim *luxiva'm*. Onu hissediyorum. İçgüdü'nün bile ötesine geçiyor. Onu kabul edecekler."

Kirov başını eğdi. "Doğum doğru olsun ya da olmasın, bir insan *lavrix'an* istemeyenler size meydan okuyabilir. Meşgul olacaksınız. Sizin tarafınızdan sahiplenilmek isterse işiniz daha kolay olacaktır."

Vaxa'an ayıldı. Bunu yeterince iyi biliyordu. "Eğer bana meydan okunursa, o zaman onlarla karşılaşırız. Yönetme hakkımı kanıtlamak zorunda kalmayalı çok uzun zaman oldu. Belki de bu halkımın ihtiyacı olan hatırlatma olur."

"Sizin yanınızda olacağım," dedi Kirov. "Lihvan, Rixavox, Cruxan ve Vikan da öyle."

Vaxa'an Kirov'un omzuna sarıldı. Altısı da askeri eğitimden birlikte geçmişti. Kan bağı ve dostluk dışında hiçbir şey bundan daha güçlü bağlar oluşturamazdı.

Vaxa'an, "Kader seni izliyor dostum," dedi ve sonra uzaklaştı. Dışisine doğru bir bakış fırlattı, ancak onun dikkatli gözlerinin aralarındaki alışverişi izlediğini ve her şeyi kavradığını gördü. Luxiria'ya vardıklarında halkıyla hesaplaşacaktı. Çoğu onu kabul edecekti ama küçük bir grup büyük ihtimalle kabul etmeyecekti ve onlar da ona meydan okuyacak savaşçılardı. "Gel," dedi ona.

Kirov onlardan ayrılarak komuta merkezindeki görev yerine geri döndü. Uzay gemisinin koridorları aydınlıktı ama yemek güvertesi loştu ve Luxiria'daki ortak yemek salonunu andırıyordu. Gece nöbetinden kalan adamlarından sadece birkaçı güvertede oyalanıyordu, yemeklerini çoktan bitirmişlerdi ama birbirleriyle sosyalleşmek için zaman ayırıyorlardı. O içeri girdiğinde üçü de yerlerinden kalkarak onu uygun bir şekilde selamladı.

"Neden ayakta durdular?" Kat masalardan birine oturduklarında, gözleri yemek güvertesinde gezinirken sordu. Etrafını o kadar merak ediyordu ki, ona olan öfkesini kısa bir süreliğine de olsa unutmuş gibiydi. Bakışları adamlardan koyu kehribar rengindeki ışığa kaydı.

duvardaki apliklerden, masaya yerleştirilmiş gümüş yastığa kadar.

Vaxa'an rahatladı. Kucağına tünemesi için onu kendine çekme isteği duydu ama onu izleyen gözler vardı. Bu uygun olmazdı. Masanın altındaki çıplak kalçasına bir elini koymakla yetindi ve İçgüdüünün memnuniyetle mırıldandığını hissetti.

Kat ona yan gözle baktı ve elini iterek omzunun üzerinden kalan adamlara doğru bir bakış fırlattı. Dudakları kıpırdadı.

"Saygılarını göstermek için ayağa kalkıyorlar," diye cevap verdi.

"Neden? Birbirlerini desteklemiyorlar ki," diye gözlemledi.

"Ben Başbakan'ım," dedi ve göğsünün gururla kabardığını hissetti.

"Başbakan. Bu da ne demek oluyor? Sen geminin kaptanı falan mısın?"

Vaxa'an öne doğru eğilerek onun alanına girdi ve dişinin nefesi kesildi, nedenini bilmesi de gözleri onun dudaklarına kaydı. Burun delikleri alevlendi ve dişinin uyarılmışlığının belli belirsiz izlerini kokladığında dişlerini sıktı. Diğerlerinin henüz hissetmeyeceği kadar hafıftı ama İçgüdü'sü eninde sonunda öğrenecekleri fikrinden hoşlanmıyordu. Kendisinden başka hiçbir erkeğin dişisinin kokusunu almasını istemiyordu.

Yemeği bitirdiklerini anlayan diğer adamlara kendi dilinde "Bizi yalnız bırakın," diye seslendi. Hemen masalarından kalktılar ve yemek güvertesini terk ettiler, kapılar arkalarından vınlayarak kapandı.

Kat ona kaşlarını çattı ama sonra adam onu oturduğu yerden kaldırıp kucağına oturttuğunda nefesi kesildi, düzgün kalçaları adamın beline dolanmıştı.

"Hey, beni geri koy!" dedi, onun tutuşuna karşı mücadele ederek. Aleti tepki verdi, daha da fazla kanla doldu ve kendini durdurmaya zorlamadan önce kalçaları kendi zihniyle hareket ederek ona doğru itti. Adamın sertleşmiş sikini hissettiğinde sakinleşti.

Vaxa'an avuçlarını onun kalçalarından yukarı doğru kaydırıp ve vücudunun kendisinininkine kıyasla ne kadar küçük olduğuna hayret etti. Göğüslerinin yanlarını okşadı ve göğüs uçlarının tuniğinin altındaki noktalara kadar sertleşmesini izledi. Memnuniyetle guruldadı. Kader onu gerçekten de güzel, bereketli bir eşle kutsamıştı.

"Ben halkımızın lideriyim," dedi ve öne doğru eğilerek açıkta kalan boynunu kokladı. Nefes nefese bir iç çekişle ödüllendirildi ve daha önceki tartışmaları için çoktan affedildiğini düşünerek memnun oldu. Kadının baş döndürücü bir başka uyarılma dalgası duyularına çarptığında homurdandı, İçgüdü'sü onu masanın üzerine eğmeye ve *şimdi* onunla çiftleşmeye çağırıyordu.

Vaxa'an bir elini açıkta kalan kalçasından yukarı iterek amcığının dikişine ulaştı. Ağzı sulandı, onun mükemmel *vaxix*'inden bir tat daha almak istiyordu. Her seferinde, diye yemin etti. Her seferinde onun tadına bakması gerekiyordu yoksa kesinlikle aklını kaçıracaktı.

Parmakları onun ıslaklığını bulduğunda Kat titredi ve 'klitoris' adını verdiği küçük tomurcuğu aradı. Oraya dokunduğunda hoşuna gidiyordu.

"*Ohh*," diye yumuşakça nefes aldı adam onu dürttüğünde, kayganlaştırıcı olarak yarığından nem çekti. Kadını onun için yumuşadı ve fiziksel zevki takdir eden, şehvetli bir yaratık olduğu için memnun olmanın ötesinde gülümsedi. Tüm inatçı sözlerine rağmen, kendini unutmuş gibiydi

ona her dokunduğunda. Bunu kendi çıkarları için kullanıp kullanamayacağını merak etti.

Luxiria'da onunla kalması için onu ikna ederken avantaj sağladı.

Sanki onun düşüncelerini duyabiliyormuş gibi başını sallamaya başladı. Yanakları baştan çıkarıcı bir renk almıştı. Kat, adamın elini amından çekip göğsüne bastırdı.

"Hayır," dedi, sesi biraz titriyordu, tuhaf gözleri hafif cam gibiydi. "*Hayır*, Vaxa. Konuşmamız gerek. Dokunmak yok. Beni koltuğuma geri oturt. Hemen şimdi."

Kaş kemiği havaya kalktı. "Orgazm olmak istemiyor musun?" "Şu anda değil," diye tersledi. "Beni yerime oturtun."

Vaxa'an sandalyesinde arkasına yaslanmış, onu inceliyordu ama ona emrettiği şeyi yapmak için acele etmiyordu. Yetkinin kendisinde olduğunu öğrenmesi gerekiyordu. "Burada kalacaksın," dedi. Kadının gözleri kısıldı ve adam gereksiz bir kavga çıkacağını sezerek nefesini dışarı verdi. "Ama konuşacağız. Sana dokunmayacağım. *vaxix*. Size söz veriyorum."

Bir uzlaşma. Tadı neredeyse bir yenilgi kadar acıydı ama dışisinin kucağına tünemiş olmasının verdiği zevk her şeye değerdi. Ayrıca, içten içe gelecekte çok fazla ödün vereceklerini hissediyordu... Bunlara erkenden alışsa iyi olacaktı.

Dışisi onun sözlerini işledi, amının kokusu hâlâ burun deliklerindeydi, kanını ateşliyor, İçgüdüsünü harekete geçiriyordu.

"Peki," dedi kalçalarını oynatarak. Hemen sözlerinden pişmanlık duydu. Onun kendisine dokunmamasını nasıl bekleyebilirdi ki? Sanki kendini sakinleştirmeye çalışıyormuş gibi nefes aldı. "Şimdi, 'halkınızın lideriyim' derken ne demek istiyorsun?"

Vaxa'an nefes nefese kaldı. Öne doğru eğilerek avucunu masanın üzerinde duran gümüş tablanın üzerine koydu. Kadınının ne kadar yiyeceğe ihtiyacı olduğunu merak ederek ilk yemekten iki porsiyon sipariş etti. Bir dakika sonra metal masanın üzerinde bir bölme açıldı ve iki tabak dolusu Yiyecekler ortaya çıktı. Bunlar seyahat kumanyasıydı, önceden hazırlanmış ve gemide ısıtılmışlardı. Vaxa'an Kat'in ötesine uzanarak onları kendine yaklaştırdı ve bir parça et kopardı.

"Benim atam, onun atası ve ondan önce gelen atalar gibi Baş Liderdi ve bu böyle devam etti. Efendim bu dünyadan öbür dünyaya göç ettiğinde, lider olarak onun yerini ben aldım. Ben sadece bu geminin 'kaptanı' değilim, *Luxiva*. Ben türümün 'kaptanıyım'."

"Yani," diye fısıldadı, "kendime kraliyet ailesi kurdum."

Kaşlarını çattı ve et parçasını kızın dolgun dudaklarına bastırdı. Onu beslemek, ihtiyaçlarını karşılamak onu memnun ediyordu. "Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum, dişi.

Şimdi ye."

"Kendimi besleyebilirim," diye mırıldandı.

"Biliyorum," dedi. "Ama seninle ilgilenmek benim arzum."

Bakışlarını bir süre daha adamın üzerinde tuttu; adamın zihninin içine bakmak, tam olarak ne düşündüğünü anlamak için her şeyini verebilirdi. o yeşil gözleri ve sonra yavaşça dudaklarını açtı.

Vaxa'an yiyeceği kızın küçük pembe diline yerleştirirken kendini Çukur'da yeniden kazanmış gibi hissetti. Onun çiğnemesini izlerken içinde tatmin duygusu kabardı.

"Bunlar sadece seyahat kumanyası," deme ihtiyacı hissetti. "Luxiria'da yiyecekler daha iyi. Daha taze. Bu sizin yiyeceklerinizle kıyaslanamaz bile."

"İkimiz de Luxiria'ya gitmeyeceğimi biliyoruz Vaxa," dedi.

Vaxa'an'ın dudakları kıpırdadı. "Bunu göreceğiz, dişi." Ona bir lokma daha uzattı ve konuyu değiştirdi. "Beğendin mi?"

Cevap vermek yerine "Bu ne tür bir et?" diye sordu.

"Bu..." diye başladı ama sonra onun dilinde çevirisi olmadığını fark etti.

"Bu *trixava*. *Ravrax'tor* ovalarında yaşayan bir memeli. Evimizden çok uzakta değil. Yakında oraya gideceğiz."

Dişi iç çekti ve Vaxa'an gülümsedi. Dudaklarına tekrar baktı ve sonra gözlerini kaçırdı. "İsrarcısın. Bunu sana vereceğim."

"Sen de öylesin, *luxiva*. Birbirimize çok uygun olduğumuza inanıyorum. Bana karşı koyman hoşuma gidiyor."

"Sanırım *Başbakan* olarak pek çok kişi bunu yapmıyor," dedi. "Bu sizin için bir yenilik."

"Yenilik," diye tekrarladı, kafası karışmıştı. Krevoraglar yüklemelerinde bir kelimeyi atlamış gibiydiler, şimdi düşününce muhtemelen binlercesini atlamışlardı. İmplantla bile öğrenmesi gereken çok şey vardı. "Bu kelime ne anlama geliyor?"

"Yeni," dedi. "Farklı bir şey. Kafadaki o şey sana bunun ne anlama geldiğini söylemiyor mu?"

"Kafamda bir 'şey' yok," dedi, kendisi için bir ısırık çalarak. Açlıktan ölmek üzereydi. Çukur'daki son dövüşünden beri bir şey yememişti, son öğünü dişisinin arkadaşlığı için atlamayı tercih etmişti. Luxirianlar gün boyunca çok fazla yemeğe ihtiyaç duyarlardı. Yemek zamanlarından zevk alırlardı. "Sanki... bir yükleme gibiydi, sanırım siz öyle diyorsunuz. Bir kod akışı. Bizim bir yolumuz var

Bu kodu beynimize aktarırız ve orada tıpkı diğer her şey gibi işlenir."

Anlam veremediği bir yüz ifadesi takındı. "Acıyor gibi görünüyor."

"Hoş değil," diye itiraf etti. Başını ona doğru eğdi, "Ama çok uygun. Ve bazen de gerekli."

Kat onun gözlerini yakaladı ve tuttu, o da bakışlarını ayırmadı. Onun da aralarındaki çekimi, daha fazla bir şeyin çağrısını hissedip hissetmediğini merak etti.

Bunu hisseden sadece İçgüdü'sü olamazdı. Hayat arkadaşları tamamen Her açıdan uyumlu. Keşke onu mutlu edeceğine, bir daha hiçbir şey istemeyeceğine, ona bir evlat, bir yuva, ne isterse vereceğine ikna edebilseydi.

"Dünya'dan ne kadar uzaktayız?" diye sordu.

Dudakları birbirine yapıştı. "Bilmiyorum."

"Nasıl bilemezsin?"

"Çünkü Dünya'nın Dördüncü Çeyrek'te olduğu söyleniyor. Hiçbir Luxirian oraya gitmeye cesaret edemedi." Durakladı, aklına bir fikir geldi. Belki de bunu kendi avantajına kullanabilirdi. "Oraya seyahat edecek teknolojiye sahip değiliz. Yoksa çoktan gitmiş olurduk. Ben Dünya'yı hiç görmedim. Hayatım boyunca da görmeyeceğim."

Kat'in yüzü düştü ve sanki bir mengene kalbini kavırıyor, Çukur'daki Nusseer'e yaptığı gibi onu patlatmaya hazırlanıyordu. Bir yalan. Luxirianlar galaksinin her yerine seyahat edebilirlerdi. En azından zaten bilinen her yere. Ama belki de bu onu eve dönmenin bir yolunu bulmaktan caydırırdı. Belki de bu ona, onu kendisiyle kalmaya ikna etmesi için zaman kazandırırdı. Ona gezegenini, evini gösterebilirdi. Ona yeni bir kader gösterebilirdi, hiç hayal bile etmediği ama onun için yazılmış bir kader.

"Ne?" diye sordu, sesi birden kısılmıştı.

"Gemilerimiz sınırlı bir güç hücresiyle çalışıyor," diye yalan söylemeye devam etti. İçgüdüleri bu yalanlara karşı mücadele etti ve çenesini sıktı.

"Dördüncü Çeyreğe seyahat etmek için gereken enerji... mevcut gemilerimizle bu mümkün değil."

"Ama bu güce sahip bir gemi *bulabiliriz*," diye haykırdı. "Beni kaçırın o uzaylılar... onların gemilerinden birini kullanamaz mısınız?"

Vaxa'an yutkundu. "Bu mümkün," dedi yavaşça. "Ama pek olası değil. Krevoragların bizimle ticari bağları yok. Değerli metalleri, kristalleri severler. Açgözlülükle motive oluyorlar."

"O zaman öde," diye yalvardı, gözlerini ona dikerek. "Lütfen, Vaxa," diye fısıldadı. "Öde onlara. Paran olduğunu söylemiştin. Eğer varsa, lütfen bunu benim için yap. Ben Dünya'ya aidim, evime. Sadece geri dönmek istiyorum."

Hayır, luxiva, diye düşündü, suçluluk içinde kıvranıyordu, onun bakışlarıyla zorlukla buluşabiliyordu.

Sen bana aitsin.

"Bunu yapabilmem için senden bir ay döngüsü talep ediyorum," diye gürledi. "Ne demek istiyorsun?"

"Luxiria'da yaşayacağın, benim eşim olarak hayata uyum sağlayacağın bir ay döngüsü. Bir şans vermeni istiyorum. Karşılığında, eğer bir ay sonra Ay döngüsünde hâlâ eve dönmek istiyorsan," Vaxa'an'ın kalbi sıkıştı, "o zaman senin için Dünya'ya güvenli bir geçiş ayarlayacağım."

Bunu gerçekten isteyip istemediğini bilmiyordu. Ondan ayrılma düşüncesine katlanamıyordu... ama içindeki Luxirian, eğer ondan bunu isterse aralarındaki anlaşmaya sadık kalmasını talep edecekti.

"Gerçekten mi?" diye nefes aldı, gözleri kocaman açılmıştı. "Bir ay döngüsü... bir ay mı demek istiyorsun?"

"*Tev*," dedi başını sallayarak. *Evet*. "Bu şartlar kabul edilebilir mi?"

Tüm vücudu gevşedi, sanki üzerinden büyük bir yük kalkmış gibiydi.

On

u. "Yapmayacaksın... belki onun yerine bir ya da iki hafta?" "Hayır. Bir ay döngüsü."

Kat bir nefes verdi ve onun bakışlarıyla buluştu. "Tamam... Tamam. Anlaştık."

SEKİZ

Tamam... Yani bir ay boyunca onunla kalmayı kabul etmişti. Ona bir parça et daha yedirirken - ki kabul etmek zorundaydı *Lezzetli*, her ne kadar sadece "seyahat tayınları" olduğunu söylemiş olsa da - Kate, ılık atana kadar amını yalamaktan hoşlanan bir uzaylıyla bir ay geçirmekten çok daha kötüsünü yapabileceğini düşündü.

Kesinlikle çok daha kötüsü olabilirdi, diye düşündü, kızararak onun kucağında kaydı. Elbette tuhaf bir teni, tahrik olduğunda sertleşen siyah boynuzları ve kediye benzeyen tuhaf gözleri vardı. Ama ona zarar vermemişti. Onu kendisiyle seks yapmaya zorlamamıştı. Zevk almak yerine zevk verirdi. Bunu söylemişti. "arzusunun" onunla ilgilenmek olduğunu söyledi. Bu sözler karşısında midesindeki kelebeklerin uçuştüğünü inkâr edemezdi; çok yabancı bir erkeğe karşı çok insani bir tepkiydi bu.

Bir ay uzun bir süre gibi görünüyordu ama son gün öğrendiği bir şey varsa o da adamın da kendisi kadar inatçı olduğuydu. Bir aydan daha azını kabul etmeyecekti... ve o da kabul etmişti. Bu onun eve dönmek için tek şansıydı... eninde sonunda.

Ayrıca, bu dünyanın tamamen dışında bir şeyi deneyimlemek için zaman ayırabilirdi. Gerçekten. Yabancı bir gezegende yaşamak için hayatta bir kez ele geçecek bir fırsat. Dünya'da hiç kimse bunu yaptığını söyleyemezdi.

Ve evet, çekinceleri vardı, örneğin ya onun halkı -ırkının *lideri* olduğunu iddia ettiği gerçeğini görmezden gelmeye çalıştı... bunu başka bir zaman ele alacaktı- insanları kabul etmiyorsa? Hiç bir insan görmüşler miydi? Daha önce? Nasıl yaşıyorlardı? O gezegende bir ay boyunca ne yapacaktı?

Peki ya onun için bir ay döngüsü on yıllık bir zaman dilimiyse?

Kate başını salladı. *Her seferinde bir adım*. Doğru yönde ilerliyordu. Sadece şu anda kalması ve bir sonraki adımın ne olacağı konusunda endişelenmemesi gerekiyordu.

Çünkü işin aslı... garip bir şekilde ona kendisini koruması için güveniyordu. Onun yanında kendini güvende ve tamamen tehdit altında hissetmiyordu. Kalbinin derinliklerinde onun hiçbir şeyin kendisine zarar vermesine izin vermeyeceğini biliyordu ki bu da başlı başına korkutucu bir düşünceydi. Kesinlikle, yüzde yüz, ona bağlanamazdı.

Bu uzaylı. Dünya'ya dönüş için tek yönlü bir bilet almıştı. Eğer ona karşı bir şeyler hissederse, bu ayrılmasını daha da zorlaştıracaktı.

Ama söylediği bir şey onu temkinli olmaya itti.

"Eşin olarak seninle yaşamakla ne demek istedin?" diye sordu, bir parça eti çiğnerken çenesinin hareketini izliyordu.

"Şartlarımı zaten kabul ettiniz," diye belirtti.

Daha da şüphelenmeye başladı. Bu kelimeyi daha önce de kullanmıştı, *dostum*. İşin içinde seks olduğunu anlamıştı ama daha başka bir anlama mı geliyordu?

onun kültürünü?

"Anlat bana," diye talep etti.

Göz temasını hiç kesmeden çiğnemeye devam etti. Ona emir verilmesinden hoşlanmadığını anlayabiliyordu. Eğer söyledikleri doğruysa ve halkının lideri oysa, emirleri her zaman onun verdiğini düşündü. Bazı nedenlerden dolayı... bunu seksi buluyordu.

"Lütfen," diye ekledi, bilinçsizce ona doğru kayarak. "Benim uyku platformumu paylaşıyor olacaksın, dişi."

Kate gözlerini kırıştırdı. "Tamam," dedi yavaşça, kelimeyi uzatarak.

"Düzenli olarak çiftleşeceğiz. Luxirianlar bir dönemde en az üç kez çiftleşmeyi severler."

"Tamam," dedi tekrar. Ama bu sefer sesi biraz daha nefes nefese çıkmıştı. Üç kez mi? *Günde üç kez* mi ihtiyacı vardı? *En azından?*

Dehşete düşmesi gerekirdi, değil mi? Onun seks yapacaklarını söylediğini duyduktan sonra kapıya koşması gerekirdi. Ama zaten bundan şüphelenmişti. Aslında, vücudunun ısınmasına ve burun deliklerinin açılmasına bakılırsa, bunu fazlasıyla kabul ettiğini tahmin ediyordu.

Benim neyim var? diye merak etti, yanakları kızarmıştı. Vaxa'nın onun ne zaman tahrik olduğunu anlayabilmesi yeterince aşağılayıcıydı.

"Ve geleneksel çiftleşme töreni olan *ravraxia*'dan geçeceğiz. Kaderden birlikteliğimizi kutsamasını isteyeceğiz."

"Bekle... ne?" diye sordu, kafasının içinde bir plak sesi cızırdıyordu. "Bu bir tören mi? Seninle *evlenmeyeceğim*."

"Evlenmek mi?" diye sordu, yüz hatlarında şaşkın bir ifade belirmişti.

"Evet! İki kişi hayatlarını birlikte geçireceklerine söz vererek kendilerini yasal olarak birbirlerine bağladıklarında."

"Ve bu evlilik... sonsuza kadar mı sürecek?"

Durakladı. "Şey... hayır. İnsanlar boşanabilir."

"Boşanmış mı?"

"Ayrılabilirler, birbirlerini terk edebilirler, hayatlarına devam edebilirler. Eğer isterlerse başka biriyle tekrar evlenebilirler."

Kaşlarını çattı. "O zaman hayır. *Ravraxia* bu *evlilik* değil. Sizin evlenmeniz daha çok Üreme çiftlerine benziyor."

"Umm..."

"Evlilik bitebilir," dedi. "Kader bizi kutsarsa eşler sonsuza dek sürer. Kan bağımız var."

"*Kan bağı* mı?"

"*Tev*," dedi başını sallayarak.

"Seninle kan bağı kurmuyorum!" diye bağırdı, göğsünü iterek kucağından inmeye çalıştı. Bunun ne anlama geldiğini bile bilmiyordu ama kulağa acı verici geliyordu.

"Yapacaksın," diye bilgilendirdi onu sakince. "Şartlarımı kabul ettin."

"Evet, ama-ama, kandan haberim yoktu! Ayrıca, unuttuysan diye söylüyorum, bir ay içinde *ayrılacağım*. Benimle kan bağı kurmak istemezsin. Burada çok uzun süre kalmayacağım."

"Bir ay boyunca benim eşim olacaksın. Benim *eşim*," dedi. "Eğer Krevorag'lara ödeme yapmamı istiyorsan, o zaman benim hayatıma asimile olacaksın. Bir ay döngüsü boyunca *tamamen* benim olacaksın. Ben de tamamen senin olacağım. Bu konuda taviz *vermeyeceğim*, dişi."

Ona baktı, ondan bir ısı dalgası gibi yayılan bir yoğunluk hissetti. "Bu... senin için önemli mi?" diye yavaşça sordu.

"*Tev*, Kat," dedi onu daha da yaklaştırmak için. Sesi hırıltılı bir törpüden başka bir şey değildi ve "Bir döngüden sonra beni terk etmek istersen, en azından kısa bir süre için sana sahip olacağımı biliyorum" dedi.

Kate'in dudakları aralandı ve kalın kalın yutkundü. Karnında yine o lanet kelebekler uçuşmaya başlamıştı ve bakışları onun dudaklarına kaydı. Onu öpmek nasıl bir şey olurdu? Onun türü öpüşür müydü ki?

Dur, dedi kendi kendine. *Oraya gitme*.

Bir ay göz açıp kapayıncaya kadar geçecekti. İstediklerini yapıp yapmamasının gerçekten ne önemi vardı ki? Uzaylılar tarafından kaçırılmış ve bu duruma zorlanmıştı... ama bunu onun için yaparsa, o zaman eve dönüş yolunu bulmasına yardım edecekti. Önemli olan da *buydu*.

En azından bundan harika bir seks çıkarabilirdi, değil mi? "Tamam," diye fısıldadı kısa bir nefes vererek. "Yapacağım."

Yüz hatları hiç değişmedi ama parmakları kadının kalçalarına biraz daha bastırdı. Sonra, tek kelime etmeden, bir parça yemeği daha dudaklarına götürdü. Kızın dili parmaklarına değdiğinde gözleri yeniden parladı.

Belki de bir seks kölesiydi, diye düşündü. Ya da olacaktı. Eve dönüş parasını ödüyordu ama ancak onunla çiftleşirse, geleneklerine göre onunla *tamamen* çiftleşirse. Ancak beklemediği şey, bunu istemesiydi. Aralarındaki delice çekimin yanı sıra, merak ediyordu... sadece seks hakkında değil, onun hakkında, onun hayat tarzı hakkında. A
Onun için yepyeni *bir* dünyanın kapıları aralanmıştı.

Kendine hep eninde sonunda çılgınca ve kendisine hiç benzemeyen bir şey yapacağını söylerdi; bir yıl boyunca dünyayı dolaşmak için işinden ayrılmak ya da yeni bir başlangıç yapmak için hiç kimseyi tanımadığı yeni bir eyalette yeni bir şehre taşınmak gibi. Ama yıllar geçtikçe, kendisini aldatan eski erkek arkadaşından kurtulmak için dişiyle tırnağıyla mücadele ettiği dairede kalmaya devam etti ve her gün hayalindeki işe gidip geliyordu.

Ve nasıl olduysa, bir şekilde, ona bu çılgın fırsatı veren bu uzaylının kucağına düşmüştü. Aklını kaçırarak kadar korkmuştu. Ama belki de bir parçasının buna ihtiyacı vardı. Uzun zamandır korku hissetmemişti, çünkü o kadar güvende, o kadar emniyeteydi ki. Bazen korkunun iyi hissettirdiğini unutmuştu. Korku, *hayatta* olduğu anlamına geliyordu.

Şimdilik bunu yapacaktı. Bir ay boyunca, bir daha asla deneyimleyemeyeceği bir şey yaşayacaktı.

Tek kuralı mı?

Şu anda kucağında oturduğunuz büyük, seksi uzaylıya kanmayın.

* * *

Kahvaltıdan sonra Kate, Vaxa'yı yemek salonundan çıkarken takip etti. Ayakları geminin metal zemininde çıplaktı ve inanılmaz derecede soğuktı. Kate

Kendini çıplak ve açıkta hissediyordu ama ona uyacak bir kıyafeti olmadığını da biliyordu. Şu anda lavanta fili desenli pijama altlarına ve güzel bir çift kabarık terliğe sahip olmak için neler vermezdi.

Yine de gömleğini saklayacaktı. Havadar, hafif ve yumuşaktı, hayatında hissettiği ya da gördüğü hiçbir malzemeye benzemiyordu. Tek dezavantajı? Kendini

Sanki Vaxa'nın kokusu malzemenin içine sinmiş, sürekli bir uyarıcı gibi, içinde sürekli tahrik oluyordu.

Kate'in aklında milyarlarca soru uçuşmasına rağmen yemeğin geri kalanını sessizce yemişlerdi.

Yeni sloganı? *Devam et.*

Uzaylılar tarafından kaçırılıp bir dövüşte ödül olarak sunulmak mı? Kabul et. Serap gibi bir cilde ve kötü, çıkıntılı bir dile ve penise sahip bir uzaylı tarafından ödül olarak alınmak mı? Kabul et. Eğer bir ayını uzaylıların eşi olarak geçirirse eve bırakma teklifi mi?

O da buna katlanacaktı.

Kate mümkün olduğunca soğukkanlı olmanın yaşadıklarını atlatmanın en iyi yolu olduğunu hissediyordu. Bazı açılardan Sanki bir rüyadaydı, sanki hiçbir şey gerçek değildi çünkü artık hiçbir şeyin anlamı yoktu. Eve dönerse - hayır, eve *döndüğünde* - tam anlamıyla çıldıracak ve muhtemelen kendini bir akıl hastanesinde bulacak, uzaylılar tarafından kaçırıldığından bahsedecekti.

Gerçi bunu daha sonra düşünecekti.

"Nereye gidiyoruz?" Kate gittikleri yolu tanımadığı için ona sordu. Gemi *çok büyüktü*. Devasa.

"Antrenman yapmak için," dedi onu kendine çekerek. Ellerini ondan uzak tutamıyor gibiydi, sanki ona dokunmak onu rahatlatıyordu.

"Tren mi?"

"*Tev.* Bizler savaşçıyız. Antrenman yapmalıyız. Her an."

Kate göz ucuyla onun kaslarına bakarken, steroid kullanan bir spor salonunun ağırlık odasını hayal etti. Yoksa o kas yığınlarını nasıl elde edebilirdi ki?

"Kadın," diye homurdandı, ona yan gözle bakarak. Adamın parmakları kızın belini kavrayınca kız dudağını ısırды ve kalçaları sıkıştı. Neden çılgın bir tazi burnuna sahip olmak zorundaydı ki?

Çelik bir kapıya ulaşırlar ve kapı hızla açıldığında Kate zemine gömülmüş en az on iki kare delik gördü. Görünürde ağırlık aleti yoktu. Daha ziyade, küçük dövüş arenaları. *Dövüş çukurları*.

Vaxa çukurların etrafından dolandı. Her birinin yanından geçerken Kate aşağıya baktı ve her birinde Vaxa'nın iki adamının kan revan içinde, yoğun ve acımasız dövüşler yaptığını gördü.

Hangisinin onu daha çok şaşırttığını bilmiyordu: kanlarının karanlık olması mı?

mavi renk ya da buna *izin verilmesi*. Hiç bu kadar vahşi kavgalar görmemişti. O

bir uzaylının pençelerini rakibinin omzuna batırmasını ve kanlı bir deri parçasını koparmasını izledi. Rakip haykırmadı bile; sadece dövüşmeye devam etti, kas ve tendonları parçalayan bir pençe darbesiyle karşılık verdi.

Yaşadığı korku yüz hatlarına yansımış olmalı ki Vaxa ona dönerek kaşlarını çatı ve "Sorun nedir?" diye sordu.

"Bu barbarlık!" diye haykırdı, kocaman gözleri önünden geçtikleri her dövüşe bakıyordu. Dövüşçüler kafalarını kaldırıp bakmadılar bile, o kadar tüketilmişlerdi ki arenalarında.

"Savaşlar da öyle," diye cevap verdi, kadının sözleri omuzlarından dökülürken. "Adamlarımın hazırlıklı olmasını tercih ederim. Luxirianlar hızlı iyileşir."

"Bunun bir önemi yok," diye itiraz etti. "Bu... bu sadece..."

Söyleyecek söz bulamıyordu. Ama buna şaşırmamalıydı. Vaxa'nın derisindeki, sırtındaki yara izlerini görmüştü ve ona bunların nasıl olduğunu sormamış olsa da... artık biliyordu.

Vaxa arka duvar boyunca uzanan çukurda durdu. En büyük çukur buydu ve başka bir uzaylı erkeğin çoktan içeride ısınmaya başladığını gördü. Uzaylı Vaxa ile aynı boy ve yapıda görünüyordu. Çıplak göğüslüydü ve en az onun kadar kaslıydı. Ama siyah boynuzlarından biri kırılmıştı ve yanağından aşağıya doğru büyük bir yara izi uzanıyordu. Saçları Vaxa'nınki gibi siyah değil, açık kahverengiydi.

"Lihvan," dedi Vaxa ona. "O benim savaş generallerimden biri."

Lihvan aşağıdan başını ona doğru eğdi, gözleri daha önce karşılaştığı bir merakla onu süzüyordu. "*Lavrix'an*. Bu sefer yüzünü görmek güzel."

İngilizcesi Vaxa ve Kirov'unkinden daha ağır aksanlıydı. Kaşları çatıldı, adamın ne demek istediğini anlamamıştı... ta ki aklına gelene kadar. Dün Vaxa onu omzuna astığında onu görmüş olmalıydı. Yanakları kızardı ve ödünç aldığı gömleğinin eteklerini sıkarak tenini daha da fazla örtmesini sağlayıp sağlayamayacağını merak etti.

"Lihvan," dedi Vaxa, sesinde bir uyarı tonu vardı.

"Özür dilerim, *Lavrix'an*. Saygısızlık etmek istememiştim."

Kate boğazını temizledi, başını salladı. Arka planda homurtular, etin ete çarpma sesi ve mide bulandırıcı bir çıtırtı duydu.

"Beni odana geri götüremez misin?" diye sordu sessizce.

Vaxa ona kaşlarını çatı. "Burada benimle olmanı istiyorum. Aksi takdirde dikkatim dağınır."

"Seni tekrar dövüşürken izlemek istemiyorum," diye itiraf etti. "Bu... beni rahatsız ediyor."

Vaxa kısa bir süre onu inceledikten sonra başını salladı. "Bir anlaşmamız var, dişi."

"*Bunun konuyla ne ilgisi var?*"

"Luxirian yaşamına entegre olacağınızı söylemişsiniz," dedi. "Biz savaşçı bir ırkız. Galaksimize barış getirmek için savaşırız. *Bu* da onun bir parçası. Eşim olarak bunu kabul edeceksin." Kadın öfkesini göstermeden, adam yakınına eğildi ve usulca hırladı, "Luxirian dişileri erkeklerin dövüşünü izlemekten hoşlanır."

"O zaman git bir Lucks-ur-ree-an dişisi bul," diye tısladı. İnanılmaz bir şekilde, bir sahiplenme, bir kıskançlık titreşimi hissetti.

Vaxa geri adım atarak gömleğini vücudundan sıyırdı ve metal zemine bıraktı. Kate bakışlarının dolaşmasına izin vermemeye çalıştı... ama bu çok zordu.

Kahretsin, çok zordu.

"İzle," diye mırıldandı. "Sonrasında amının ne kadar ıslak olduğunu göreceğiz."

Ağzı düştü, elleri iki yanında titriyordu. Adamın zahmetsizce bir metre aşağıya, çukura atlayışını izlerken bir öfke patlaması hissetti. Onu telaşlandıran şey, kalbinin göğsünde kekelemesi ve karnının sıkışmasıydı. Beklenti içinde miydi? Bilmiyordu.

Donmuş bir halde, onlar başlarken çukurun yanında durdu. İlk başta birbirlerinin etrafında döndüler, birbirlerini ölçüp biçtiler ve saldırmak için fırsat kolladılar. Ama dövüş başladığında, *başlamıştı*.

Luxirianlar'ın kirli dövüştüğünü, gözlerini kocaman açarak izlerken fark etti. Vaxa hırladı, kasları dalgalandı, yoluna çıkarsa muhtemelen onu öldürecek bir güçle saldırdı. Lihvan bir darbe aldı, göğsü kasıldı. Bir şeyin kırıldığını duydu ama bu onu durdurmadı. Keskin, siyah pençeleriyle Vaxa'ya saldırdı, onu yan tarafından yakaladı ve koyu mavi kan akıttı.

Bu böyle devam etti. Onu ilk kez gördüğü o iki güneşli kavurucu sıcak arenaya geri döndü. Onun rakibini nasıl hızlı ve etkili bir şekilde alt ettiğini hatırladı. Ölümcüldü, ölümcül.

Görünüşe göre tüm Luxirianlar öyleydi, Lihvan'ın aldığı kadarını vermesini izledi.

Hiç bitmiyordu. Kate orada ne kadar durduğunu bilmiyordu ama gözlerini Vaxa'dan alamadığını fark etti. Nefesinin kesildiğini hissetti, zayıfladı. Vücudu terden parıldamaya başladı. Gözleri lazer odaklıydı.

ve bunlar Lihvan'ın içine işlendi. Aksine, kasları daha da belirginleşerek büyüyor gibiydi.

Kate bir inilti çıkardı.

Küçük bir sestir ama Vaxa'nın bakışları aniden ona odaklanıp gözbebekleri küçüldüğünde keskin bir nefes aldı. *İhtiyacı* olduğunu fark ettiği bir vahşilik, bir karanlık gördü.

Dikkati dağıldığı için Lihvan sert bir darbe indirdi ve Vaxa'nın kafası yana savruldu. Kate yarılan dudağından akan kanı gördü ve Lihvan'ın yumruklarını avucuyla yakalayarak hırladı. "*Kravix, Livhan,*" diye homurdandı kendi dilinde ve savaş generalini iterek uzaklaştırdı.

Vaxa'nın bakışları çoktan ona dönmüştü ve zıplayarak çukurun kenarını yakaladı ve yedi ayağının tamamını onun seviyesine geri çekti.

Ter içinde kalmıştı. Dudağından ve yan tarafından kan akıyordu. Deri benzeri pantolonu kalçasının hemen üstünden yırtılmıştı ve uzun, siyah, güzel saçları dağılmıştı.

Aman Tanrım.

Vaxa derin bir nefes aldı, nefesleri hızlı geliyordu ve Kate onun yoğun uyarılmışlığının kokusunu aldığını biliyordu. Haklıydı. Kate'in zihni dövüşlerin ne kadar barbarca olduğunu protesto etmiş olabilirdi... ama vücudu onun vahşetine, gücüne, kuvvetine karşılık vermişti.

"Gel, kadın," diye homurdandı Vaxa, Kate'i kollarının arasına almadan önce kollarını biraz kabaca kavradı. Kate aldırmadı.

O nazik uzaylı gitmişti.

Onun yerinde, onu *yutmak* istiyormuş gibi görünen bir erkek vardı.

DOKUZ

Vaxa'an kamarasına kořarken neredeyse hiç dūřunemiyor, tek ve eksiksiz bir dūřünceyi zorlukla iřleyebiliyordu. Aklından geçen tek řey İgūdüsünün arzusuydu.

- *Sikeyim. iftleş. Sahip ol.* -

Vaxa'an homurdandı, akıl sağlığına pamuk ipliğiyle bağlıydı. Kader'in onayını alana kadar onu beceremeyeceğini, İgūdüsünün gerektirdiği şekilde sahiplenemeyeceğini biliyordu. Bařbakan Lider olarak, onu geleneksel şekilde sahiplenmesi onun için önemliydi.

Ancak İgūdüsü ona karşı şiddetle savaştı. Dvūřün yarattığı kan akışı ve dişisinin sarhoş edici, baskın kokusu da bu duruma yardımcı olmadı.

Kamarasına ulaştığında, dişisini uyku platformuna attı ve onu istediği gibi konumlandırıdı: elleri ve dizleri üzerinde, baştan çıkarıcı arka tarafı ona dönüktü.

"Vaxa," diye soludu ama sesi gırtlaktan boğuk boğuk çıkıyordu ve adam tuniğini üzerinden çıkarıp sıırıslıkla olmuş amını ve iri, dolgun, sallanan göğüslerini ortaya çıkardığında itiraz etmedi.

stndeki örtüyü de yırtıp attı ve zonklayan sert sikini ortaya çıkardı. Kat boynunu çevirerek bir an için onu gördü ve bir inilti daha çıkardı. Vaxa'an onun kalçalarının sıkılaşmasını ve amcığından damlayan kremsi ıslaklığı izledi.

Eğitim güvertesinin ne kadar "barbarca" olduğu konusundaki tüm protestolarına rağmen, amcığı ona yalan söylemedi. Ona bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu. Platformun yanında diz çöküp yüzünü kalçalarının arasına daldırmadan önce kızın kalçalarını morartıcı bir güçle kavrarken siki sallanıyordu.

Kat ığlık attı, başı geriye savruldu, boynu gerildi, gözleri kapandı. "*Euughhh!*" diye soludu ve bu ses onu daha da derine çekti. Sivri dili ıslaklığı yaladı ve emdi, gözleri kafasının içine doğru yuvarlandı, *daha fazlasına, her şeye* ihtiyacı vardı. Daha fazla krema aradı, daha fazla Dilini onun derinliklerine soktu, omurgası karıncalanırken bir yandan da onun pantolonunu ve çığlıklarını dinliyordu. Elleri platformun krklerine sürtünerek onları minik yumruklarının arasında sıkıca kavradı.

"*Vaxa, boşalıyorum!*" diye çığlık attı. Sırtının eğilmesinden önce duvarlarının diline karşı kasıldığını hissettiğinde homurdandı ve sonra kemerli

Şiddetle, dudaklarında sözsüz bir çığlık. "Boşalmak" orgazm olmak anlamına geliyor olmalı, diye düşündü ve bu bilgiyi bir kenara not etti. Onu pek çok kez boşaltacaktı.

Acımasızdı. Kalçaları önündeki havayı beceriyor, İçgüdüünün hayal kırıklığı artıyordu. Homurdandı ve mırıldandı, titreşimini hissetti dili amcığının içinde yankılanıyordu. Parmak uçları klitorisini bulmak ve onunla oynamak için yukarı çıktı, küçük şişmiş boncuğu parmaklarının arasında yuvarladı, tüm bunları yaparken dilini daha da derinlemesine içine sokmaya çalıştı. Onun yerine sikinin olması için neler vermezdi. Ancak o zaman, onu acısını çektiği şekilde doldurabilirdi.

Nefes nefese bir of çekti ve sonra Vaxa'an duvarlarının tekrar sıkıldığını hissetmeden önce miyavladı. Tekrar 'boşalıyordu', Vaxa an'ın diline karşı kasılıyor, açgözlü küçük dişisi orgazmını uzatmaya çalışıyordu.

Kolları titriyor ve dizleri titriyordu. Yüksek sesle inliyor, nefesi kesiliyordu. Vaxa'an homurdandı, sikiindeki baskı dayanılmaz hale gelmişti. Bir dokunuşa bile gerek kalmadan her an tohumlayacakmış gibi hissediyordu ve gençliğinden beri böyle bir şey yapmamıştı.

Bir tıslamayla geri çekildi ve onu ters çevirebilmek için ayağa kalktı. Hâlâ orgazmın hazzını yaşıyormuş gibi görünerek yatağına geri döndü, sırtı kamburlaştı, buruşuk meme uçları havaya kalktı. Ağzı sulandı ve onların üzerine düştü, boncuklu tepeleri emdi ve nazıkçe kemirdi.

Kat'in yumrukları boynuzlarına geldi ve onun dokunuşunu *varx*'inin derinliklerinde hissetti. Eğer durmazsa her an tohumlayacaktı.

"Vaxa," diye nefes nefese kaldı ve onunla göz göze geldi. O garip sıvı orada parlıyordu ve Vaxa'an kaşlarını çattı, neredeyse geri çekiliyordu çünkü üzgün ya da üzgün olduğunu düşündü. Ama sonra yalvardı, "Lütfen, ihtiyacım var... lütfen *sik beni, sik beni. Şimdi!*"

Vücudunu güç dolduruyordu ama Vaxa'an hayatı boyunca kendini hiç bu kadar fiziksel olarak hüsrana uğramış hissetmemişti. Dişisi onu sikiyle doldurması için *yalvarıyordu*, kendini onun misafirperver *vaxix*'ine sonuna kadar sokması için. Dişinin nasıl hissedeceğini neredeyse hayal edebiliyordu, sıcak ve sıkıca sikinin etrafına sarılmış, duvarları vücudundan tohumunu talep ediyordu.

Adam inledi. "*Kadın, yapamam.*"

"Neden?" diye haykırdı kadın.

Bunu söylemek ona acı veriyordu, sanki kelimeler boğazından koparılmış gibiydi. "Kader bizi kutsayana kadar çiftleşmeyeceğiz. Luxiria'ya ulaşana kadar olmaz."

Kat göğsü kabarak inledi. İki parlak pembe nokta onu kızarttı. Göğüslerine saldırmaya devam ederken, çakıllı meme uçlarını dişlerinin arasına aldı, onu gerginleştirecek kadar baskı uyguladı, ancak acı verecek kadar değil.

Aralarına uzandı, ellerini adamın vücudunda gezdirdi, okşadı. Tenini pırıl pırıl yapan ter, belirgin kaslarının izini sürüyordu. Kadının dokunuşu neredeyse onun felaketiydi; yumuşak, küçük elleri vücudunda günah gibi hissettiriyordu. Yanağını adamın sol boynuzuna sürterek şaşkınlıkla, "Harika kokuyorsun," diye mırıldandı.

Elbette kokusu onu çekecektir, diye düşündü. İçgüdüğü mükemmel bir eş seçmişti.

Bir hırıltıyla onun bedeninden yukarı doğru iterek bacaklarının arasına yerleşti. Onları gidebildikleri yere kadar itti ve kadının arka tarafını alt uyluklarına yaslayacak şekilde kaydırıldı. Bu pozisyon onun duyularıyla alay ediyordu. Bu

Çiftleşme töreni sırasında onu ilk alacağı pozisyon bu olacaktı ve bir sonraki adımda ne yapacağını bildiği için sadece kendine işkence ediyordu.

Vaxa'an içine girmeden ileri doğru itti ve sikini amının dudakları arasına dayadı. Kat gözleri yarı kapalı bir şekilde ona baktı, Sanki transa geçmiş gibiydi. Dolgun dudakları kızarmış ve ayrılmıştı.

Adam dudaklarının arasına girdiğinde boğazından boğuk bir nefes çıktı. Homurdandı, kadının ıslaklığının sikine doğru kaydığını ve onu yağladığını hissetti... ama buna ihtiyacı yoktu. Kendi horozu ağlıyordu tohumunun başlangıcı, kaymayı zahmetsiz hale getiriyor.

Vaxa'an göğsünün derinliklerinde çiftleşme mırıltısının başladığını hissetti ve Kat'in ağzı yuvarlandı, "Aletin... *titreşiyor*" diye fısıldarken ona bakıyordu.

"Tev," diye hırladı. "İyi hissediyor musun?"

"Evet! Aman Tanrım, *evet*," dedi usulca, sesi titreyerek. "Düğmelerin..."
Düğmeleri mi? Bunun ne anlama geldiğini daha sonra ona soracaktı.

Vaxa'an başını salladı, vücuduna doğru itti, ıslak dudaklarının onun için ayrıldığını hissetti, sert klitorisinin horozunun hassas başına karşı dürtüsünü hissetti. Tısladı, kaslarının genişlediğini, gücünün kemiklerinin derinliklerine aktığını hissetti.

"Tev, diş," diye homurdandı, kıcını kavradı, daha fazla kaldıraç için onu daha yakına çekti, kalçaları uyluklarının arasında çarpıyordu. Etrafındaki her şey

onun uyarılmışlığının kokusunu alıyordu. Bu onu deliliğin sınırına sürükledi ve beynini o kadar sıkı sardı ki nasıl düşünebildiğini merak etti.

Utanç verici bir şekilde, orgazmının başlangıcını hissetmesi uzun sürmedi. Bir dahaki sefere onun için daha uzun süre dayanacaktı, diye karar verdi, küçük kör pençeleriyle derisini tırmaladığını hissederken bile, sırtı kemerli, karnı kasılırken ağzı sessiz bir çığlıkla açıldı. Üçüncü kez boşalıyordu, onun hassas küçük insan dişisi. Hırladı. Eşiyle çok mutlu olacaktı. Bunun tembel sabahlarını ve uzun gecelerini, dışisine zevk vermeyi, onu kürklerinin üzerinde bitkin bir halde görmeyi, bundan parıldamayı hayal etti.

Vaxa'an tavana doğru kükredi, döllerini sikinden fıskırdı, onu yavrularıyla birlikte hayal ettiğinde amını ve karnını yıkadı. *Evet*, düşündü. *Yakında*. Yakında yavrularına hamile kalacaktı. emin olmak için. Özellikle de ay döngüsü bitmeden önce. Bunun için elinden gelen her şeyi yapacaktı.

Kasları orgazmının artçı etkileriyle titredi ve Kat'e bakarak nefes nefese kaldı, oyunlarının kanıtını gördüğünde memnuniyetle guruldadı. Kat'in teninde parıldayan ve amcığından aşağı damlayan tohumları. İçgüdüğü, tenine sürmek için uzandığında ve pembe kıvrımlarının arasına sürdüğünde zevkle mırıldandı.

Küçük bir ses çıkardı, inlemekle solumak arası bir şeydi. "Vaxa... Ben -Dinlenmeye ihtiyacım var."

Evrendeki her şeyin üstesinden gelebilecekmiş gibi hissederek eşine sırtıttı. "Biliyorum dişi," diye mırıldandı ona, boynuzunu yanağına sürtmek için eğildi. Kat iç çekti, sesi yorgun geliyordu. "Hadi yıkanalım," dedi. Lihvan'la yaptığı eğitim seansından dolayı hâlâ kirliydi. Kalçasının iç kısmında onun mavi kanından bir iz vardı. Her ne kadar bunu orada görmekten memnun olsa da, yaklaşan kan bağının bir hatırlatıcısı olarak, terini ve kirini yıkamak istiyordu.

"Sanırım beni taşıman gerekiyor," dedi usulca. Vaxa onun üzerinden ve uyku platformundan indi, aleti çoktan sertleşmişti. Bunu gördüğünde, ona okuyamadığı bir bakış attı ve mırıldandı, "Bir daha düşündüm de, kendimi taşıyacağım."

Vaxa'nın dudakları kıpırdadı ve ona doğru uzandı. Bir an sonra Vaxa onun kollarına atıldı. Dışisini taşımak için eline geçen her fırsatı değerlendirirdi. Onun yumuşak tenini kendi teninde hissetmeyi seviyordu, ne kadar küçük olduğunu

onun yanındaydı. Tuvaletin içinde, yıkama tezgahını açtı ve ikisini de içeri soktu.

Su ılıktı ve kaslarındaki ağrıyı yatıştırmaya yardımcı oldu. Luxirianlar çabuk iyileşirdi. Lihvan'ın pençe izleri ve morlukları sabaha kadar geçecekti, ama küçük çiziklerinin yasını tutacaktı. kadın çıplak göğsüne vermişti. Parmak uçlarını küçük çizgilerin üzerinde gezdirerek onlara baktı, birkaç damla kan aktı.

Kat onun okşadığı yere baktı ve nefesi kesildi. "Bunu ben mi yaptım?"

"Evet, *luxiva*," diye gürledi ve avuçlarını kollarında gezdirdikten sonra yumruğunu uzun, siyah saçlarına doladı.

"Özür dilerim!" dedi, kaşları endişeyle çatıldı ve çiziklere dokunmak için nazikçe uzandı.

Eğlenen bir kıkırdama çıkardı. "Ne için özür dilerim?" Gözbebekleri büyüdü. "*Onlardan hoşlanıyorum.*"

"Oh," diye nefes aldı, geniş gözlerle ona baktı. Bir an sonra bakışları adamın dudaklarına kaydı. Bunu daha önce de yaptığını görmüştü ama tuhaf olduğunu düşündü.

"Neden hep ağzıma bakıyorsun?" diye sordu, elini vücudunda gezdirerek... bacaklarının arasını nazikçe yıkamadan önce.

Nefesi kesildi ama tereddüt etti. "Sizin kültürünüzde öpüşmek var mı?"

"Öpücük mü?" diye sordu. Dil implantının belirsiz bir tanımı vardı ama o bunu anlamamıştı. Ağızları birbirine değdirmek mi? Ne amaçla? "Nedir bu 'öpücük'?"

Yanaklarındaki pembelik geri döndü. "Unut gitsin. Yapmamalıyım..."

Yapmamalıyım-" "Söyle bana," diye ısrar etti, elleri kalçalarına doğru kayıyordu.

Kat küçük bir nefes verdi, yıkama kabininin spreyi yumuşak teninde baştan çıkarıcı bir damlacık deseni yarattı. Her birini tek tek emmek istiyordu ama Kat ona dinlenmesi gerektiğini söylemişti. *Sabır*, diye düşündü kendi kendine. Açıklık hâlâ tazeydi. O gecenin ilerleyen saatlerinde belki de dinlenmiş olacaktı. Sonunda onun iştahına alışacaktı.

"Belki de sana göstermeliyim," diye mırıldandı sessizce.

"Göster bana," diye kabul etti, ilgiyle başını sallayarak.

Kat derin bir nefes aldı. "Biraz eğilmen gerekecek. Boyun çok uzun."

Geçen her saniye kafası daha da karışıyordu. Yine de dışisinin dediğini yaptı ve belinden hafifçe eğildi. Dişi yukarı çıktı

Küçük ayak parmaklarının uçları, aralarındaki yükseklik farkını daha da ayarlıyordu.

Öne doğru eğilip yumuşak dudaklarını Vaxa'an'ınkilere değdirmeden önce gözleri kısa bir süreliğine Vaxa'an'ınkilerle buluştu. Vaxa'an keskin bir nefes aldı.

Tekrar yapmadan önce dudaklarının kıvrıldığını gördü.

Vaxa'an mırıldandı, ona karşı ürperdi ve bu küçük, beklenmedik zevk karşısında omurgasının karıncalandığını hissetti.

Kollarını onun boynuna dolayarak, "Gözlerini kapat," diye fısıldadı ve o da hemen itaat etti. Yaptığı şeye devam etmesi için her şeyi yapardı.

"Öpüşmek bu mu?" diye homurdandı, gırtlaktan gelen sesi kelimeleri kalınlaştırıyordu. "Öpüşmek," diye düzeltti. Dişi öne doğru eğildi ve

Ağzını onunkine daha da yaklaştırdı ve sonra dilini hafifçe onunkine doğru kaydırды - o mükemmel, pembe, pürüzsüz dil. Mırıldandı ve hırladı, bu öpüşmeden hoşlanıyordu. "Şimdi karşılık ver," diye fısıldadı ona.

Göğsü guruladı ve onun belini kavradı, onun varlığında yumuşamayı reddeden sertleşmiş horozuna bastırdı. Daha iyi bir pozisyon almak için boynunu eğerek kadının dediğini yaptı. Ondan bir şeyler öğrenerek ağzını onunkine yaklaştırdı, ilk başta hafifçe tadına baksa da kabarık dilini içeri soktu.

Kat ürpertici bir inilti çıkararak Vaxa'an'ın omuzlarına yapıştı, keskin olmayan pençeleri Vaxa'an'ın etine batıyordu. Vaxa'an ne kadar süre öpüşüklerini bilmiyordu, ama sonunda sırtı ağrımaya başladı, olduğu gibi kamburlaştı, bu yüzden onu kucakladı ve düzgün bacaklarını beline doladı, onu getirdi onunla yüz yüze.

Ve uzun bir süre bu pozisyonda kaldılar. Vaxa'an kendini hiçbir dişiye daha yakın hissetmemişti ve pek çok dişiyle yatmıştı. Öpüşmek kanını tutuşturuyor ve İçgüdülerini harekete geçiriyordu ama bunu bozacak bir şey yapmak istemiyordu.

Bu an.

Ancak sonunda durması gerektiğini biliyordu. Kendini ancak bu kadar kontrol edebiliyordu ve zaten bir dönem için kendini çok fazla baştan çıkarmıştı... ve henüz dönemin ortasına bile gelmemişti.

Vaxa'an dişisini uyuduğu platforma geri götürmek ve ömrü tükenene kadar onunla öpüşmeye devam etmekten başka bir şey istemiyordu. Ama o Başbakan Liderdi. Sorumlulukları, görevleri vardı. Yakında komuta merkezinde ona ihtiyaç duyulacaktı.

Üzülerek ayrıldı. Kat kızarmış görünüyordu, pembe dudakları şişmiş ve daha fazla öpüşmek için yalvarıyordu. Gözleri cam gibiydi, odaklanmamıştı.

"Bu hiç adil değil," diye mırıldandı, sanki sersemlemiş gibiydi. "Senin de öpüşmekte iyi olman hiç adil değil."

Göğsü biraz şişti. "Başka hangi konuda iyiyim, dişi?"

Gözleri biraz açıldı ve adamın onu tekrar yıkama kabininin zeminine bırakmasına yetecek kadar kıpırdandı. "İltifat için balık avlamayı bırak."

Kadının sözleri ona mantıklı gelmedi ama omuz silkti. İnsan kelimeleri. Her şey tercüme edilemezdi.

"Komuta merkezine gitmem gerekiyor," dedi ona. "Luxiria'ya yeniden girişimiz için hazırlık yapmalıyım."

Kat gözlerini kırıştırdı ve bakışlarına biraz netlik geldi. Vaxa'an müzakere ettikleri anlaşmayı hatırladı ve iyi ruh hali biraz bozularak kaşlarını çattı.

"Gezeninize ne zaman varacağız?"

"Gezenimize varacağız," dedi, onu düzelterek, "iki aralıkta. Ve hazır olmalıyız, *luxiva*."

ON

Ertesi gün Kate için ilk günkü gibi geçti. Vaxa'nın yanına yapışarak uyandı. Cildi gece boyunca ısıyı emmiş gibi görünüyordu, bu yüzden sabah olduğunda, yedi ayak sıcaklığında bir sütundu.

Yine de uyanır uyanmaz ona hâlâ biraz kızgın olduğunu hatırladı. Bir önceki öğleden sonra 'komuta merkezine' gitmek için onu odasında bırakmış ve saatlerce dönmediğini tahmin ediyordu. Odası, kıyafetleri dışında çoğunlukla çıplaktı, bu yüzden doğru düzgün gözetleyememişti bile. Kitap yoktu, gerçi onları okuyamayacağı da açıktı. Sadece meraktan ve can sıkıntısından düşün kumandalarını kurcalamış ama bir türlü düzgün çalıştıramamıştı.

Çıplak kemikler. Gezegenindeki odasının, evinin ya da her ne yaşıyorsa onun neye benzediğini merak etti. Çünkü eğer buna benzer bir şeyse, Kate önünde uzun bir ay olduğunu düşündü. Özellikle de onu içeride tutmaya devam ederse.

Söylemeye gerek yok ama adam döndüğünde biraz sinirli ve sabırsızdı. Elbette onu görür görmez hain vücudu canlandı, gitmeden önce onu öpüş şeklini, enfes dilinin onunkine kayışını hatırladı. Ama adam ona yaklaştığında kollarını kavuşturmuş ve göğsünü itmişti.

"Hoşnut değil misin?" diye sordu, sanki onu saatlerce odasında tutsak tutmamış gibi şaşırmış görünüyordu.

Kaşlarını kaldırdı. "Bir şeyi açıklığa kavuşturmama izin verin. Siz gününüze devam ederken ben kilit altında tutulmayacağım. Ben senin *evcil hayvanın* değilim."

"Evcil hayvan mı?" diye tekrarladı. "Evcil hayvan olmadığını biliyorum, dişi." "O zaman bana öyleymişim gibi davranma."

Burun delikleri biraz alevlendi. "*Luxiva*, benim yokluğumda gemide dolaşmana izin veremem. Bu çok tehlikeli."

Kate derin bir nefes alarak kendine sakin olmasını söyledi. "Hiçbir şeye dokunacak değilim. Ama kendimi buraya tıkılmış hissediyorum, sanki bir kafesteymişim gibi."

"Sadece bir süre daha, *luxiva*. Bu gemide yapacak pek bir şey yok, evet. Ama *Luxiria*'da... süreleriniz daha tatmin edici olacak, size söz veriyorum."

Bundan daha fazlası olduğunu fark etti. Onun gezegenine yaklaştıkça, kendini neyin içine soktuğunu daha iyi anlıyordu. Hakkında neredeyse hiçbir şey bilmediği bir uzaylı türüyle yabancı bir gezegende bir ay... son derece çekici bulduğu ve öpmekten çok hoşlandığı bir uzaylıyla. Felaketin reçetesi idi.

Ama başka seçeneği yoktu. Bir anlaşma yapmışlardı. Ona söz vermişti.

Yine de sinirleri gerilmeye başlamıştı.

Gemideki son gününde Kate büyük kız külotunu giydi ve Vaxa'nın odasında sıkışıp kalmanın endişelerinin en küçüğü olduğuna karar verdi. O sabah kahvaltıya gittiler - Kate o lezzetli etten daha fazla yedi - ardından antrenman zamanı geldi... bu da hemen hemen bir önceki günle aynı şekilde sona erdi, Vaxa onu odaya döndükleri anda yatağa itti ve yıldızları görene kadar bacaklarının arasında ziyafet çekti.

Yine kısa bir süre sonra gitti ve kız kendini biraz yalnız hissetmekten alıkoyamadı, gerçi bu duygu yeni bir şey değildi. Ailesi yoktu ve sadece birkaç yakın arkadaşı vardı. En çok özlediği kişi en iyi arkadaşıydı ve Kate, Beks'in onun için nasıl çıldırdığını düşünmeden edemiyordu Dünya'da kaybolması. İkili neredeyse her gün konuşuyor ya da birbirlerini görüyorlardı. Elbette şimdiye kadar Beks bir şeylerin büyük ölçüde yanlış gittiğini fark etmiş olmalıydı.

Bu konuda yapabileceğin bir şey yok Kate, diye hatırlattı kendine. Lanet olası bir *boşluktaydı*.

O akşam Vaxa nihayet döndüğünde onu itmedi. Ancak biraz içine kapanık hissediyordu ve akşam yemeğini yedikten sonra, odasına döndüklerinde, adam onu kucağına çekerek saçlarını okşadı.

"Seni rahatsız eden ne Kat? Bu gece çok farklısın. Seni yine odamda bıraktığım için bana kızgın mısın?"

"Hayır," dedi dürüstçe, uzun parmakları nazikçe saç tellerinin arasından geçerken kafa derisinin karıncalandığını hissetti. Çok rahatlatıcı, çok iyi hissettiriyordu. Temasın tadını çıkardı. "Ben sadece gezegeninizin nasıl bir yer olduğunu merak ediyordum. Ben... gerginim."

Kaş kemikleri arasındaki boşluk birbirine yapıştı, göz bebekleri küçüldü. "Gergin. Gergin hissetmen için hiçbir sebep yok."

"Beni suçlayabilir misin?" diye sordu sessizce. "Üç gün önce uzaylı yaşamının varlığından bile haberim yoktu. Yani, her zaman güçlü bir ihtimal olduğunu düşünmüştüm."

Evrende *bir yerlerde* zeki yaşamın var olma olasılığı vardı, ama onlar tarafından kaçırılıp bu gemiye getirileceğim ve bir ay boyunca evim olacak bu yeni gezegene seyahat edeceğim anlamına gelmiyordu."

Vaxa son cümlesinde dudaklarını birbirine bastırdı ve Kate bunun nedenini biliyordu. Onun kendisiyle kalmasını istiyordu. Ama bunu yapamayacağını da anlaması gerekiyordu. Onun hayatı Dünya'daydı.

"Bunu kabullenmek benim için biraz fazla oldu," diye itiraf etti.

"Seni her zaman koruyacağım," dedi şiddetle. "Korku hissetme. Luxirianlar korkuyla nasıl başa çıkacaklarını öğrenirler." "Ama ben sizin gibi değilim.

Ben insanım."

"Bir zayıflık ama zamanla Luxirian yöntemlerini öğreneceksin." Kayıt çılgılığı.

"Zayıflık mı?" diye sordu, durgunlaşarak. "Benim zayıf olduğumu mu düşünüyorsun?"

"İtiraf etmeliyim ki," dedi, sesi ölçülüydü, gözleri onu dikkatle izliyordu, "seni ilk gördüğümde ve benim için ne olduğunu, halkım için ne olacağını anladığımda... insan olduğun için heyecanlanmadım."

Kate'in ağzı açık kaldı ve adamın kucağından fırladı, adam onu geri çekmeye çalışırken göğsünü itti. Yatağın kenarında durdu, Ellerini kalçalarına koymuş, üzerine yayılmış uzaylıya bakıyordu. Az önce ona korkularını anlatmaya çalışmış ve o da ona *zayıf demişti*.

"İnsanların birçok 'uzaylı' türüne kıyasla fiziksel olarak zayıf oldukları bilinir, Kat," diye açıklamaya çalıştı Vaxa. "Bunun zihinsel durumunuzla bir ilgisi yok, daha ziyade fiziksel kısıtlamalarınızla ilgisi var."

"Madem bu kadar *zayıfım*, neden beni seçtiniz?"

Yüzünde şaşkın bir ifade belirdi. "Çünkü başka seçeneğim yoktu."

Kate güldü ama bu yüksek sesli ve garip bir hava patlaması olarak çıktı. Kate ne zaman incinse, sinirlenirdi. Peki ya şimdi? İncinmişti. Vaxa onun sözlerine kesinlikle aldırımıyordu. Ne de olsa nazik uzaylının bir pislik damarı olabilirdi.

Ancak, içindeki küçük öfkenin yerini hızla üzüntüye bıraktığını fark etti. Nedenini bilmiyordu. Ve gözlerinin arkasının küçük küçük yaşlarla dolduğunu hissettiğinde bu utanç vericiydi.

Kate hayatı boyunca kendini istenmeyen biri olarak hissetmişti. Çocukluğunda koruyucu aile yanına girip çıkmış, hepsi de harika evlerde kalmış ama sonunda onu terk eden aileler olmuştu. Üniversitedeyken biyolojik ailesinin izini sürmüştü.

ve ona ulaştı ama reddedildi. Annesi onu bebekken bırakmıştı ve onunla *görmüşmek* bile istemiyordu.

Ve Peter... Aptal Peter. Üniversite boyunca hayatındaki tek istikrarlı şey o olmuştu. İyi biriydi ve onunla ilgilenmeyi sevdiğini söylüyordu.

Bir daha asla yalnız kalmak zorunda kalmayacaktı. Ona evlilikten ve bir aileden, istediğı her şeyden bahsetti. Mutlu olmuştu. Ta ki ona başka biriyle, ondan daha çok istediğı başka biriyle görüştüğünü söyleyene kadar.

Geceleri ağlayarak uyumamak altı ayını aldı. Hayatında tamamen, yüzde yüz güvendiğı tek kişi en iyi arkadaşı Beks'ti. Ve Kate'in onu bir daha göremeyeceğine dair korkunç bir şüphesi vardı.

Şimdi, bu uzaylı... ona bakmayı sevdiğini söyleyen, onu koruyacağını söyleyen, ona başka seçeneğı olmadığını hissettiğini söyleyen onu seçmek. Sanki sırada onun yanında duran sarışını seçmiş olsaydı, ona da aynı şekilde davranacaktı.

Olması gerekenden daha fazla acıyordu, bu da kafasında uyarı zillerinin çalmasına neden oldu.

Kate yüzünü başka tarafa çevirdi. "Artık konuşmak istemiyorum. Yorgunum," sesi hırıltılı bir fısıltı gibi çıkmıştı ve Vaxa'ya bakamadığını fark etti.

Kaşlarını çatarak yerinden kalktı ve oturmak için bacaklarını yere doğru kaydırđı. "*Luxiva*," dedi ona doğru uzanarak. Ama kadın bir adım geri çekildi. Banyoya girip kapıyı kapattı ve gözyaşlarının yanaklarından süzöldüğünü hissetti. Derdinin ne olduğunu, neden böyle davrandığını merak ediyordu.

Birkaç dakika sonra Kate bütün gece banyoda saklanamayacağını anladı. Yüzüne su sıçrattı, köşedeki tuvalet benzeri tabureyi kullandı ve odaya geri döndü. Işıklar kısılmıştı ve pencereden sonsuz uzayın sessiz, parlak yıldızlarını görebiliyordu. Sessiz bir uğultu odayı doldurdu.

Vaxa yataktan onu izliyordu. Kate onun yanına gitti, kürk örtülerin altına girdi ve sırtı ona dönük olarak pencereye baktı.

"Kat," diye denedi, daha yakına kayarak.

"İyi geceler," diye fısıldadı ve gözlerini kapattı, uykunun gelmesini istiyordu ama bir süre daha uyanık kalacağını biliyordu.

Onun nefes alışını dinledi, odadaki yoğun gerilimi hissetti. Adamın yatmak için soyunurken giysilerinin hışırtısını duydu ve sonra

Güçlü kolları göğsünün hemen altından orta kısmına dolanıyordu.

Kulağına sessizce, "İyi uykular *lüksiva*," dedi.

Kate gözlerini daha da sıkarak bir damla gözyaşının daha kürklerin üzerine kaydığını hissetti.

* * *

Gecenin bir vakti ya da sabahın erken saatlerinde Vaxa onu usulca dürttü.

"Kat, uyanmalısın," diye mırıldandı sessizce, saçlarını yüzünden çekerek, parmak uçlarıyla yanağını okşayarak.

"Ne..." diye fısıldadı, gözlerindeki uykuyu kırıştırarak, huzursuz rüyasından sersemlemiş bir halde. "Ne oldu?"

"Bak," dedi pencereden dığarıyı göstererek. Kate onun deri pantolonunu ve yumuğak gömleğini çoktan giymiğ olduğunu gördü.

Kate başını çevirdi, hâlâ biraz şaşkındı. Pencereden bir gezegen gördü. Koyu gri, siyah ve bej tonlarıyla benekli, karanlık bir gezegendi. Parlak mavi su kütleleri keskin bir kontrast oluşturuyordu.

Gezegen yakındı. Son derece yakın.

Ve daha adam konuşmadan önce ona neden gösterdiğini biliyordu. "Luxiria," dedi. "Eve geldik."

OceanofPDF.com

ON BİR

Luxiria.

Evlerine yeniden girişleri sorunsuz oldu ve gemiyi manevra yaparak yanaşma limanına soktular. Vaxa'an dışisini bıraktığı kamarasına geri döndü. Kapıdan içeri adımını attığında, onun dışarı baktığını gördü. dizlerinin altına kadar inen yeni bir tunik giymişti. Luxirianlar etrafta dolanıyordu, yaklaşmakta olan varışlarından çoktan haberdar edilmişlerdi. Gemiye soğutmaya ve emniyete almaya başladılar.

"Gel, *Luxiva*," dedi sessizce, onu izliyordu. Önceki gece aralarında bir şeyler olmuştu. Onu tekrar terk etmek zorunda kaldığı için üzülmeyişini söylemişti ama uyumaya gittiklerinde adamın ağzında ekşi bir tat vardı. Dışisini bir şekilde kızdırmıştı. Sadece onun kendisine neyi yanlış yaptığını söylemesini diliyordu.

Gezegenindeki, yeni evindeki arkadaşlıklarına bu şekilde başlamak istemiyordu.

Kat ona döndü ve yaklaştı, kamarasından çıktıklarında onun yanında adım attı. Adam onu gemiden çıkarıp yanaşma limanına götürürken Kat sessizdi. Kat'in sessiz olmasından hoşlanmazdı.

"Başbakan," diye selamladı Rixavox gemiden indikleri anda. Rixavox onunla birlikte askeri eğitimden geçmişti. Onun efendisi Vaxa'an'ın efendisinin savaş generaliydi ve iki Luxirian birlikte olgunlaşmıştı. Şimdi, Rixavox Vaxa'an'ın savaş generallerinden bir diğeri idi.

Rixavox'un bakışları yanındaki insan dışıye kaydı ve ağzı kısa bir an için büzüldü. "Bir insan mı?"

Vaxa'an Kat'i daha yakına çekti. "Senin *Lavrix'an'ın*. Bunu hatırlasan iyi edersin."

Rixavox alçak sesle, "Umarım ne yaptığınızı biliyorsunuzdur, Başbakan," dedi.

Vaxa'an Rixavox'a doğru adım attı. "O benim *luxiva*'m olacak."

İnançsızlık Rixavox'un yüz hatlarına kazındı ve gözleri dışisine dönerek onu incelemeye başladı. "Bir *luxiva*. Başka bir türle bunun mümkün olabileceğini düşünmemiştim."

"Öyle," diye yanıtladı Vaxa'an hafifçe gevşeyerek. "İnsanlar Damızlıklardan daha fazlası olabilirler."

Rixavox'un bakışları ona döndü ve başını sallayarak onayladı. "Onunla iletişim kurabiliyor musun?"

"Evet. Gemideki adamlara çoktan onun dili aşılandı. Kirov'u bul. Ve bir toplantı ayarla. Ona evimizi göstereceğim ve sonra konseyle konuşmam gerek."

Rixavox, "Onları hemen haberdar edeceğim," diye cevap verdi. Başını Kat'in önünde eğdi. "*Lavrix'an*." Sonra gemiye doğru döndü ve diğer savaş generali çıkarken Lihvan'ın omzuna vurdu.

Luxirianlar onlar geçerken Kat'e baktı. Vaxa'an askeri eğitimlerini tamamlamadıkları için adamların çoğuyla daha önce tanışmamıştı ama o geçerken başlarını eğdiler. Haber çabuk yayılırdı. Konseyiyle görüşmesi gerekecekti. Konuşulacak, planlanacak çok şey vardı.

Luxiria'da hava çoktan ısınmıştı. İkiz güneşler gökyüzünde yükseliyor, yeni bir açıklık getiriyor ve Luxiria topraklarının üzerine altın bir ışık yayıyordu. Yanaşma limanı kapılarından çıktıklarında Kat soluk soluğa kaldı ve Vaxa'an evini görünce kemiklerine rahatlatıcı bir sıcaklığın yayıldığını hissetti.

* * *

Kat gözlerini kırıştırdı ve her şeyi aynı anda anlamaya çalıştı.

Az önce *Yıldız Savaşları*'ndan fırlamış gibi görünen bir yerden geçmişlerdi. Gemilerini metal duvarları olan devasa bir odaya yanaştırmışlardı. Luxirianlar her yerdeydi, ya bölmede park etmiş diğer gemilerde çalışıyorlardı ya da geldikleri geminin güvenliğini sağlamak için acele ediyorlardı. Kat'in ilk fark ettiği şey sıcaktı. Hava bunaltıcı ve nemliydi. Saçları ensesine yapışıyor ve cildini nemlendiriyordu.

Gemiden indiklerinde Vaxa başka bir Luxirian'la konuştu ama Kat rıhtımda etrafa bakmakla o kadar meşguldü ki pek dikkat etmedi. Yaptığı şey fark ettiği şey, herkesin ona bakarken aynı zamanda bakmamaya çalışmasıydı. Daha önce hiç insan görüp görmediklerini, bu gezegene ilk ayak basanın kendisi olup olmadığını merak etti.

Al sana Neil Armstrong, diye düşündü, kendini gerginliğinden kurtarmaya çalışarak. Bakışları cildini nemden daha fazla karıncalandırıyordu.

Ancak Vaxa onu rıhtımdan dışarı çıkardığında nefesi kesildi ve rahatsızlığını tamamen unuttu.

Luxiria çok güzeldi. Nefes kesecek kadar güzel.

Görkemli, karlı dağlar ve yeşil vadiler gibi bilindik anlamda değil.

Hayır. Luxiria'nın karanlık bir manzarası vardı. Gemi rıhtımı yüksek bir yamaçtaydı ama kilometrelerce ötede bir şehir görebiliyordu... kelimenin tam anlamıyla

bir dağın yamacında. Toprak siyah ve griydi. Ona kara kumu hatırlatıyordu ama uzaklarda garip görünümlü ağaçlardan oluşan ormanları görünce verimli olduğunu anladı. Siyah kumların arasından keskin, sivri dağlar yükseliyor, ufuktan yükselen *iki* güneşle pembe bir renk alıyordu.

Tüm gökyüzü yumuşak, altın rengi bir şeftaliydi. Kat daha önce hiç bu kadar çarpıcı ve güzel bir şey görmemişti... her ne kadar önündeki manzara *Yüzüklerin Efendisi*'ndeki Mordor'a benziyordu. Tek fark, Sauron'un Gözü'nün etrafı izlememesi ya da volkanların patlamamasıydı. Sadece gotik görünümlü dağ zirveleri ile sakın bir gökyüzü vardı.

Gözleri gördüğü şehre geri döndü. Bu mesafeden küçük görünüyordu ama yakından incelediğinde şehrin teraslanmış olduğunu gördü. Siyah kuma en yakın olan en alt seviye en geniş tabana sahipti ve sayısız ev benzeri yapı gördü. Şehir yükseldikçe, şehrin en tepesine kadar uzanan, açıkça tanımlanmış bir yol gördü. Tırmanması çok zor görünüyordu ve bunu asla yapmak zorunda kalmamayı umuyordu.

Bu yüzden Vaxa onu üstü açık, çok daha küçük, dairesel bir uzay aracına götürdüğünde rahatladı. Büyük bir araba büyüklüğündeydi ve Vaxa onu kolayca yerden kaldırıp içine yerleştirdi. Adam hiç konuşmadı, kadın da bir şey söylemedi. Aralarındaki gerginlik bir gece önce olanlar için kendisini biraz suçlu hissetmesine neden olmaya başlamıştı ama bu konuda konuşacak havada değildi.

Onun ardından içeri tırmandı ve çok karmaşık görünen bir konsola yaklaştı. Küçük uzay aracını zahmetsizce çalıştırdı ve araç yerden yükselmeye başladığında kız şaşkınlıkla ciyakladı. Lanet olası bir *hovercraft*.

"Vaxa," dedi kararsız bir şekilde, yanlara tutunarak. Hovercraft'ın çevresini saran sağlam parmaklıkların dışında, yanlardan aşağı düşmesini engelleyecek hiçbir şey yoktu. Hiç de kapalı değildi. "Bu konuda bir şey bilmiyorum."

"Güven bana, *luxiva*," dedi, az önce çıktıkları uzay gemisinde gördüğü tanıdık gümüş bir pede bir kod girerek. "Neredeyse tüm yaşamım boyunca *xrellexax* uçurdum."

Ve böylece hovercraft ileri fırlayarak şehre doğru savruldu. Kate çömelmiş, parmak eklemleri dönene kadar yanları kavrayarak donmuştu.

Beyaz. Yavaşça, sanki ani bir hareketin onları ters çevireceğinden korkuyormuş gibi, başını çevirdi ve hızlandıkça yanaşma yerinin küçülmeye başladığını gördü.

Biraz daha yükseldikten sonra nihayet sakinleştiler. Vaxa arkasına baktı ve onun çömeldiğini görünce dudakları büküldü.

"Buraya gel, dişi," dedi, ses tonuna sıcaklık karışmıştı. Adamın mutlu olduğunu fark etti. Bu gezegeni seviyordu, evini seviyordu ve ona döndüğü için mutluydu. "Buradan daha iyi bir manzaraya sahip olacaksın."

"Ben iyiyim," diye mırıldandı.

"Uçmayı sevmiyor musun? Sadece üç dakikalığına bir uzay gemisindeydik," diyerek ona işaret etti.

"En azından bir uzay gemisinde düşme ihtimalim yoktu," dedi. "Sen 'düşmeyeceksin'. Şimdi, gel."

Kat derin bir nefes alarak bacaklarının hareket etmesini istedi. Yavaşça çömeldiği yerden kalktı. Hovercraft pürüzsüzdü, bu yüzden tereddütle konsola yaklaşırken kendini dengeleme ihtiyacı bile hissetmedi.

Vaxa onu izlerken huzurlu, rahat ve kendinden emin görünüyordu. Ve şaşırtıcı olmayan bir şekilde, ona bakarken bacaklarının arasında bir karıncalanma hissetti. Vaxa

ve eğer gemide ateşli olduğunu düşündüyse, az önce *kavuruculuğa* terfi etmişti.

Kız yaklaştığında ona ulaştı ve onu önüne yatırdı, karnı konsola, sırtı güçlü, sert göğsüne yaslandı. Vaxa kollarını ona doladığında, gerilmek yerine rahatladı. Yabancı bir şehre tek başına girmeyeceğini bildiği için sinirleri biraz yatışmıştı. Adam onunla birlikte orada olacaktı.

Seçme şansı olmasa bile, kafasının içindeki alaycı bir ses ona bunu hatırlattı.

Kate kaşlarını çatı, bu düşünceden sıyrıldı, onun bu yanından hoşlanmıyordu. Bir ay boyunca orada kalacak ve sonra, eğer adam sözünü tutarsa, gidecekti. Orada geçirdiği zamanı en iyi şekilde değerlendirmekten başka yapacak bir şey yoktu. Ve eğer garip ve yalnız olmak istiyorsa, o zaman yapabilirdi. ona soğuk davranmaya devam edecekti. Ama bunu istemediğini fark etti. Onların aptalca küçük kavgası -gerçekte bir kavga değildi ve daha çok kendi kafasının içinde sıkışıp kalmasıydı- şimdi ona aptalca geliyordu. bu Luxirian gününde.

Vaxa'nın onu seçme şansı olmadığını söylemesi önemli değildi. Zaten yakında da bir önemi kalmayacaktı.

"Bizim şehrimiz," diye mırıldandı, eğilip kulağına fısıldamak için. İlk rüzgâr yanaklarını okşarken, açık hovercraft'tan dışarı, giderek yaklaştıkları oyma dağ şehrine baktı. Gözlerini kapattı kısa bir an için gözlerini açtı. Hava temizdi, uzay gemisinde dolaşan havaya hiç benzemiyordu. Gemiden inerken düşüp ölmediğine sevindiğini fark etti. Luxirianlar Dünya'da soluduğu oksijenin aynısını soluyorlardı. En azından orada hayatta kalabilirdi, bu şimdiye kadar aklına bile gelmemiş bir şeydi.

Kate gözlerini açtığında şehrin daha büyük bir kısmını görebiliyordu, küçük

ayrıntılar netleşerek görüntüye odaklandı. Teraslar boyunca dolaşan Luxirianları gördü. Siyah kumlara en yakın olan alt teras bir tür pazar yerine benziyordu. Parlak renkli kumaşlar, şeftali rengi güneş ışığında pırıl pırıl parlayan parlak taşlar, anlam veremediği koyu metal parçaları, pişmiş et ve baharatlarla dolu tezgâhlar kurulmuştu. Hovercraft'ları terasların üzerinden hızla geçerken, boyunlar onlara bakmak için yukarı kalktı. Havada birkaç tanıma çığlığı yükseldi - "*ex-rive-ex-euh-on*," dediler, dilinin yapamayacağı o yuvarlanan mırıltıyla birlikte

-Vaxa için bir çeşit isim olduğunu düşündü.

Pazarın sadece en alttaki terasta olduğunu fark etti. Dağın tepesinde kayaya oyulmuş evler, büyük pencereleri ve gökyüzüne açılan kubbeli tavanları olan havadar evler vardı.

Fazla mahremiyet olmadığını belirtti.

Yapılar etkileyici olmanın ötesindeydi ve şaşırtıcı derecede geniş ve ferah görünüyordu. Yukarıya doğru hızla yükselirken her şeyi kavramaya çalıştı. Kate, Vaxa'nın arkasında durmasından memnundu yoksa kesinlikle şimdiye kadar ayağını kaybetmiş olurdu.

Vaxa sonunda hovercraft'ı dağın en tepesinde yavaşlattı. Şehre bakan tek yapı. Gücü kesmeden önce onu evin hemen önündeki geniş terasa indirdi.

"Evimiz," diye mırıldandı ona. "Ve sana bunu göstermekten büyük mutluluk duyuyorum, *luxiva*."

Bizim evimiz. Bu sözler midesinde yine o hain kelebeklerin uçuşmasına neden oldu ama onlara kesmelerini söyledi. Bir ay boyunca burası onun evi olacaktı. *Sadece* bir aylığına.

Evin kapısından akıcı mavi cüppeler giymiş bir Luxirian çıktı. Vaxa'dan daha kısaydı ama yine de onun üzerinde yükseliyordu. Gözlerinin etrafında kırışıklıklar vardı, belki de daha ileri bir yaşı olduğunu gösteriyordu.

Yaşlıydı ama hiçbir şekilde yaşlı görünmüyordu. Saçları tıpkı karşılaştığı diğer Luxirianlar gibi koyu renkti ve bileklerinde altın bantlar vardı.

İkisi de hovercraft'tan inerken Vaxa'yı alçak sesle selamlamadan önce merakla ona baktı. Teras ayaklarının altında sıcacıktı. Teras, ev, tüm şehir aynı malzemeden yapılmış gibi görünüyordu, kumtaşı ve mermer arası bir şey. İnanılmaz derecede güçlü görünüyordu, kaynağı dağın kendisiydi.

Vaxa Luxirian'ı selamladı ve Kate'i öne doğru çekti. "Bu Bidan," dedi, her ne kadar 'bee-don' gibi söylese de. Sonunda Kate'in duyabileceği bir isim Tam olarak telaffuz et.

Kate diğer Luxirian'a küçük, neredeyse utangaç bir gülümseme verdi. "Merhaba, Bee- don."

Bidan irkilir gibi oldu ve bakışlarını Vaxa'ya çevirdi. Gözlerini Vaxa'ya çevirdi; Vaxa'nın mavisine hiç benzemeyen sarımsı bir renkti bu. Başını ona doğru eğdi.

"Bidan bizim..." Vaxa doğru kelimeyi arıyormuş gibi duraksadı ve "hizmetkâr" kelimesinde karar kıldı.

"Hizmetkâr mı?" diye tekrarladı kaşlarını çatarak. Adamın bileklerini çevreleyen altın bantlara baktı. "Ben..." Bu fikir Kate'i rahatsız etti. "Sen Köleleriniz var, değil mi?" diye patladı, böyle bir soruyu nasıl yumuşatacağını bilmiyordu.

"Köleler mi?" Vaxa sordu. "*Hayır*. Bidan ben doğmadan önce aileme hizmet ediyordu. Geriye kalan tek ailem o."

Kate'in omuzları gevşedi. Yine de, "Yani... burada olmak istiyor mu?" diye sorma ihtiyacı duydu.

Vaxa ona baktı... başını geriye atıp gülmeden önce. Kate'in dudakları aralandı, gülüşünü dinlerken teni karıncalandı. İnanılmaz derecede çekici, derin ve boğuktu. Bir insanın gülüşünden biraz farklıydı çünkü İyi bir önlem olarak araya biraz mırıltı da karışmıştı... ama yine de bunu sık sık duymaktan rahatsız olmazdı. Hem de çok sık.

Bidan da en az onun kadar şaşkın görünüyordu ve onu kendisine bakarken yakaladığında bakışlarını hemen başka yöne çevirdi. Sanki ondan ne anlam çıkaracağını bilmiyormuş gibiydi.

"Bidan'ın kendine ait bir ailesi var, *Luxiva*. Bir üreme ortağı. Yavrular," dedi Vaxa sonunda, ses tonu eğlence doluydu. "Gençliğinde askeri eğitimini tamamlayamadı ve bu hayatı, ona bir şeyler vermek için seçti.

onun amacı. Onu içeride zincirli tutmuyorum." Bu Vaxa'nın şaka yapma girişimiydi ve yanakları utançtan pırıl pırıl yanıyordu.

Onun kültürü hakkında öğrenmesi gereken çok şey olduğunu fark etti. "Özür dilerim," dedi sessizce. "Ben..."

Kızın yapış yapış saçlarını yanağından uzaklaştırdı. "Özür dileme, *luxiva*."

Bidan'ın başı Vaxa'ya doğru kaydı. "*Luxiva*?" diye sordu Kate'e yeniden bakarak.

Adamın ani bakışları altında kıpırdandı.

"*Tev*," dedi Vaxa. Luxirian dilinde başka şeyler de söyledi ama Kate hiçbirini anlamadı. Sonunda ona mırıldandı, "Gel. Sana evimizi göstereyim."

"O da burada mı yaşıyor?" diye merak etti ve Vaxa onu götürürken Bidan'a tereddütlü bir gülümseme verdi.

"*Nix*," dedi. "Ailesiyle birlikte *facev*'in aşağısında yaşıyor. Ama her an burada. Eğer bir şeye ihtiyacınız olursa ve bana ulaşamazsanız, ona sorarsınız ve o da size yardımcı olur."

Bidan'ın orada ne yaptığını soracaktı ama eve adım atmışlardı ve düşünceleri dağıldı.

Burası çok büyüktü.

Gözlerini dört açarak etrafına bakarken göğsünde bir şeylerin kıpırdadığını hissetti, kalbini sızlatan bir tür aidiyet.

Luxirianlar iç tasarım konusunda kesinlikle bir iki şey biliyor, diye düşündü. İlk dikkatini çeken şey, buranın bir eğlence mekânına benzemesiydi. Zengin,

Duygusal kırmızılar ile yakut ve bordonun çeşitli tonları, duvar halılarında, kilimlerde ve bazı sandalyelerin yapımında kullanılan malzemelerde mevcuttu.

minderler. Kocaman, siyah kürklü bir örtü, yerdeki kabarık minderleriyle ancak bir oturma odası olduğunu hayal edebildiği yeri kaplıyordu. Odanın ortasında yere gömülmüş bir ateş çukuru vardı ve kararmış kömürler odanın içini kaplamıştı. İyi kullanılmış görünüyordu ve gezegenin bunaltıcı havası göz önüne alındığında neden buna ihtiyaç duyduklarını merak etti.

Bidan arkasından Vaxa'nın adını söyledi, Kate'in ona bu şekilde hitap ettiğini duyduğu ilk Luxirian'dı. Yine de, eğer Vaxa'nın söyledikleri doğruysa, Bidan aileden biri gibiydi.

Kate etrafına bakmaya devam ederken kısa bir süre Luxirian dilinde konuştu.

İçeride daha derinlere inerken ayakları açıkta kalan zeminde hafif bir sallanma sesi çıkararak yumuşak bir şekilde ilerledi.

Arkasında, tanıştığı ilk Luxirianlardan biri olan Kirov'un adının söylendiğini duydu ve arkasını döndüğünde Bidan'ın terasta benzer bir hovercraft'a bindiğini ve onu çalıştırıp gözden kaybolduğunu gördü.

Vaxa, "Onu bir dil implantı yaptırmaya gönderdim," diye açıkladı. "İngilizcen için."

Aksanıyla daha çok 'Ang-lesh' gibi telaffuz ediyordu ve nedense Kate bunu inanılmaz derecede çekici buluyordu.

"Burası Dünya'daki evleriniz gibi mi?" diye sordu, yanına gelip bir elini omurgasında gezdirerek.

"Aslında," diye mırıldandı, gözleri boşluğa dönerken, "bir Dünya 'konutuna' çok benziyor."

Gerçi henüz bir mutfak görmemişti. 'Oturma odası' evin çekirdeği gibi görünüyordu, çünkü yatak odalarının olacağını varsaydığı birden fazla koridorun buradan ayrıldığını gördü. Üç yatak odası vardı. koridorlar sağda ve sadece bir tane solda.

Vaxa bir elini saçlarında gezdirdikten sonra, "Gel, sana daha fazlasını göstereceğim," dedi.

ON İKİ

Vaxa'an ona evlerini gezdirdi ve konutun arka tarafındaki diğer iki odayı gösterdi. Biri gençken, askeri eğitime gönderilmeden önce kendi odasıydı. Diğeri ise kan kardeşine aitti. Bunu gördüğünde dudakları birbirine yapıştı. Hiçbir neden olmadığı için bu daireleri neredeyse hiç ziyaret etmiyordu. Bir gün buranın kendi çocuklarının odası olmasını umuyordu; bu dileği pek de gerçekleşecek gibi görünmüyordu. şimdiye kadar mümkün değildi.

Konutun diğer bölümü onun çalışma odasıydı. Com'u ana komuta merkezi veritabanına bağlanmak üzere ayarlanmıştı. Orada olması gerekenden çok daha fazla zaman geçiriyordu ama şimdiye kadar onu kendi halkının güvenliği dışında motive eden başka bir şey olmamıştı.

Onlar savaşçı bir ırktı, bu doğrudu. Ancak Vaxa'an elinden geldiğince savaş başlatmamaya *ya da* savaşlarda savaşmamaya çalışıyordu. Pek çok tür Luxirian silahlarının ve kılıçlarının ve onların saf, katıksız gücünün peşindeydi. Vaxa'an uzayda ve zorlukla nefes alabildiği yabancı gezegenlerde savaşmıştı, gezegenler o kadar soğuktu ki bazen soğuğu hâlâ kemiklerinde hissediyordu. Hayatı boyunca görmek istemeyeceği kadar çok ölüm görmüştü. Yabancı gezegenlerde gereksiz yere Luxirian kanı dökülmesi düşüncesinden hoşlanmıyordu.

Ama bazen savaş barış için gerekliydi. O bunu biliyordu. Efendisi ve ondan önceki efendisi de bunu biliyordu.

Kat'e çalışma alanını gösterdikten sonra, kendi kamaralarına giden koridora yaklaşmadan önce onu merkez hub'a geri götürdü. İçeride gemisindekinden çok daha büyük bir uyku platformu ve ana göbekteki benzer bir ateş çukurunun bulunduğu bir dinlenme alanı vardı. Terasa bakan bir pencere vardı ve bu pencere Luxiria'yı *Ravrax'tor* düzlükleri ve ardından *Rixavox'un* gözettiği karakol yönünde görüyordu.

Uyku platformlarının ötesinde, yıkanma odalarına açılan bir kapı daha vardı. İçeride, içinde yüzülebilecek kadar geniş, büyük bir banyo vardı. Luxirianlar sıcak banyolara girmeyi çok severdi; bu neredeyse bir din gibiydi. Banyo

Çamaşır tezgahları o kadar popüler değildi ve genellikle yalnızca fiziksel alanın sınırlı olduğu gemilerde bulunuyordu.

Vaxa'an pencereden dışarı, *Ravrax'tor*'a doğru baktı ve içinde bir beklenti oluştuğunu hissetti. Geleneksel çiftleşme töreni olan *ravraxia*'nın gerçekleşeceği, yakında dışısını alacağı yer orasıydı. Çok yakında. İçgüdüğü her geçen gün daha fazla kontrolünü elinden alıyordu ve onu tamamen sahipsizlene kadar daha ne kadar bekleyebileceğini merak ediyordu.

Onu gezdirmeyi bitirdikten sonra, yaşadıkları yeri uygun bulmayabileceğinden endişelenerek ona döndü. "Hoşunuza gitti mi, dışı?"

Kat ona baktı ve hafifçe buharlaşan büyük banyoya baktı. Alnında nem lekeleri vardı. Sıcaklık Luxirianlara iyi gelmişti; diğer türlere göre daha soğuk kanlı olma eğilimindeydiler. Laboratuvarlarda çalışan Privanax'ı ziyaret etmeyi aklına not etti. Belki yaşlı Luxirian insan biyolojisini araştırabilir ve ona daha fazla bilgi verebilirdi. eşini ve onun ihtiyaçlarını. Şimdiye kadar insan türünü araştırmaya hiç ihtiyaç duymamışlardı.

"Bu..." dedi sessizce, "bu harika, Vaxa."

Damarlarından rahatlama akıyordu. "Burada yaşamaktan keyif alacak mısın?" "Evet," diye başını salladı. "Bir ay boyunca yani."

Göğsü sıkıştı, dudakları büzüldü ve nasıl cevap vereceğini bilemeden onu merkeze geri götürdü. Gözleri, belinin ortasına kadar uzanan bir sütunun üzerinde sergilenen Luxirian kristaline takıldı. Havada süzülüyor, dönüyor ve mırıldanıyordu. Bu kristal uzun zamandır ailesindeydi. nesiller. Şimdiye kadar bulunan en mükemmel Luxirian kristallerinden biriydi... ve onu Dördüncü Çeyrek'e, Dünya'ya geri götürecek gemilerinden birine güç sağlamak için fazlasıyla yeterli olacaktı.

Omuzlarını geriye iterek başka tarafa baktı. Ona bir ay döngüsü vereceğini söylemişti. Sadece onu gitmemesi için ikna etmesi gerekiyordu... ve *çok* ikna edici olmayı planlıyordu.

Vaxa'an dışısına döndü ve onun yakınlığı karşısında mırıldandı. Bir gece önce kendini ondan kopmuş hissetmişti, aralarında nasıl aşacağını bilmediği ani bir duvar vardı. Ama şimdi... ondan bir yanıt alması gerektiğini biliyordu. Ona erkeği olduğunu ve onun kendisini arzuladığı kadar kendisinin de onu arzuladığını hatırlatması gerekiyordu.

Boynuzları beklentiyle dikleşti ve dinlenme alanına çömeldi, kürklerine ve işlemeli yastıklara yaslandı.

uzun bacaklarını önüne uzatmadan önce çukuru sıraladı.

Kat bakakaldı, dudakları hafifçe aralandı. "Gel, dişi," diye mırıldandı.

Gözbebekleri büyüdü ve sonra tereddütle ona doğru ilerledi, dizlerinin üzerine çöktü, adam uzanıp onu kucağına çekmeden önce, kalçaları kasıklarına yaslandı. Kalınlaşmış sikinin üzerinde onun sıcaklığını hissettiğinde bir iniltiyi zapt etti. Burun delikleri alevlendi. Onun sarhoş edici uyarılmışlığının kokusunu aldı.

"Vaxa," diye mırıldandı, kararsızdı. "Ne-"

Adam onu bir öpücükle kesti ve kadın keskin bir nefes aldı, ses aralarında ıslık gibi yankılandı. Vaxa'an homurdandı, daha da yaklaştı ve parmak uçlarını onun uzun, yumuşak saçlarına doladı. Adamın dili kızınkine masaj yaptı ve kız soluk soluğa

Sonunda ona teslim olmadan önce küçük bir iç çekti, vücuduna karşı rahatladı.

Elleri saçlarından ayrılıp kalçalarının açıkta kalan derisinde gezindi ama amcıyla karşılaşmadan önce kendini durdurdu. Bidan muhtemelen her an dönebilirdi ve Rixavox'a konseyi toplantıya çağırmasını söylemişti. Atadığı büyükelçiler kısa süre içinde çeşitli ülkelerinden geleceklerdi.

Luxiria'ya yayılmış karakollar.

Arzuları ve göreviyle savaşırken hayal kırıklığı artıyordu ama dışısını çiftleşme töreni için *Ravrax'tor'a* götürmeden önce her şeyi düzene sokması gerektiğini kendine söyledi. *Ravraxia'nın* kendisi özeldi ve uzun süre geri dönmeyeceklerdi.

Sahip olabileceğini düşündüğünden daha fazla kontrolle durdu, ancak ellerini tünüğünün altında, sıcaklığının içine sızdığı uyluklarının birleştiği yerde bıraktı. Kat öpüşmelerinin ardından kafası karışmış bir halde yüzeye çıktı, gözleri hafifçe parlıyordu.

Sesi huysuz ve pişmanlık doluydu, "Yapmam gereken görevlerim var, *luxiva*. Elçilerimi yolculuğumuz hakkında bilgilendirmeliyim... ve çiftleşme töreni için hazırlıklar yapmalıyım."

Gözlerine berraklık geri geldi. "Ve... ne zaman olacak?"

"Yarın," diye yanıtladı, midesinin çukurunda yayılan sıcaklığı hissederek. Birden her şeyi bitirmek için sabırsızlanmaya başladı. Kader birlikteliklerini kutsadıktan sonra dışısının onun *luxiva'sı* olacağı düşüncesi bile... sadece bir dönem daha beklemek zorunda olmak en tatlı işkenceydi. Ayrılacaklardı. İkiz güneşler gökyüzünde alçalmaya başlamadan önce. Ovadaki çadırlarının, orada geçirecekleri süre boyunca ihtiyaç duyacakları tüm erzakla birlikte onlar için hazır olmasını sağlayacaktı.

Kan bağından sonra bunun bir uyuşturucuya yenik düşmek gibi olduğunu duymuştu.

İkisinin de yaşamları boyunca daha önce hissetmedikleri bir yoğunluk onları ele geçirecek ve bunu birlikte görecektlerdi. İki varlığın olabileceği kadar birbirlerine bağlı olacaktı.

Tervator bölgesinde yetişen ve şehre ithal edilen bir bitki vardı. Bir arıtma işleminden geçirildikten sonra yakılarak yoğun bir duman oluşturulur ve Üreme çifti, zevk çifti ya da çiftleşmiş bir çift tarafından solunurdu. Etkileri bir dönemin yarısı boyunca süren aşırı bir afrodizyak olduğu söylenirdi. Hem Rixavox hem de Cruxan seçtikleri zevk eşleriyle birçok kez *tevvax* almış ve sonuçlarını her zaman övmüşlerdir.

Vaxa'an geçmişteki zevk arkadaşlarıyla hiç birlikte olmamıştı... ve kan bağıının bile daha yoğun olduğunu duymuştu. Bunun bir nedeni vardı. ravraksinin birden fazla süre devam ettiği ve neden bir yavru yaratma eğiliminde olduğu.

Göğsü guruldadı, kadının çocuklarıyla birlikte hayal etti. Bakışları ailesinin Luxirian kristaline döndü. Hamile olsaydı, yine de onu terk etmeyi seçer miydi? Yoksa bu yüzden kalır mıydı?

Onu hamile bırakmak istediğini inkar edemezdi. Ne kadar erken olursa o kadar iyiydi. İçgüdüleri bunu gerektiriyordu.

Yarın, vücudunun çiftleşme töreninin etkilerine dayanabileceğinden emin olmak için onu araştırma laboratuvarlarında Privanax'ı görmeye götürecekti. Sonra da onu *Ravrax'tor'a* götürecekti.

"Yarın yola çıkacağız," diye tekrar homurdandı.

Kadını onun cevabına şaşırmış görünmüyordu. Tek sorduğu "Acıyacak mı?" oldu.

"Çiftleşme töreni mi?" diye sordu, kaş kemikleri eğlenerek birbirine yaklaşıırken. "Hayır, dişi. *Ravraxia... zevkli* olacak."

Kadının krem rengi teninde hafif bir kızarıklık belirdi ve adam kendini tutamayarak parmaklarını kadının ıslak amcığının üzerinde gezdirdi.

"Ama kanla ilgili bir şey söylemiştin," diye fısıldadı, elini sabit tutmak için bileğini sıkarken.

"*Tev*, ama sanırım bunu da zevkli bulacaksın."

Adam onun küçük, şişmiş klitorisini bulduğunda ve başparmağını ona doğru kaydırduğunda nefesi kesildi. Kendi kendine hemen gitmesi gerektiğini söyledi, yoksa sadece onun tatlı inlemelerini duymak için sürenin geri kalanında orada kalabilirdi.

Birden ellerini tuniğinin altından çekti ve başparmağını emdi, kız dudaklarını ayırarak onu izlerken sularını yaladı. Onu çekti

yaklaştı ve onu son bir kez öptü, geri çekilmeden önce arzusunu dilinde tadabilmesini son derece erotik buldu. Vaxa'an ayağa kalktı, bacakları biraz dengesiz görünse de onu ayağa kaldırdı.

"Gitmem uzun sürmeyecek," diye mırıldanarak saçlarını okşadı. Onun arkasında, konutlarına doğru adım atmadan önce terasta bir hovercraft'a güç veren Bidan'ı gördü.

Yaşlı Luxirian'ı selamladı ve Kat irkilerek döndü.

Vaxa'an ona, "Kirov sana dili öğretti mi?" diye sordu.

"Evet," dedi Bidan İngilizce olarak. Kate'e baktı ve başını ona doğru eğdi. "Laxriv'an, Kader Vaxa'an'ı senin gibi bir *luxiva* ile *kutsadığı* için çok mutluyum. Size hizmet etmekten onur duyarım."

"Oh," dedi Kat sessizce, ne diyeceğini bilemez bir halde. "Sizinle tanıştığıma... çok memnun oldum, Bee-don."

Vaxa'an'ın dudakları büküldü. Bidan'a İngilizce olarak, "Konseyle görüşmeliyim. Keriva için göndermeni istiyorum. Kat'in çok ihtiyacı olacak. Onun için kaplama yaptır. Gelmeden önce implant yaptırmasını söyleyin." Dişisine şefkatle baktı. "Her zaman benim tuniğimle dolaşamazsın dişi, her ne kadar umursamasam da. Keriva senin yeni 'kıyafetlerini' yaratacak."

Yüzünü parlak bir kızarıklık kapladı ve Bidan'a mahcup bir bakış fırlattı.

Adam kızın poposunu şakacı bir şekilde sıktı ve kız şaşkınlıkla irkildi, hoşnutsuz bir bebek *privixi* gibi görünmesine neden olan bir bakışla ona döndü.

"Uzun sürmeyecek, *lüksiva*," dedi ona, eğilip alnını onunkine değdirerek. Sonra gitmek için döndü, onun yokluğunu şimdiden iliklerinde hissediyordu.

ON ÜÇ

Bidan becerikliydi, Kate bunu kabul ederdi. Fazla konuşmazdı ama bu sorun değildi. Kate hâlâ bu yabancı gezegenin etkisindeydi ve fazla konuşmak istemiyordu. O her zaman önce gözlemleyip sonra konuya girmeye çalışan biri olmuştu.

Vaxa'nın emri üzerine Bidan Keriva'yı aradı. Oturma odasının köşesindeki kumtaşı/mermer duvara gömülü gümüş ekranın yanına gitmişti. Ekran dokunduğunda ekran aktif hale geldi ve Keriva onun bir mesaj gönderdiğini düşündü.

Bidan ona dönerek, "Keriva birazdan gelecek, *Lavrix'an*," dedi. Konuşması yavaştı, sanki onun dilindeki sesleri nasıl çıkaracağını tam olarak bilmiyormuş gibiydi. "Buraya gelmeden önce senin dilini öğrenmesi için onu gönderdim."

"Teşekkür ederim," dedi, çünkü başka ne diyeceğini bilmiyordu. "Ve bana Kate diyebilirsin."

Bidan başını sallayarak onayladı. "Kat."

Neredeyse gülümsüyordu. Luxirianlar'ın bir şey yapamama sorunu neydi? sert 'a'ları telaffuz etmek? Oh neyse. Adil olan buydu. Onların isimlerini de berbat ediyordu.

Sessizlik çöktü ama nedense hiç garip hissettirmedi. Bidan onu inceledi ama bu daha çok genel bir meraklı, gözünü korkutmaya çalışıyor ya da konuşmasını bekliyor gibi değildi.

"Daha önce hiç benim gibi birini gördün mü?" diye sordu ona. "Bir insan mı?"

Bunu söylemek hâlâ tuhaftı. *İnsan*. Kendine şunu hatırlatmak zorundaydı. Luxiria'daki uzaylıydı.

"Hayır," dedi, bakışları kıpırdamadan. "Luxiria'yı ziyaret eden pek çok... tür oldu. Siz gelene kadar insan yoktu."

"Ve... sen..." *Hizmet* mi? "Vaxa'nın ailesi için uzun süre mi çalıştınız?"

"*Tev*," dedi. "Savaş herkes için değildir. Başbakan'a hizmet etmekten keyif alıyorum. Bu benim ve ailem için büyük bir onur."

Tüm bu savaş ve askeri eğitim konularını Vaxa'ya sorması gerekecekti. Bunun ne anlama geldiğini tam olarak anladığından emin değildi. Luxirianlar gerçekten savaşta mıydı? Ya da yakında olacaklar mıydı?

Vaxa'yı düşündü. Bir savaşçının vücuduna sahipti, bu kesindi. Onun yaralarını görmüştü. Lihvan'ın yaralarını görmüştü. Eğitim çukurlarını görmüştü.

Ve evet, onu savaşırken görmek onda ilkel bir tepki uyandırmıştı, ama onu gerçekten bir savaşta savaşırken hayal etmek...

Bu fikrin tadı ağzında kül gibi kaldı. Ve bu onu endişelendiriyordu.

Oh hayır, diye düşündü, *lütfe bana büyük adama aşık olduğunu söyleme.*

Telaşlandı ve karnı düştü. Dikkatini dağıtmak için Bidan'a soracak başka bir soru aradı. Ama kendini "Vaxa çocukken nasıldı?" diye sorarken buldu.

"Şimdi nasıl?" diye sordu Bidan, ellerini önünde kavuşturarak. "Ciddi. Güçlü iradeli. Efendisi Vaxa'an'ı bir lider olması için yetiştirdi."

Kate kısa bir an için Vaxa'nın bir baba olarak nasıl biri olacağını hayal etti. Serap gibi güzel bir cilde sahip, ışığı yansıtan, insan yeşili gözleri ve minik siyah boynuzları olan küçük bir bebek hayal etti.

Dur, diye emretti kendine. Ve bu ipliği zihinsel bir *kesikle* kesti. Bu şekilde düşünmeyi göze alamazdı. Bunun ona hiçbir faydası olmazdı. Uzaylısının yaydığı ciddi feromonları suçladı. Ona kızgın olduğunda bile sürekli uyarılma haline ek olarak, ona çılgınca hayaller veriyordu. Bu hiç adil değildi.

Kate bundan sonra sessizleşti, hayalleri onu biraz tedirgin etmişti. Kendini ateşler içinde hissediyordu. Ter küçük damlacıklar halinde sırtından aşağı yuvarlanmaya devam ediyordu ve saçlarının kaygan alnına yapıştığından emindi. mümkün olan en itici şekilde.

"İlk yemeğini yedin mi Kat?" Bidan sordu. "Senin için yiyecek talebinde bulunabilirim."

"Aslında," dedi, "evet, kulağa harika geliyor." Bir önceki gecedен beri bir şey yemediğini ve birkaç saattir uyanık, gergin ve biraz da bunalmış olduğunu fark etti. Hafif bir kahvaltı onu sakinleştirir ve midesini bulandırmazdı. Ne de olsa, vücudunun yumuşak kıvrımlarına bakılırsa, hiçbir zaman öğün atlayan biri olmamıştı.

Vaxa onları seviyor, diye fısıldadı zihni ve kızardı, ne zaman birlikte olsalar onun kalçalarını sıkıp belini avuçlayışını düşündü...

Samimi. Ona doyamıyordu. Ve bu onun egosu için çok iyi bir şeydi. Ateşli bir uzaylı savaşçı lider onun vücudunu seviyordu.

Al bakalım Peter, diye düşündü, eski sevgilisinin birkaç kilo verebileceğini ima ettiği onca zamanı düşünerek. Vücudunu olduğu gibi seviyordu. Şimdi geriye dönüp baktığında, keşke ona o fazla kiloları nereye atabileceğini söyleseydim diyordu.

"İnsanların yiyemediği bir şey var mı?" diye sordu.

"Her şeyi yerim," dedi. "Ben seçici değilim. Gemide o eti yedim..." Vaxa buna ne demişti? "Tricks-ah-va?"

"*Trixava?*" Bidan kelimeyi düzgün bir şekilde vurgulayarak ve küçük bir dil yuvarlaması yaparak açıklığa kavuşturdu.

Başını salladı, "Evet, ama dürüst olmak gerekirse, kahvaltıda genellikle sadece yumurta ve meyve yerim."

"Yumurta mı?" Bidan şok olmuş bir sesle sordu. "Memelilerin yumurtalarını mı yiyorsunuz?"

"Um..." Tanrım, az önce zavallı adamı gücendirmiş miydi? "Tavuk yumurtası gibi. Kuş yumurtası." İyi bir önlem almak için bir çırpma hareketi yaptı, bu sadece onu daha fazla utandırmaya hizmet etti.

"İnsanlar kuş yavrularını mı yiyor?"

O böyle söyleyince.

"Biliyor musun, bir daha düşündüm de, tricks-ah-va kulağa mükemmel geliyor." Bidan gözlerini kırptırdı ve yavaşça,

"Evet, bunu sizin için bulabilirim," dedi.

"Harika," dedi sessizce, ağzını açmamış olmayı dileyerek.

Kendime not... Yumurtalar orada tabuydu. Gözleri dışarı fırlayan uzaylıya böcek dışkısı yediğini de söyleyebilirdi.

Bidan başını sallayarak onayladı ve uzun parmakları hızla hareket ederek gümüş ekrana döndü. Vaxa'nın evi teknoloji ile orijinal, hafif rustik mimarinin mükemmel bir karışımıydı. Bu şehrin ne kadar eski olduğunu merak etti. Bu kadar ileri teknolojiyi ne zaman bulduklarını merak ediyordu.

Eğer bir gezegenden diğerine üç günde seyahat edebiliyorlarsa, insanlardan çok daha ilerideydiler.

Birkaç dakika sonra, bir hovercraft dışarıdaki terasa indi ve uzun boylu bir figür inerek malzemeleri boşalttı.

Luxirianlı bir kadın elinde güzel rulolar ile eşikte belirdi. kumaş ve küçük bir kutu. Çok güzeldi, simsiyah saçları göğüslerinin hemen yanından akıyordu ve gözleri Vaxa'nınkilere benzer bir mavi tonundaydı. Ayak bileklerine kadar inen güzel bir elbise giymişti. Bu Kate'e

Grek tarzı bir elbise, tamamen kabarık ve bol. Zümrüt yeşiliydi ve belini kalın, siyah deri bir bantla sarıyordu.

Kate, Vaxa'nın neden ona sahip çıkma zahmetine girdiğini merak ediyordu - bir insan dışısı

-Böyle görünen Luxirian kadınları varken.

Kadın onu gördüğünde kısa bir süre baktı ve başını eğip "*Lavrix'an*" demeden önce yolu üzerinde durdu.

"Ben Kate," dedi, orada geçireceği süre boyunca kendisine kaç kez *lavrix'an* deneceğini merak ederek. Bu unvanın onu neden bu kadar rahatsız ettiğini bilmiyordu. Muhtemelen biri ona hitap ederken bu unvanı kullandığında kendini sahtekâr gibi hissettiği içindi. "Lütfen, sadece Kate."

"Eğer isterseniz. Ben Keriva," dedi Luxirian, ona yumuşak bir gülümseme vererek.

Kate'in anında kıskanacağı kadar güzel, lirik bir sesi vardı. "Selamlar, Bidan."

Bidan ona gülümsedi, yüz hatlarında ani bir sıcaklık belirdi ve sonra Kate'e dönerek, "Yemek salonundan *triksavanı* alacağım, Kat. Uzun sürmez."

"Teğekkür ederim," dedi Kate ve kaybolmadan önce onun kapıdan çıkışını izledi. Keriva evin içinde, oraya daha önce defalarca geldiğini düşündüren bir aşinalıkla ilerledi.

Belki de Vaxa Keriva'yı bir eş olarak düşünmüştü, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. Kate boğazını temizledi, kısa ve şok edici sesi görmezden gelmeye çalışarak kıskançlık ateşi.

Belki de sadece bir aile dostudur, diye düşündü mantıklı Kate.

Keriva elindeki malzemeleri oturma odasına bıraktı ve Kat'in yüzüne döndü. "Sen çok... *vellixa'sın*," dedi. "Çok güzelsin."

"Ah," diye mırıldandı Kate. En son ne zaman birinin ona bunu söylediğini hatırlamıyordu. "Teşekkür ederim. Senin gibi."

"Sana tuhaf görünüyor olmalıyım."

Kate küçük bir kahkaha attı ve garipliğinin bir kısmının yok olduğunu hissetti. "Sana tuhaf görünüyor olmalıyım."

"O zaman birlikte tuhaf olabiliriz," diye cevap verdi Keriva. Ellerini insana çok benzeyen bir hareketle birbirine vurdu. "Şimdi sana biraz örtüler yarattı." Kaşlarını çatarak Vaxa'nın gömleğine bir pislikmiş gibi baktı. "*Bunu* giymek zorunda kalman tam bir rezalet."

Kate gömleğine baktı. Artık ter içindeydi, bu yüzden içinden çıkmak istiyordu. Biçimsizdi, çünkü adam ondan çok daha iriydi.

Göğüsleri hariç, orası daha sıkı gerilmişti.

Keriva kendi elbisesini göstererek, "Bu," dedi, "Luxirian kadınlarının dönem boyunca giydikleri şeydir. Ay yemeklerine katılmanız gerektiğinde sizin için de resmi bir örtü hazırlayacağım. Bunlar kutlamalardır ve bunun için uygun şekilde giyinmelisiniz."

"Oh, şey..." Kate, Luxirianlı kadına burada o kadar uzun süre kalmayı planlamadığını söylemesi gerekip gerekmediğini düşünerek sözünü kesti. "Zamanınızı boşa harcamak istemiyorum. Sadece bir... ay döngüsü boyunca burada olacağım. Bu yüzden resmi bir kıyafet hazırlamanıza gerek yok."

Keriva ona şaşkın bir bakış attı. "Bir ay döngüsü mü? Ama ben senin Başbakan'la birlikte *ravraksi* yapacağını sanıyordum."

"Evet, öyle," diye mırıldandı Kate. Ne de olsa bunu kabul etmişti. "Ama Vaxa benim yerimin Dünya olduğunu anlıyor. Bir anlaşma yaptık. Bir ay döngüsü boyunca kalacağım ve sonra gezegenime geri dönmek için bana bir ulaşım ayarlayacak."

Keriva'nın ifadesi tuhaftı, sanki Kate'in iki kafası birden çıkmış gibiydi. "Bunu Vaxa'an mı söyledi?"

"Evet, öyle yaptı."

Keriva sessizleşti, Kate'i inceliyordu. Kate neredeyse zihnindeki çarkların döndüğünü, işlediğini görebiliyordu. Gerçekten bir şey mi söylemişti?

Şok edici mi?

"Peki," dedi Keriva sonunda. "Ne olursa olsun senin için resmi bir örtü hazırlayacağım. Bu bana yapacak bir şey verir."

"Oh, ama gerçekten buna gerek yok."

"Ne olur ne olmaz," dedi Keriva, küçük bir gülümsemeyle. "Sanırım bu senin insan ifaden? Hadi başlayalım. Önce sana beden ölçüsü vereceğim. İstedığınız belirli bir renk var mı? Sana birçok örtü yapacağım, Ama bu dönem bir tanesine odaklanalım, böylece o tunikten başka bir şey giyebilirsin."

Kate kafasının içinde çalan küçük alarm zillerini görmezden gelerek konuşmalarından sıyrıldı. Keriva neden Luxiria'dan ayrılmayacağından bu kadar emindi?

Gözleri şeftali rengindeki güzel bir kumaşa takıldı. Luxirian güneşinin doğuşunun rengindeydi. Ona dokunmak için uzandı ve Vaxa'nın gömleğinin yapıldığı aynı havadar, yumuşak malzemeden yapılmış gibi görünüyordu. Parmak uçlarının altında bulutlar varmış gibi hissetti.

Keriva başını memnuniyetle sallayarak, "Bu iyi bir renk," diye onayladı. "Tenine çok yakıŒıyor, görüyorsun değil mi?" Onu koluna doğru tuttu ve Kate gülümsedi, aniden elbiseler için heyecanlanmaya bağlamığtı. Bu olacaktı

Vaxa'nın tişörtlerini herkesin içinde giymek zorunda kalmamak güzel, gerçi uyumak için çalsa da sorun olmazdı.

"Çok güzel," diye onayladı Kate.

Keriva, Kate'in ölçülerini alırken dik durmasını sağladı, bir sinek kuşu gibi inanılmaz bir hızla etrafından dolaştı. Hiç vakit kaybetmeden kumaşı Kate'in vücuduna örtmeye ve düzeltmeye başlamıştı.

"Terzi misin?" Kate sordu.

"Terzi," dedi Keriva yavaşça, kelimeyi seslendirerek. "Tev. Evet. Tüm Luxiria'daki en iyi örtüleri ben yaparım," diye cevap verdi gururla, gülümseyerek.

Gülümsemesi biraz soldu. "Yeniden kadın örtüleri yapmak çok güzel. İşte Bizden pek kimse kalmadı, anlıyorsunuzdur. Geleneklerimizi devam ettirmek için bunları sizin için yaratabilmem çok güzel."

Kate kaşlarını çatı. "Ne demek istiyorsun, senden geriye ne kaldı? Gezegende yaşayan çok kadın yok mu?"

Keriva onun omzunda durakladı ve başını yana eğdi. "Başbakan sana söylemedi mi?"

Bir şey midesini ani bir korkuyla bulandırdı. "Hayır," dedi yavaşça.

Keriva sanki hava durumundan bahsediyormuş gibi, "Saldırıya uğradık," dedi. "Vaxa'an'ın efendisi o zamanlar hâlâ Başbakanımızdı. Vaxa'an olay olduğunda askeri eğitimdeydi. Bu şiddetli bir saldırı değildi, beni yanlış anlamayın. Ancak Jetutianlar atmosferimize hava yoluyla bulaşan bir virüs saldı. Bu virüs sadece dişileri etkiledi."

Kate başını sallayarak, "Anlamıyorum," dedi.

Keriva usulca, "Virüs dişilerimizin çoğunu öldürdü," diye itiraf etti. Kate kalbinin göğsünde çarptığını hissederek sustu. "Annem ve kan kardeşim öldü. Ancak ben hayatta kaldım. Vaxa'an'ın annesi de bir sonraki hayata geçti."

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Kate, bulmacanın bazı parçaları nihayet yerine oturmaya başlamıştı.

"Kısa bir süre sonra, kalan dişiler... fark ettik ki artık gebe kalabilir. Luxiria'da genç yavrular göremezsiniz. Saldırıdan bu yana hiç doğum olmadı. Neredeyse on rotasyon oldu O zamandan beri."

Tüm o ölümü görmenin nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemiyordu. Keriva aile üyelerini kaybetmişti. Vaxa annesini kaybetmişti. Kate de kaybı biliyordu ama ölüm yüzünden değil.

"Çok özür dilerim," diye fısıldadı Kate.

Kate'in kalbi sızladı çünkü sonunda Vaxa'nın yaptığı şeyi neden yaptığını anladığını hissetti. Onun için neden savaştığını. Eğer virüs kadınlarının çoğunu öldürdüyse ve geride kalanlar yeni bir hayat yaratmak... o zaman tüm uygarlıkları için sonun başlangıcı oldu. Şimdi anlıyordu.

Ve bu bilgiyle birlikte aklının bir köşesinde rahatsız edici bir şüphe belirdi.

"Üzülmen için bir neden yok," dedi Keriva. "Bize umut veriyorsun."

Kate'in nefesi kesildi çünkü Keriva'nın bunu neden söylediğini biliyordu.

"I

-"Vaxa ve benim bu şekilde uyumlu olduğumuzu sanmıyorum." Değil mi? Kendi gezegeninden ışık yılı uzakta bir uzaylı türüydü. Onu hamile bırakabilmesinin hiçbir yolu yoktu.

Değil mi?

Çünkü eğer yapabilseydi... işler çok daha karmaşık bir hal alırdı.

"Oh, ama sen öylesin," dedi Keriva, sesi neredeyse neşeli, tamamen Eminim. "Eğer onun *luxiva*'sıysanız, o zaman uyumlu olursunuz. İçgüdü biyolojik olarak uyumlu olmayan bir eş seçmez. Evet, türümüzü devam ettirecek varisler olan Başbakan Liderimizin yavrularını doğuracaksın ve Luxiria için müreffeh bir gelecek yaratmak. Çoğu... bunun için sevinçli."

"Çoğu mu?" diye sorabildi, aklı başından gitmişti.

İçgüdü mü? Hamilelik. Ne haltlar dönüyordu?

Keriva iç geçirdi ama bunu yaparken cıvıl cıvıl bir ses çıkardı. "Bazıları, özellikle de yaşlılar, Luxirian ırkının diğer türlerle karışmasına inanmıyor."

Aman Tanrım.

"Sadece bazıları," dedi Keriva aceleyle. "Çoğunluk bunun ırkımızın geleceği için tek yol olduğuna inanıyor. Benim inancım da bu yönde. Eğer uyum sağlamaz ve evrimleşmezsek, ölümü seçmiş oluruz. Başbakanımız bunu biliyor. Bu yüzden sizi arayıp buldu."

Onun bu gezegendeki varlığı Kate'in fark ettiğinden *çok* daha karmaşıktı. Ve birdenbire, Vaxa'nın ona bunların hiçbirini söylememiş olmasından dolayı incinmişti. Belli ki onu hamile bırakabileceğine inanıyordu. Asıl soru şuydu.

ay bitmeden dener miydi? Bu çiftleşme töreni bununla mı ilgiliydi? Bunca zamandır planı bu muydu? İnsan dişiyi hamile bırakmak ve böylece eve dönememesini sağlamak?

Çünkü Kate hamile kalırsa buradan ayrılamayacağını biliyordu. Uzaylı bir çocuğa nasıl bakacaktı, *açıklamaktan* bahsetmiyorum bile? Çocuğun Dünya'da karşılayamayacağı ne gibi ihtiyaçları olabilirdi?

Vaxa tüm gerçeği atlayarak ona yalan söylemişti.

Adam eve dönene kadar bekleyemedi çünkü onu parçalamak için yanıp *tutuşuyordu*.

OceanofPDF.com

ON DÖRT

Vaxa'an xrellexax'ını -hovercraft'ını- konutuna geri götürdü. Konsey toplantısı uzun sürmüştü. Tahmin edileceği üzere, efendisinin Başbakan olduğu ilk dönemlerde konseyde yer almış olan birkaç yaşlı tarafından muhalefetle karşılaşmıştı. Vaxa'an'da hayal kırıklığı arttı. İnsanlarla ve diğer canlılarla çiftleşmenin ve üremenin ırklarının hayatta kalmasının tek yolu olacaktı. Bu bir ilerlemeydi. Eğer durgun kalırlarsa, yüz rotasyondan daha kısa bir süre içinde yok olacaktı. Basit bir mantıktı. Basit bir çözümdü. Halkının geleceği için *tek* çözüm. Başbakan olarak örnek teşkil edecektir.

Vaxa'an, hovercraft'ını konutunun önüne indirirken *luxiva'sını* görünce gerginliğinin bir kısmının azaldığını hissetti. Kat terasa yaslanmış, kollarını balkonda kavuşturmuş, Luxiria'ya bakıyordu. İkiz güneşler batıyordu. Yarın, bu saatlerde dışısını *Ravrax'tor* ovalarına götürecekti. İçindeki dürtüye direndi

Bu gece onu oraya götür.

Xrellexax'tan inerken onun nefesini çaldı. Hava serindi, *Tervator* bölgesinden gelen yumuşak bir esinti vardı. Keriva'nın el emeğini görünce bir memnuniyet dalgası ruh halini hafifletti. Onun Kadın, gür kıvrımlarının etrafından hafifçe akan geleneksel kadın örtülerini giymişti. Vaxa'an onunla her gece yıkanmak için aniden çok sabırsızlandı.

Kat ona yaklaşırken başını çevirip ona baktı ve onun incelemesinden memnun olan Kat'in göğsü biraz kabardı.

Ancak, kız kendisini selamlarken öpmesini engellemek için elini göğsüne koyduğunda kafası karıştı.

"Konuşmamız gerek Vaxa," dedi, ses tonunda bir miktar öfke vardı.

Vaxa'an gülümsedi, kendini şimdiden başka bir dövüğe hazır hissediyordu. Kavgalarından hoşlanması çok mu yanılttı? Luxirianlar dişilerini alıngan severdi. İçgüdüğü onun için iyi bir seçim yapmıştı.

Aleti bacaklarının arasında kalınlaştı, sinir bozucu konsey toplantısı zihninde kayboldu.

"Tamam, kadın," diye mırıldandı. "Ama banyoda konuşalım."

Kat dudağını ısırdı ve Kat'ın yüz hatlarında beliren uyarılma ifadesini fark ettiğinde homurdandı. Artık onu koklamasına gerek yoktu. Dışisinin ihtiyaçlarına uyum sağlamaya başlamıştı.

"Bu ciddi bir mesele Vaxa," dedi. "Keriva bana bazı şeyler anlattı. Ve bana gerçeği söylemeni istiyorum."

Sesi sabit, tonu sertti.

"Dil implantı taktırmasına izin vermemeliydim. Duymayı seviyor Kendi sesini duymak," dedi biraz da şefkatle. Keriva kendini bildi bileli onun hayatındaydı. Annesi tüm Luxirian karakollarında tanınmış bir terziydi. Sık sık kendi annesini giydirmeye gelirdi ve Keriva her zaman onun yanındaydı.

Kat keskin bir nefes alarak sabır sınırına ulaştı. Vaxa ayıldı ve ellerini Kat'ın omuzlarına koyduktan sonra çıplak kollarında gezdirerek bileklerini daire içine al.

"Tamam, bayan. Konuşalım. Seni rahatsız eden nedir?"

"Bana saldırıdan bahsetmedin," dedi. Bir esinti saç tellerinin yüzünde uçuşmasına neden oldu ve Vaxa'an onları itti. "Bana kadınlarınızın çoğunu öldüren virüsten bahsetmediniz.

Anne."

Vaxa'an'ın dudakları birbirine sıkıca yapıştı ve bileklerini bırakarak geri çekildi. "Sana bunları söylemek Keriva'nın haddine değildi."

"Neden?" diye sordu. "Bilmemi istemediğin için mi? Beni karanlıkta mı tutmak istedin?"

"*Nix*," diye hırladı. "Çünkü bunlar sana kendi zamanımda söylemem gereken şeylerdi. Ağzını açmamalıydı."

"Peki bana tam olarak ne zaman söyleyecektin?" diye sordu, sesi giderek yükseliyordu. "Beni çoktan aldıktan önce mi sonra mı? Hamile misin?"

Vaxa'an sustu.

"Eee?" diye sordu kollarını göğsünde kavuşturarak. "Bu doğru, değil mi? Beni hamile bırakmayı umuyordun, değil mi?"

Nakavt etmek mi? Bu ifadeye yabancıydı ama yine de ne demek istediğini anlamıştı. Ve evet, bu *tam da* umduğu şeydi.

Onu teras balkonuna yasladı, kadının hamile görüntüsü zihninde hınzırca bir alay konusu olmuştu. Kadının cömert göğüsleri adamın gergin karnını okşuyordu ve kadın adamın kanını tutuşturan bir inatçılıkla ona bakıyordu.

"Kader beni çok iyi bir eşle kutsadı," diye mırıldandı.

Ellerini beline götürdü ve sonra yukarı doğru kaldırarak göğüslerinin yanlarını avuçladı. Kadın adamın ellerini savuşturdu ama adam kadının dikkati dağılmışken bir öpücük çaldı.

"Mppff," diye bir ses çıkardı ve sonra onu geri itti. "Hayır, sana konuşmak istediğimi söyledim. Öpüşmüyoruz."

"Henüz," diye düzeltti. "Gel kadın, belli ki bana kızgınsın. İzin ver de banyo havuzunda öfkeni yatıştırayım. Yaratıcı olacağım."

"Vaxa," diye vurgulayarak ona sert bir bakış attı, her ne kadar onun hafif uyarılma kokusunu almış olsa da.

Burun deliklerinden keskin bir nefes çekti. Eşi de en az kendisi kadar inatçıydı, o yüzden ona söyleyebilirdi.

"Evet," dedi ona bakarak, sesi hırıltılı bir mırıltıdan başka bir şey değildi. "Seni yavrularımızla birlikte ağır görmek istiyorum. Tohumumu tekrar tekrar içine yerleştirmek istiyorum, tam buraya," elini karnının üzerine koydu, "varisimi taşıyıp taşımayacağın konusunda hiçbir soru kalmayana kadar." Dudakları aralandı ve nefesi kesildi. Hırladı, "Bizden önce gelen başka hiçbir şeyi hatırlamayana kadar seni becermek istiyorum. O tatlı amcığının her zaman sikimin etrafına sarılmış, tohumlarımı içimden çekip çıkardığını hissetmek istiyorum. Sana o kadar çok zevk vermek istiyorum ki çığlıklarını tüm Luxiria duyabilsin." Vaxix'i ıslaktı, kokusunu alabiliyordu. "Gerçek bu. Şimdi *gel bakalım* kadın. Zor bir dönem geçirdim ve seninle yıkanmak istiyorum."

Onu kollarına aldı ve evin içine doğru yürüdü. Bidan çoktan kendi evine doğru yola çıkmıştı, bu yüzden sadece ikisi vardı.

"Bee-don sana iradeli derdi," dedi Kat, sesi boğuk çıkmıştı. "Haklıydı."

"Bunu zaten biliyordun," diye yanıtladı basitçe, kamaralarını geçerken onu yüzme havuzunun yanındaki pürüzsüz zemine oturtmadan önce. Hava sıcak ve buharlıydı. Yüzme havuzu suyunu *facev*'in derinliklerinden alıyordu. Bir kaplıca gibiydi.

Vaxa'an onu soyamak için hiç vakit kaybetmedi. Omuzlarındaki örtünün altın tokalarını çıkardı ve belindeki kemeri gevşetti. Kumaş yere kayarak onu çırılçıplak bıraktı, meme uçları gergin bir şekilde

Zirveler. Ağzı sulandı. Kız sırtüstü dönene kadar dudaklarının arasındaki uçları emmek istedi.

Soyunurken kadınına baktı, göğsü memnuniyetle gümbürdüyordu ve kalınlaşmış sikinin durumu göz önüne alındığında bacak örtülerini çıkarmakta zorlandı. Gözlerinde hâlâ ateş vardı ama kaşlarının arasındaki çizgiler yumuşamıştı.

"Keriva çok hoş biri," diye başladı Kat, sesi masumdu ve Vaxa'an hemen gözlerini kıstı. "Onu uzun zamandır mı tanıyorsun?"

"*Tev*," dedi ve uzanıp onu yakalayarak bacakları beline dolanacak şekilde yukarı kaldırdı. Onun sıcaklığını hissederek inledi ama yüzme havuzuna doğru yürüdü. Ilık suyun onu rahatlattığını hissettiğinde zevkle tısladı.

vücudundaki kaslar. Konseyde çok gergindi. Buna ihtiyacı vardı. "Ah?" Kat sordu. "O çok güzel."

Vaxa'an onun ne yaptığını fark etti ve sırttı. "*Tev*, öyle." Dudakları birbirine yapıştı ama sonra gülümsedi, onun çıldırtıcı dişisi.

"Neden onu eşin olarak seçmedin?"

"Ben zaten senin erkeğimim," diye mırıldandı. "Bölgeci hissetmene gerek yok, *luxiva*."

Kabardı, yanaklarına bir kızarıklık yayıldı. "Bölgeci davranmıyorum."

"O zaman neden Keriva'yı ne kadar zamandır tanıdığımı ilgileniyorsun?"

"Çünkü-Çünkü merak ettim!"

"Mmm." Banyonun kenarına yaslanıp gevşedi, göz kapaklarını indirerek Kat'e baktı.

"Sadece..." diye devam etti, hayal kırıklığına uğramıştı. "Ona karşı hiç bir şey hissettin mi?"

"Senin olmadığını sanıyordum-"

"Sadece soruya cevap ver, Vaxa," dedi, sanki duygularıyla savaş halindeymiş gibi, neden böyle saçma şeyler sorduğunu bilmiyormuş gibi mutsuz ve hoşnutsuz görünüyordu.

Ona acıdı. "Hayır. Gençken benim kan kardeşim gibiydi. Şimdi sanki birbirimizi hiç tanımamışız gibi. Yollarımız neredeyse hiç kesişmiyor."

"Hiç sana karşı bir şeyler hissetti mi?"

Vaxa'an iç çekti. "Evet, vardı."

Kat onun kucağında hareketsiz kaldı. "Ve?" diye sordu.

"Jetutian saldırısından beri," diye yavaşça başladı, yumrukları iki yanında sıkılıydı, "görevimin başka bir yerde olduğunu biliyordum."

"Görevin mi?"

"İrkımızın geleceğine karşı görevim."

Kat kaşlarını çattı ama gözlerinde hüznü bir anlayış belirdi. "Onun çocuk sahibi olamamasından bahsediyorsun. Bu birini reddetmek için bir neden değil, Vaxa. Ya onunla mutlu olsaydın?"

"Onun sevgi hislerine karşılık vermedim, *luxiva*, bu yüzden önemi yok. İçgüdülerim onu seçmedi."

"Peki herkesin bahsedip durduğu şu İçgüdü nedir?" diye sordu ve konuyu kapattı. Hafifçe rahatlamış hissetti.

"Her Luxirian'ın içinde bizi üremeye iten bir güç vardır."

Kaşları kalktı. "Bunu sana söylemekten nefret ediyorum ama buna azgınlık denir, Vaxa."

Vaxa'an havuzda yankılanan gürültülü bir kahkaha attı. "Bundan biraz daha karmaşık, dişi. Bu bir ses. Doğduğumuz andan itibaren bizim bir parçamız olan bir varlık. Yaşlandıkça olgunlaşır ve üreyebildiğimiz zaman kendini belli eder. İçgüdü beni sana yönlendirdi ama seni ilk gördüğümde çok daha fazlası olduğunu anladım."

"Başka seçeneğin yoktu," diye fısıldadı, bakışlarında bir farkındalık belirmişti.

"*Tev*. İçgüdümüz en uyumlu Damızlığı seçer ve bizi onlarla çiftleşmeye yönlendirir." Gözbebekleri büyüdü. "Ama sen sadece benim Damızlığım değilsin, Kat."

"*Ah*," diye mırıldandı, aniden utanmaya başlamıştı. "Dün gece... Ben sandım ki... Beni sadece *orada* olduğum için seçtiğini kastettiğini sandım. Müsait olduğum için."

Göğsü guruldadı. Demek dışisinin ondan uzaklaşmasının nedeni buydu... dikkatsiz sözleri yüzünden. Aptalca bir şekilde onun anlayacağını varsaymıştı.

"Size daha ayrıntılı açıklama yapmalıydım, bayan," dedi. "Sizi sıkıntıya sokmak istemedim."

"Özür dilerim," dedi. "Senin hakkında, bu yer hakkında henüz anlamadığım pek çok şey var."

"Sana öğreteceğim, sana göstereceğim çok şey var," diye mırıldandı.

"Bu biraz bunalıcı, Vaxa," diye itiraf etti.

"*Ravraxia*'dan sonra zaman var, kadın."

Kat boğazını temizledi. "Bu da başka bir şey..."

Vaxa kaşlarını çattı ve kendini yeni bir raunda hazırladı. "Evet?"

"Bana doğruyu söyle... Beni hamile bırakabilir misin? Biyolojik olarak bu şekilde uyumlu muyuz?"

Vaxa'an kendi kendine burada dikkatli davranması gerektiğini söyledi.

"*Tev.* Biz olmasaydık İçgüdülerim seni seçmezdi."

"Ama... emin değil misiniz?"

"Yarın seni Privanax'a götürmeyi planlıyordum. Kendisi laboratuvarlarımızda araştırmacıdır. O zaman 'kesin' olarak öğreneceğiz ama ben şimdiden öyle olduğumuzu biliyorum. Bunu hissediyorum."

"Bu durumda," dedi, yüz hatlarını belirleyen kararlılıkla, "bir tür korunma olmadığı sürece seninle seks yapmamaya karar verdim, Vaxa. Hamile kalamam."

"*Nix*," diye homurdandı.

"Bu konuda başka bir seçeneğiniz yok. Çok basit. Ya bana bir tür doğum kontrolü uygularsın ya da bir tür uzaylı prezervatifi kullanırsın," dedi, aralarındaki yüzme havuzundan dışarı fırlayan ereksiyon halindeki sikine bakarak, "o koca adam için."

"Prezervatif mi?" diye tekrarladı, dil implantı ona yabancı kelime hakkında bilgi veriyordu. "İnsan erkekler gerçekten bu *prezervatifleri* mi takıyor?"

"Evet."

"Bizde onlardan yok, bayan."

"O zaman bir çeşit doğum kontrolü istiyorum. En azından buna sahip misin?" Vaxa'an yavaşça nefes aldı. "*Tev.* Laboratuvarlarda."

Ona karşı rahatladı. "Güzel. Bu benim için önemli, Vaxa."

Sabır, diye düşündü, hayal kırıklığını bir kenara bırakarak. Onu hâlâ kazanabilirdi. Onu hamile bırakmak için *Luxiria*'da kalmaya karar verene kadar beklemesi gerekecekti.

"Ben... senden çok etkileniyorum," diye itiraf etti usulca. Göğsünde bir mırıltı başladı, kalbi biraz daha hızlı atmaya başladı. "Bana kendimi..." diye başını salladı ve ona yumuşak bir gülümseme verdi. "Tüm bunlardan sonra bile... Ne istediğimi biliyorum. Ve sadece bir süreliğine burada olsam bile seninle seks deneyimi yaşamak istiyorum.

kısa bir süre. Ama hamile kalmak işleri daha da zorlaştıracak. Bunu anlıyorsun, değil mi? Anlaşmamız göz önüne alındığında?"

Vaxa avuçlarını kızın belinde gezdirerek suyun açıkta kalan tenine işlemesine izin verdi. Başparmaklarının uçlarını dolgun meme uçlarının üzerinde gezdirdi ve

onun küçük nefesini.

"Luxirianlar onura çok önem verirler," diye söze başladı. "Bir anlaşmamız var. Ay döngüsünün sonunda, ayımız gökyüzünde dolunay ve parlak olduğunda hâlâ ayrılmak istiyorsan... o zaman anlaşmamıza sadık kalacağım. Ama ben Başbakan Liderim, Kat. İstedığımı elde etmek için çok çalışmaya alışkınım. Ve seni uyarmalıyım... Elimden gelen her şeyi yapacağım. Seni kalmaya ikna edebilirim, dışı." Diğer eliyle bir parmağını kalçalarının arasında gezdirdi, içine doğru itti ve duvarlarının onun etrafında kenetlendiğini hissetti. Hırladı, "Elimden gelen *her şeyi yaparım*. Ciddiyim."

"Hadi bakalım," diye mırıldandı ama sesi soluğu kesilmişti ve istemeden de olsa kalçalarını adamın eline doğru salladı.

"Hepsini getirmeye niyetliyim," diye mırıldandı.

OceanofPDF.com

ON BEŞ

Kate ilk kez Vaxa'dan önce uyandı. Bugün çiftleşme töreni olduğu için belki de sinirleri gergindi. Bunun neleri içerdiğini hâlâ tam olarak bilmiyordu ama... yakında öğrenecekti.

Yatak şimdiye kadar yattığı en rahat yataktı. Ve en büyüğüdü. Ne de olsa devasa cüsseye sahip yedi metrelik bir uzaylıyı barındırması gerekiyordu. Şu anda sarıldığı devasa cüsse. Peter'a hiç sarılmamıştı. Yatağın karşı taraflarında yatmışlar ve kendi programlarına uymuşlardı.

Ama Vaxa ile... Vaxa onun üzerine kendi kişisel battaniyesi gibi örtülmüştü. Sanki vücudu gece boyunca bilinçaltında onu aramıştı. Yanağı Vaxa'nın göğüs kaslarından birine yaslanmıştı ve Vaxa'nın pazusunu kullanıyordu.

yastık olarak kullandı. Pencerelelerinden ilk ışık huzmeleri süzülürken göğüs ucundaki metal delik parlıyordu.

Ona piercingleri sormak istediğini hatırladı. Dün gece, konuşmalarından sonra onu yıkanırken izlerken merak etmişti. Açıkça takdir eden bakışları başka, daha zevkli şeylere yönelmiş ve sorusu kaybolmuştu. Hafifçe göğüs ucuna dokundu, ışığın tenine yansıma şeklini inceledi, yanardöner niteliği onu büyüledi.

"Kadın," diye homurdandı ve kadının şaşkınlıkla sıçramasına neden oldu. "Zevk almaya ihtiyacın var mı?"

Sabah sabah ne soru ama...

Kate yaÇadığı Goku atlatmaya çalışarak gülümsemesini bastırdı. "Hayır, ben sadece bunları merak ediyordum," diye mırıldanarak hafifçe göğüs ucuna dokundu.

Homurdanan bir ses çıkardı, biraz hayal kırıklığına uğramış bir homurdanmaydı, sanki evet demesini bekliyormuş gibiydi.

"Tüm Luxirianlarda var mı?"

"*Nix*, hepsi değil," diye mırıldandı. Sabahki sesiyle kulağa günahkâr gibi geliyordu ve kolunu onun altından alıp başının üzerinde esneterek gerdi.

İzlediği gibi, bir uyarılma seli çekirdeğine vurdu

O ince bilenmiş, gergin kaslar derisinin altında esnedi. Ona baktı, onun tahrik olduğunun açıkça farkındaydı ve yan döndü, onun

İnanılmaz derecede kalın, çıkıntılı horoz uyluğuna bastırıyor. "Emin misin Kat'im?" diye tekrar sordu.

"*Evet*," dedi, lanet olası bir *kıkırdamanın* eşiğinde. "Bana piercinglerinden bahset."

Omzunu kaldırdı, omuz silkmenin Luxirian versiyonu olduğunu tahmin etti. "Askeri eğitimi tamamladığımızda bu bir gelenektir. Eski bir gelenek. Dürüst olmak gerekirse, bunun neden bir gelenek olduğundan emin değilim."

"Vay canına, bir kez olsun bir şey bilmiyorsun," diye alay etti.

Gülümsemesi midesinde kelebekler uçuşmasına neden oldu. "Sadece bu seferlik." Kibirli erkek. Buna bayılırdı.

"Gel," dedi. "Bu açıklıkta Privanax'ı ziyaret etmeliyiz. Ve yapmam gereken son hazırlıklar var. Birkaç günlüğüne gideceğiz. Keriva ilk yemekten sonra senin için bitmiş bir örtü daha getirecek. İhtiyacın olacak gibi değil."

Kate dudağını ısırdı ve onun iması karşısında zorlukla yutkundu. "Peki Rav-rav... rav-rix- için ne zaman yola çıkıyoruz?"

"*Ravrax'tor*," diye bitirdi onun yerine. "Güneş batmadan hemen önce yola çıkacağız." Luxiria'da günlerin daha uzun göründüğünü fark etmişti, bu yüzden

daha saatler vardı. "Ve bu gece daha sonra," diye homurdanarak onu kendine çekti. Bacaklarının arasına dokunana kadar elini vücudunda gezdirdi. "Burada olacağım. O kadar derinlerde olacağım ki bir olacağız."

Nefesi sığılaştı. *Evet*, fark etti. Bunu istiyordu. Ona karşı, arzuları konusunda tamamen dürüsttü. Ve her ne kadar mantıklı gelmese de, aşık olma tehlikesiyle karşı karşıya olduğu biriyle neden ilişkiye girsin ki... kahretsin, onu çok *istiyordu*.

"İlk yemeğimizi göndereceğim," diye mırıldandı kulağına, kokusunu içine çekerek. "Ve sonra hayatımın *en uzun* dönemi başlayacak."

* * *

Laboratuvarlar ilk geldikleri limanın yakınındaydı. Hovercraft Luxirian topraklarının uçsuz bucaksız genişliği üzerinde hızla ilerlerken, Kate dağın eteklerinde, şehirdeki kubbeli evlere çok benzeyen gümüş bir kubbeye yaklaştıklarını gördü.

Önüne indiler ve Kate gezegenin yüzeyini kaplayan siyah kuma ilk kez gerçek anlamda baktı. Hovercraft'tan indiklerinde uzanıp ona dokundu -o kadar inceydi ki ipek gibi hissetti-

Ama sıcak yüzünden elini hemen geri çekti. Keriva'ya kendisi için hazırladığı kalın sandalet benzeri ayakkabılar için zihinsel olarak teşekkür etti. Kısaca, ilk gittiği gezegendeki sıcak kumu hatırladı.

Vaxa onu oradan almıştı. Tezahürat yapan kalabalığı, felç edici *korkuyu* hatırladı.

Şu anda hissettiklerinden çok farklıydı: Gergindi, evet, ama önemseniyordu ve *güvendeydi*. Ve Vaxa'nın o gün onu kurtarmış olmasına minnettar olduğunu fark etti. Kendisini koruması için ona güvenmişti. Koruyacağını biliyordu.

İlk kez gezegenine dönmek için acele edip etmediğini merak etti ama sonra böyle şeyler düşünmenin zamanı olmadığını bilerek başını salladı.

Kubbenin hemen altında yer alan laboratuvarın kapısına yaklaştıklarında Kate, Luxirianların dağ kayalarından yapılmış evleri ve banyo küveti olarak kullandıkları kaplıcalarıyla kültürlerinin rustik yönlerinden hoşlanıyor gibi görünseler de, teknolojik açıdan çok gelişmiş *olduklarını* fark etti. Elbette bunu biliyordu. Uzayda seyahat edebilirler. Ama dağda yürürken Laboratuvarların otomatik kapılarını açtığında, Dünya'ya kıyasla ne kadar yol kat ettiklerini fark etti.

Her şey tertemizdi. Bir odaya girdiler ve Vaxa ona bir lazer vücudunu tararken hareketsiz durmasını söyledi. Bunun laboratuvara istenmeyen bakteri getirmemeleri için olduğunu söyledi ve işleri bittikten sonra içeri girdiler.

Onu bir dizi koridor karşıladı. Vaxa hemen koridorlardan birine girdi ve pencerelerin önünden geçerken Kate her odanın içine gizlice baktı. Çoğu boş görünüyordu ama bazıları doluydu.

Bir odanın içinde Luxirian bir adam gördü, Luxirian versiyonu bir tehlike kıyafeti giymişti, görünüşe göre parlak renkli sıvılarla deney yapıyordu. Duman odayı o kadar yoğun bir şekilde doldurmuştu ki, adamın ne yaptığını nasıl bu kadar net görebildiğini merak etti.

"Çoğu araştırmacı," dedi Vaxa ona, "Jetutianların bize saldırdığı virüs için bir tedavi bulmaya çalışıyorlar."

"Oh," dedi sessizce. "Peki Privanax... o bir araştırmacı mı yoksa doktor mu?" "İkisinden de biraz."

Bu özel koridorun son kapısına yaklaştılar. Bu kapının pencere paneli yoktu, bu yüzden içeriği göremiyordu. Vaxa avucunu kapının yanındaki gümüş pedin üzerinde kaydırды ve bir dizi tiz cıvıltı ve bip sesinden sonra kapı açıldı ve o da kapıyı itti.

Yaşlı bir Luxirianlı mavi renkli bir hologram yansıtan bir monitörün yanında duruyordu, filmlerden fırlamış gibiydi. Ancak hologramın ne olduğunu anladığında yutkundu. Bu bir insan vücudunun iskelet görüntüsüydü... ya da insana çok benzeyen bir şeydi.

"Başbakan," diye selamladı Privanax olduğunu tahmin ettiği adam. Hologramın üzerinden ikisine de baktı. "Bu kadar erken bir saatte geleceğinizi tahmin etmiyordum."

Vaxa, "Görüyorum ki Kirov size bir dil implantı takacak kadar ileri görüşlüymüş," dedi.

"Aslında bir tane istemiştim. Eninde sonunda *lavrix'an* ile temas kuracağımı biliyordum," dedi Privanax, Kate'e bilimsel bir merakla bakarak. "Sizi gördüğüme çok memnun oldum, *Lavrix'an*. Geçtiğimiz dönem boyunca ırkınızı derinlemesine inceledim."

"Ah," dedi Kate yavaşça, gurur mu duyması yoksa endişelenmesi mi gerektiğinden emin olamadan. "Çok ilginç bir biyolojileri var ve Luxirianlardan pek de farklı değiller."

Privanax hologramına geri dönerek şöyle dedi. "Tüm ana organlar neredeyse aynı yerlerde. Yine de vücut sıcaklığınız bir Luxirian'dan çok daha yüksek. Gezegenimiz size çok sıcak geliyor olmalı."

"Evet," dedi. "Hava bunaltıcı."

Belki bir ay içinde buna alışabileceğini düşündü. Bir ay içinde İkiz güneşler battığında akşamları güzel ve serindi, ama gündüzleri... yazın ortasındaki Florida gibiydi, sadece yirmi derece daha sıcaktı.

"*Ravraxia* sırasında bir kan bağı oluştuktan ve her rotasyonda yenilendikten sonra, vücudunuzun zamanla sığağa uyum sağlayacağına inanıyorum," dedi, sanki endişelerini yatıştırmak istercesine. Kız bu konuda soru sormadan adam başka bir soruya geçti. "İnsan dişileri rotasyonun her döneminde mi yoksa sadece belirli zamanlarda mı doğurgan olurlar? Luxirian dişilerinin," kaşlarını çattı, "ya da yarım ay döngüsü üreme dönemleri *vardır*."

"Hımm," diye mırıldandı Kate, yanakları yanarak Vaxa'ya baktı. Vaxa da en az onun kadar meraklı görünüyordu, gözlerindeki sıcaklıkla ona bakıyordu ve Kate keskin bir nefes aldı. "Teknik olarak bir hafta... ama sadece bir ya da iki gün için daha iyi bir şans var."

Uzaylı bir doktor/araştırmacı ile insan dişisinin yumurtlaması hakkında konuşurken, uzaylı sevgilisinin -neredeyse sevgilisinin? - yanında durup dikkatle dinlediğine inanamıyordu. "Ne oluyor lan" dedirten hayatının anları.

"Bir ya da iki aralık mı?" Privanax, Kate'in şaşkınlıkla karşıladığını tahmin ettiği bir ses tonuyla konuştu. Onun Vaxa'ya baktığını gördü. "Sanırım kan aldıktan sonra bu sürenin ne zaman olacağına dair hesaplamalar yapmam gerekecek.

örnekleri ve *lavrix'an'ı* gözlemleyin. Başbakan Lider, dışınız kızgınlık dönemindeyken onunla birlikte olmak için büyük olasılıkla görevlerinizden izin almanız gerekecektir. Yoksa hamile kalmak için uygun zamanı kaçırabilirsiniz-"

"Burada beni hamile bırakmak için bulunmuyoruz," diye araya girdi Kate, yüzü alev alev yanıyordu.

Doktorun gözleriyle tam olarak buluşamadı. "Yani, beni hamile bırakıp bırakamayacağından bile emin değiliz."

"Eğer İçgüdü onun için seni seçtiyse, o zaman elbette insanlar ve Luxirianlar biyolojik olarak uyumludur," dedi doktor, daha önce de duyduğu bir şeydi bu.

"Evet, eğer durum buysa..." dedi derin bir nefes alarak. Vaxa'ya baktı ama gerçekten bilmek istediği şey konusunda ona yardımcı olacak gibi görünmüyordu. "Vaxa ve benim ne kadar... yakın olacağımızı düşünürsek, bir çeşit doğum kontrolü istiyorum."

"Doğum kontrolü mü?" Privanax yavaşça tekrarladı. Kadının ne sorduğunu anladığında bakışları bir kez daha Vaxa'ya döndü. "Başbakan mı?"

Vaxa'nın yanıt olarak söylediği tek şey "Ona dilediğini verin," oldu. Kate onun sesindeki gerginliği duyabiliyordu. Luxirianlar doğum kontrolüne inanmıyor muydu? Başka bir Luxirian gafi mı yapmıştı?

"Senden bir kan örneği almam gerekecek *Lavrix'an*," dedi doktor. "İlaçlarımızın size zarar vermeyeceğinden emin olmak için. Sadece birkaç dakika sürecek."

Kate yutkundu ama başını salladı. Ğğnelerden nefret ederdi ama bu çok daha önemliydi. Privanax küçük bir alet çıkardı, çelik rengindeydi, görünürde iğne yoktu. Ön kolundaki bir noktayı dezenfekte ettiğinde, alet geri çekilmeden önce onu sertçe dürttüğünde bir nefes aldı. Neredeyse hiç acıamamıştı; sadece onu şaşırtmıştı ve kolundaki delik o kadar küçüktü ki zar zor görebiliyordu.

Privanax karşı duvardaki laboratuvar düzeneğine doğru ilerlerken Vaxa bir elini uzatıp omzunu okşadı. Kadının kanından aldığı damlayı yeşil sıvıdan oluşan yuvarlak bir tüpe boşalttı ve ardından tüpü tezgahın üzerindeki devasa metal bir düzeneğin içine tıkladı.

Vaxa onun yanında sessizdi ve ona baktı. Onun doğum kontrol hapi kullanmasını istemediğini hissedebiliyordu. Dün gece ona söylediği gibi

Onu hamile bırakmak istiyordu ama kafasında bazı şeyleri çözene kadar böyle olması gerekiyordu.

Privanax bir an sonra sert bir baş hareketiyle onlara döndü. Elinde altın bir kelepçe vardı ve kadın şaşkınlıkla ona baktı.

"Kan örneğinizi gelecekteki araştırmalar için saklayacağım, *Lavrix'an*. Umarım sakıncası yoktur."

"Hayır, tabii ki hayır," dedi.

"Bu bizim 'doğum kontrolümüz'," dedi ona, altın kelepçeyi bileğine takarken. "Bandın altındaki kimyasallar, tohumun rahme tutunmasını önlemek için sabit, dikkatlice zamanlanmış bir oranda cildinize sızar. Eğer hamileliği engellemek istiyorsanız bunu takmaya devam edin."

Altın, açık teninde sert bir şekilde parlıyordu ve başını sallayarak ona baktı. "Pekâlâ."

Privanax Vaxa'ya bakarak, "Seni uyarmalıyım *Lavrix'an*," dedi. "Kader öyle isterse, bu bile hamile kalmanızı engelleyemez. "Seni uyarmak zorundayım.

Kader bazen bizim için neyin en iyisi olduğunu bilir, biz bunu o anda göremesek bile."

Kate yutkundu ve elini yanına koyarak gruptan başını kaldırdı. Dine inanan biri değildi ama bu Kaderlere saygı duyabilirdi.

Luxirianlar ve kültürleri için önemliydi. "Teşekkür ederim. Bunu aklımda tutacağım."

Privanax başını salladı ve sonra gözbebekleri ikisi arasında gidip gelen Vaxa'ya baktı. "*Ravrax'tor*'dan döndüğünüzde, insan ırkı hakkında daha fazla araştırma yapmış olacağım. Sakıncası yoksa *Lavrix'an*, bir dakika, eğer ayırabilirsen, bana gelebilir misin? Geleceğim.

Eminim birçok sorunuz vardır. Yeni bir türle karşılaşmamız çok nadirdir. Bu çok heyecan verici. Belki de üreme biyolojiniz üzerinde çalışarak kendi dişilerimize yardımcı olabiliriz."

"Evet, elbette," dedi Kate. Bu ilginç bir konuğma olacak olsa da, onlara yardım edebilecekse ederdi. Keriva'yı hatırladı, Luxirian kadınlarının artık gebe kalamadığını itiraf ettiğinde yüzünde beliren kayıp ifadesini hatırladı.

"Teşekkür ederim, *Lavrix'an*."

"Gitmeliyiz," dedi Vaxa, bir elini omurgasının dibine koyarak. "Hâlâ hazırlanmamız gereken çok şey var."

Privanax başını eğerek, "Kader seni izliyor," dedi.

Kate bileğindeki altın kelepçeye bir kez daha baktı ve sonra ayrıldılar.

* * *

Vaxa haklıydı. Hazırlanmaları gereken çok şey vardı. Güneş gökyüzünde yavaş yavaş alçalmaya başladığında nihayet hovercraft'a bindiklerinde Kate yıkanmış, süslenmiş, *transparan* olmaya yüz tutmuş bir elbise giydirilmiş, Keriva dışında hepsi de yağlı olan Luxirian kadınlardan oluşan küçük bir ekip tarafından saçları boynunun dibinde karmaşık bir örgü/düğüm haline getirilmişti.

Vaxa kim bilir nereden nihayet döndüğünde, o kadınların pençelerinden kaçmaya hazırdı. Vaxa, gözlerinin elbisenin içinden açıkça görebildiği vücudunda gezinmesi dışında, ona elini uzattı ve "Gel, dişi" diye homurdandı.

Onu dışarıdaki terasa park edilmiş hovercraft'a götürdü. Kate sıcak en azından biraz azalmış olmasından dolayı rahat bir nefes aldı ama vücudu konusunda utanç duyuyordu. Vaxa'nın görebileceğinden değil tabii,

Bunu son bir haftadır her gün görüyordu ama Luxirianlar şehirden geçerken aşağıdan görebileceklerdi.

"Hangi yöne gidiyoruz?" diye sordu ona, sinirlerini yatıştırmaya çalışarak. Görünüşe bakılırsa o kadar da utanmasına gerek yoktu

Çünkü Vaxa onu önünde döndürdü, kalçaları dün gezegene indikten sonra olduğu gibi konsola bastırdı. Kolunu göğüslerinin üzerinden geçirerek onu örttü ve aynı zamanda

Vücuduna daha fazla girdi, ne kadar sert olduğunu hissedebiliyordu.

Bu gece, nihayet o aleti içine sokacaktı ve ilk kez değil, sığacaklar mı, sığabilecekler mi diye merak ediyordu.

onun büyüklüğüne uyum sağlamak. Çünkü bunu istiyordu. *Hem de çok* istiyordu.

Diğer eliyle, Luxiria'nın genişliğine doğru işaret etti; burada düz arazilerden yükselen dağlık bölgeleri görebiliyordu.

güneşler gökyüzüne batıyordu. "*Ravrax'tor*. Halkımızın ilk yerleştiği ve Kader'in bizi bu topraklara ilk saldığı yer. Tüm çiftleşme törenlerinin yapıldığı yer."

"Peki nerede uyuyacağız?" diye sordu, açık havada uyumak konusunda biraz tedirgindi. Gece gökyüzünü görmeyi çok isterken

farklı bir gezegenden gelen bir kadın olarak, muhtemelen tehlikeli hayvanlar gizleniyordu. Bu rah-vrax- turunun büyük avların avlandığı yer olduğundan oldukça emindi.

Dudaklarını kadının açıkta kalan kulağının üst kısmında gezdirdi. Kadın titredi, keskin bir uyarılma dalgası içinde yankılandı. Uyluklarını birbirine kenetledi, onu ne kadar arzuladığına şaşırdı.

Tek söylediği "Göreceksin," oldu. Hovercraft'a güç verdi ve sonra gökyüzüne fırladılar. Aşağıda, dağ kentinin dört bir yanında Luxirianlar onları uğurlamak için toplanmıştı ve havada hızla ilerlerken tezahüratları ve çığlıkları onları müjdeliyordu.

OceanofPDF.com

ON ALTI

Güneş ufku altına batarken onları gördü. Luxirianları ya da en azından Luxirian olduğunu düşündüğü üçü erkek, üçü kadın altı devasa, oyulmuş dağ sütunu. Stonehenge'in Luxirian versiyonu gibi, birbirlerine bakacak şekilde daire şeklinde duruyorlardı.

Sütunlar daha ilkel görünüyordu. Erkeklerin göğüsleri çıplaktı, sadece peştamal giymişlerdi ve saçları sırtlarına kadar örülmüştü. Boynuzların çoğu yontulmuş ya da zamanla aşınmıştı, ancak erkeklerin meme uçlarındaki taş piercingler ya da Luxirianlı bir kadının uyluğunun üst kısmındaki bant gibi bazı karmaşık detaylar hâlâ duruyordu. O kadın tamamen çıplaktı, göğüsleri ağır ve dolgundu ve yanında bir tür silah tutuyordu.

Çok güzel harabelerdi. Bir yerleşim yeri ya da şehir izi göremiyordu ama Kate bunların çoktan yok olduğunu ve geriye Luxirianların geçmişi hatırlatan sadece bu sütunların kaldığını düşündü.

Bunun rah-vrax-turu olduğunu daha Vaxa yavaş bir inişe başlamadan önce anlamıştı. Oraya varmışlardı.

Hoverkraft'ı havaalanının hemen dışına indirdiğinde hava oldukça soğuktu. daire çizdi ve tüllü elbisesinin içinde titredi, meme uçları Vaxa'nın koluna sıkıca yapıştı.

"Kaderler," diye gürledi kulağına, ikisinin de üzerinde yükselen sütunları işaret ederek. Boynunu yukarı kaldırdı ve onları yaratmak için gereken beceriye, insan gücüne hayret etti. Hafif bir rüzgâr çemberin içinden ılık çalarak geçiyordu ama hava sessizdi. O kadar huzurluydu ki Kate nefesini tuttu.

"Hazır mısın, *luxiva*?" Vaxa mırıldandı. "İçeri girdiğimizde Kader'in gücü çok güçlüdür. İlk başta çok yoğun ama uyum sağlayacaksınız."

Kız ona gülümsedi, biraz kafası karışmıştı ama başını salladı. Hovercraft'tan çıktıklarında, görüşlerinin çoğunu engelleyen sütunun etrafına baktı ve dairenin tam ortasında kubbeli çadır benzeri bir yapı olduğunu gördü.

"Oh," diye mırıldandı. "Bu..."

"Evet, bizim gelişimiz için hazırlanmıştı," dedi, gözleri kısa bir süreliğine kadının göğüslerine, elbiseden taşan meme uçlarına kayd. *Tipik Erkek.*

Yutkundu, uyarılmığlığı iç bacaklarını ıslatmaya bağlamığtı. Kate onunla birlikte çemberin kenarına kadar yan yana yürüdü.

Konuşmaya başladı. Luxirian dilindeydi ve hiçbir şey anlayamadı. tek bir kelime, ama onun Kaderlere hitap ettiğini biliyordu. Dili o kadar güzel ve doğal bir şekilde akıyordu ki gözlerinin kenarları yaşlarla doldu. Ne yaptığını, ne söylediğini anlamıyordu... ama sözlerini derinlerinde hissediyordu.

Sonra onun elini tuttu... ve eşiğı birlikte geçtiler. Bir şey oldu.

Kate'in nefesi kesildi, zihni şaşkınlık içinde dönüyordu.

İçinde garip bir enerji birikiyordu. Yükseldikçe yükseldiğini hissettikçe paniklemeye başladı. Sanki vücudundan bir çıkış yolu arıyor, parmak uçlarına doğru fırlıyor ve kollarındaki tüyler diken diken olana kadar derisini karıncalandırıyordu. Yumruklarını sıkarak onu kontrol altına almaya çalıştı.

"Vaxa," diye nefes nefese ona doğru kıvrıldı. Hoş olmayan bir his değildi ama kendi bedenini kontrol edemediğini hissediyordu. Bu sinir bozucuydu.

Dişlerini sıkarak cevap verdi: "Dayan, *Luxiva*. Gececek."

"Ne oluyor?"

"Kaderler içimize bakıyor," dedi, kız bunun ne anlama geldiğini anlamamış gibi. "Amacımızın saf olup olmadığına, eşliğimizin kutsanması gerekip gerekmediğine karar veriyorlar."

Vaxa onu hareket etmeye devam etmeye zorladı ve her adım bir şok gibi hissettirdi. Bu imkansızdı, bu enerji. Gökyüzüne, tüm 'Kaderlerin' yüzlerine baktı. Her birini net bir şekilde görebiliyordu ve bakışlarına karşılık veriyorlardı. Bilinçlerini hissedebiliyor, dokunuşlarını hissedebiliyordu.

İmkansız.

Yine de gerçek gibiydi.

"Nasıl bileceğiz?" diye sordu ona. "Olup olmadığını... olup olmadığını..." "Bileceksin."

Ve sonra, birkaç nefessiz dakikadan sonra, bunu hissetti.

Karnında sıcak bir çarpıntı gibi başlayan şey büyümeye başladı, tüm vücuduna yayılıyordu. Dudakları aralandı, göz kapakları dalgalandı ve yumuşak zevk dalgaları Vaxa'nın kalın aletini daha güçlü kavramasına neden oldu.

kaslı kolu. Dudaklarından yumuşak bir inilti yuvarlandı ve klitorisi uyluklarının arasında zonklamaya ve nabız atmaya başladı.

"V-vaxa..."

Nefesini tıslayarak çıkardı ve "*Tev, luxiva. Tev.*"

Nefes alışları hızlandı. Hafif, ince elbisesi aniden yüz kilo ağırlığındaymış gibi hissetti ve elbisenin her bir kıvrımını ve çizliğini hissedebiliyordu.

kumaş teninde geziniyordu. Bir rüzgâr hafifçe vücutlarının üzerinden geçtiğinde, elbise sıkı meme uçlarına sürtündü ve dizleri büküldü.

Vaxa onu Vaxa'nın bedenine doğru çekti ve Vaxa omuzlarını pençeleyerek Vaxa'ya *daha da sokulmaya* çalıştı. Şehvet, arzu ve ihtiyaç damarlarını sarmıştı. Kollarının arasında zıpladı, bacaklarını adamın beline doladı ve adam onun arka tarafını avuçladı. Kalçalarını onun sert karnına doğru döndürdü, hayatı boyunca hiç çıkarmadığı miyavlama sesleri dudaklarından döküldü, uyluklarının arasındaki tatlı baskıyı hafifletmeye çalıştı.

Vaxa çadıra doğru yürüdü. Her adımda klitorisi sarsılıyordu.

"Vaxa, sana ihtiyacım var," diye nefes nefese kaldı. "*Şimdi.*"

"Sabır, *lüksiva*," diye homurdandı, boynundaki tendonlar sözleriyle gerilmiş olsa da. Tetiğe basılmış gibi görünüyordu.

Hayal kırıklığı onu yiyip bitirdi. Adam çadırın içine girdiğinde, Kate çevrelerindeki farkına bile varmadan aralarına uzandı ve parmakları adamın ince pantolonunun içinde kayarak sikini buldu. Kate parmaklarını sonuna kadar dolamak için elinden geleni yaparken kalçaları kıpırdandı ama adam çok kalındı. Elini aşağı kaydırды, parmakları elini atmadan önce çok ilgisini çeken düğmelerin üzerinde kayıyordu.

Vaxa hırladı, sesi tamamen hayvani çıkıyordu ve onu çadırın arka tarafındaki kürk yatağına fırlattı. Adam onun üzerinde dizlerinin üzerine çöktüğünde, elbisesini vücudundan sıyrırken kadın adamın giysilerini pençeledi, kumaş onun avucunda lime lime oldu. Kremi bir uyarılmanın vücudundan aşağı damladığını hissetti.

Vaxa inledi, burun delikleri açıldı, pantolonunu ve tişörtünü çıkardı ve en az onun kadar çıplak kaldı.

Tanrım, muhteşemdi. Kasları iki kat daha büyük görünmesini sağlayacak şekilde gerilmişti. Boynuzları sertti ve üzerine eğildiğinde siyah, dalgalı saçları göğüslerini gıdıklıyordu. Evcilleşmemiş, vahşi, *çözölmüş* görünüyordu.

Kate'in ona, onu korkutan bir çaresizlikle ihtiyacı vardı. Ön sevişme istemiyordu. Onu kızdırmak istemiyordu ve onun da kendisini kızdırmasını istemiyordu. Onun sikine ihtiyacı vardı, o harika, kabarık, titreşen sikine.

-İçinin derinliklerinde, itiyor, geriyor ve vuruyor, onun dışında her şeyi unutana kadar onu tüketiyordu. Sadece onu.

"*Evet, Vaxa,*" diye bağırdı adam kalçalarını aralayıp kendini konumlandırıp hazırladığında.

"Kader bizi *kutsadı, luxiva,*" diye homurdandı, sikinin başı kadının girişinin hemen dışında duruyordu. "*Artık benimsin.*"

Kalçalarının güçlü bir hamlesiyle kadının içine kaydı.

Kadının çılgılığı adamın kükremesine karıştı.

Çiftleşme seslerinin en safı.

Kocaman, kocaman, kocaman, diye düşündü umutsuzca.

Kate nefessiz kalmıŒ, kolları teslimiyetle iki yana açılmıŒ, boğazından sürekli bir inleme akıŒı kopmuŒtu. Kate'in içinde dev gibi duruyordu, o kadar büyüktü ki aleti *her Ėeyi* harekete geçiriyordu. Mükemmel, kusursuz sikini kaplayan o sert topuzlar ve çıkıntılar yok mu? G noktasıyla aynı hızadaydılar. Her itiş, doğrudan klitorisine yakıcı bir ısı yolu gönderdi. Adam serviksine çarptığında inledi ama bu en tatlı acıydı.

"*Sıkı, dişi,*" diye homurdandı Vaxa onun üzerinde. "*Çok sıkı.*" Luxirian dilinde bir şeyler söyledi ama dil değıştirdiğini fark etmemiş gibiydi.

Adam inleyerek kadının içine daldı. Kalçaları bacaklarının arasında gidip gelmeye devam ederken vücudunu aşağı indirdi ve avuçlarını başının iki yanına yerleştirdi. Kokusu ona *sertçe* çarptı ve haykırdı, onu tırmıkladı. Tırnaklarını sırtına geçirmiş, onu anlamsızca becerirken tutunmaya çalışıyordu.

Vaxa'nın bakışları onu sabitlemişti ve daha önce hiç bu kadar samimi bir şey hissetmemişti.

Vücutuyla çiftleşirken bakışları tereddütsüzdü. Hareket ediş, içini okşayış... *Tanrım,* buna bayılıyordu!

"*Amin beni çok tatlı bir Ėekilde içine alıyor,*" diye mırıldandı. "*Senin tatlı, sıkı amcığın.*"

Mmm, ve onun uzaylısı kirli konuşmayı severdi.

Sahiplenildiğini fark etti. Uzaylı savaşçısı onu *sahipleniyordu.* ve o her anını sevdi.

Orgazmı ona çarptı, onu habersiz yakaladı. Ve sonra uçurumun kenarına yuvarlandı.

Kate çılgılık attı, başı bir o yana bir bu yana savruldu, inanılmaz bir zevk dalga dalga üzerine çökerken gözleri başının arkasına yuvarlandı, acımasızca peşine düştü, hakkını *istedi.* Görüşü karardı ve sırtı kemerli olduğu için zorlukla nefes alabiliyordu.

Amcığı onun tohumunu çekmeye çalışırken Vaxa'nın kükremesini zihninin gerisinde duydu, onun etrafında bir mengene gibi kenetlendi. Ama o vazgeemedi. Henüz vazgeemedi. Uzaylı seks tanrısının dayanıklılığı vardı.

Kendine geldiğinde nefes nefese kalmış, tepeden tırnağa kızarmış ve aniden korkmuştu. Böyle bir orgazm daha onu kesinlikle öldürecekti... ama kalçalarını Vaxa'nın devam eden itışlerine karşı, ahlaksız, zevk arayan bir insan gibi hareket ettirdi.

Sonuna yaklaşıyordu ama sanki biraz geri çekiliyor, bir şey bekliyor gibiydi.

"Ver onu bana," diye hırıldadı, sesi eskiden olduğu gibi boğuk bir kabuktan başka bir şey değildi. "*Her şeyini almama izin ver, Vaxa.*"

Adamın göğsü gümbürdedi ve adamın siki kısa bir süreliğine içinde titrediğinde kızın nefesi kesildi.

"Bunu istiyor musun, dişi?" diye hırladı.

"*Evet!*"

O daha ne olduğunu anlamadan, adam başının üzerinden uzandı ve keskin, siyah uçlu bir hançerle geri geldi. Kate keskin bir nefes alarak amının adamın sikinin etrafında kasıldığını hissetti. Adam göğüs kaslarından birine derin bir kesik attığında Kate'in nefesi kesildi ve ince bir çizgi halinde koyu mavi kan belirdi.

"Benden korkma, *lüksiva*," diye mırıldandı, gözleri kanda donup kaldığında kısa bir an için kalçalarını hareketsiz bıraktı.

"Değilim," diye fısıldadı.

Başparmağının ucunu kesigin üzerinde gezdirerek bir parça kan topladı ve dudaklarına götürdü. "O zaman tadıma bak."

Penelerini körelttiğini fark etti. Onun için mi? Daha önce keskin ve ölümcüllerdi. Ama şimdi, narin derisini kesmemeleri için hafifçe törpülenmiş görünüyordı.

Bu bilgi onu ısıttı ve adam ona sert, zihnini uyuşturan bir hamle yaptığında vücudu sarsıldı. Hiç tereddüt etmeden öne eğildi ve başparmağını dudaklarının arasına sokup kanı emdi. Vaxa'nın gözleri parladı, eğilip onu sertçe öpmeden önce göz bebekleri büyüdü.

Kate, adamın kanının tadı içinde cızırdayarak öpüşürken nefesi kesildi. Adam Kate'in ağızının içini yaladı, alt dudağını ısırdı ve onu diliyle iftleğtirdi.

Kız cevap veremeden adam geri çekildi ve bir anda boynunun yan tarafına bir bıçak darbesi indirdi. Bıçak o kadar keskindi ki kız acıyı neredeyse hiç hissetmedi.

Ve sonra onun üzerine düştü, boynundaki kırmızı kanı yaladı ve ondan nefes nefese bir inilti çıkardı.

"*Al beni, dostum,*" diye homurdandı, onu bir kez daha istikrarlı bir şekilde becermeye başlamadan önce, o kalın horoz onu dolduruyor, onu geriyor.

Kadın haykırdı ve sonra dudaklarını adamın göğüs kafesine yapıştırarak dilini adamın kanında gezdirdi.

Kan bağı.

Vaxa'nın ne demek istediğini şimdi anlamıştı. İçinde bir kıvılcım vardı ve bu kan bağı onu tüketmekle tehdit edene kadar ateşi daha da yükseltiyordu.

En endişe verici olan şey ise onu hissetmesiydi. Sadece içinde değil, *içinde*. Zihninde, kanında. O bir varlık, bir sıcaklıktı. Ona uzanabiliyordu ve karşılık verdiğini hissediyordu.

Aman Tanrım, aman Tanrım, aman Tanrım!

Kate tekrar boşalmaya başladı. Ve eğer son orgazmından daha sert boşalamayacağını düşündüyse... yanılmıştı. Çok, çok yanılmıştı.

"*Evet, lanet olsun evet!*" diye çığlık attı, ardından sözcükleri sonsuz bir gevezeliğe dönüştü. Vaxa ileri atıldı, itişleri düzensizleşti, bazıları uzun vuruşlar, bazıları kısa saplamalar. Onu o kadar sert becerdi ki, tüm kürk yatakları hareket etmeye başladı, çadır duvarına gittikçe yaklaştı. Ve sonra o mırıldanma/kükreme sesi başladı. Aleti içinde titreşmeye başladı, G noktasını, klitorisini ve amının hassas duvarlarını uyardı. "*Oh siktir!*"

Şu çıkıntılar... şu lanet *çıkıntılar*.

Hiç kelime yoktu. Ses yoktu. Şimdiye kadar yaşadığı en güçlü orgazm vücudunda hızla ilerledi, ayak parmaklarını kıvırdı, patlayacağını düşünene kadar kanını zevkle bağıladı. Bir hırıltıyla başını tekrar kanına doğru itti ve kadın onu umutsuzca yalayıp emdi.

"*Benim,*" diye hırladı, açısını değıştirdi, bu da başka bir orgazmın üzerine çökmesine neden oldu. Sonu gelmiyordu ve sudan çıkmış balık gibi nefesi kesildi. Körelmiş pençeleri, daha fazla kanını yalamadan önce kıcına saplandı. Başı ölçülemez bir zevkle dönüyor, başı dönüyordu. "*Söyle bana!*"

"*Senin, Vaxa!*" diye bağırdı. "*Senin, senin, senin!*"

Tüm vücudu güçlü bir sarsıntı geçirmeden önce "*Luxiva!*" diye hırladı. O Başını geriye attı ve sıcak döl akıntıları aniden duvarlarını yıkarken kükredi, o kadar güçlüydü ki her bir kirpik bir itme gibi hissettirdi. Boşaldı

Tohumunu onun içine akıttı, yatakları çadır duvarına çarpana kadar onu becerdi. Zihninde onun zevkini *hissediordu*. Kendi zevkini yönlendirdi.

Ve sonra Vaxa yere yığıldı, son anda Kate'in üzerinden yuvarlandı ve onu da yanına alarak yan yana, yüzleri birbirine dönük, siki hâlâ Kate'in derinliklerinde olacak şekilde uzandılar. Kate kendini uçmuş hissetti. Kendini sersemlemiş hissediyordu, sanki yepyeni bir dünya ona kendini göstermişti. Ve bir bakıma, diye düşündü, Kaderleri düşününce, öyle olmuştu.

Vaxa onu o kadar çok dölle doldurmuştu ki vücutlarının arasından sızan döllere kalçalarından aşağı akıyordu. Ama ikisi de kılını bile kıpırdatmamıştı. Kate istese bile hareket *edebileceğini* sanmıyordu.

Ve kanı içinden güçlü bir şekilde akarken ve vücudu daha önce mümkün olduğunu hiç bilmediği yeni, garip bir hisle uğuldarken... Kate bir daha eskisi gibi olup olamayacağını bilmiyordu.

YEDİ

Daha nefeslerini toparlamaya bile vakit bulamadan çiftleşme çağrısı Vaxa'an'da çınladı. Adam inledi, aleti kadının içinde kalınlaştı, tohum yarığını kayganlaştırdı ve kendini eşine hazırladı. Çiftleşme çağrısı dalgalar halinde gelirdi ve *ravraksinin* başlangıcında en yoğun olanıydı. İlk dönem boyunca tek yaptıkları çiftleşmektir.

Vaxa'an Kate'in de bu arzuyu hissettiğini biliyordu. *Fellixix* kan bağı sayesinde oluşmuştu. Onun içindeydi, ona bağlıydı. O da Onu hissedebiliyordu, zihninde sürekli bir dokunuş, tıpkı onunkinde olduğu gibi.

Fellixix'i test etti, bu his onun için olduğu kadar onun için de yeniydi. Arzusunu hissetmesi için onu teşvik eden Vaxa'an onun nefesini duydu. Sırtını kamburlaştırırken kürkleri yer değiştirdi.

"Vaxa?" diye sordu, sesi tereddütlüydü, biraz da korkmuştu.

Dişisini sakınleştirmek istercesine mırıldandı. "Endişelenme, *luxiva*."

Vaxa'an kollarını onun etrafına doladı ve vücutlarını yeniden konumlandırdı, böylece o üstte, kalçalarına biniyordu. Avuç içleri adamın göğsüne dayanmış. Göğüsleri sallanırken kendini dengeledi. Kadının sıkı duvarları adamın sikinin etrafında kenetlendi ve parmakları kontrolü elinde tutmaya çalışarak kadının yanlarına saplandı. Dişisinin, gerçekliğe dair tüm kavrayışını kaybetmesine neden olan bir *vaxix*'i vardı. Önümüzdeki birkaç dönemi mutlu ve doyumsuz bir şekilde içine gömülerek geçirecek ve o zaman bile doyamayacaktı.

Onun uyarılmışlığının ve tohumunun kokusu başını döndürdü ve onunla tekrar çiftleşme ihtiyacı duyarak hırladı. Ama *luxiva*'sı onun neye ihtiyacı olduğunu biliyor gibiydi. Kalçaları hareket etmeye, sikine sürtünmeye başladı ve bir nefes tısladı.

"*Tev, luxiva*," diye inledi.

Gözleri kızın göğüslerine dikilmişti, itişleriyle birlikte sallanmalarını izliyordu ve eğilip birini dudaklarının arasına aldı, sivri diliyle göğüs ucunu emip yaladı.

Kat inledi ve hızı arttı. Ona çok tatlı bir şekilde biniyor, onun kalın sikini kendi zevki için kullanıyordu ve buna bayılıyordu.

"Vaxa," diye nefes aldı, bakışlarında zevkle karışık bir panik vardı.

"Yapabilir miyim bilmiyorum..."

Onun ne söylemeye çalıştığını biliyordu. Vücutlarının birleştiği yere uzandı ve hafifçe klitorisini ıngırdattı. Kadın başını geriye attı ve adamın sikine çarpmadan önce şaha kalktı. Karnı bu enfes zevk karşısında sıkıştı.

"Yapabilirsin, *luxiva*," dedi sesi hırçınlaşarak. "Önümüzdeki birkaç dönem boyunca beni tekrar tekrar alacaksın. Bu Kader'in bir lütfü. Bu kan bağı. Luxirian tarzı budur."

"Ben bir Luxirian değilim," diye nefes aldı, gözleri çılgına dönmüştü. Kadının duvarları adamın sikinin etrafında çırpınıyordu ve adam kadının boşalmanın eşiğinde olduğunu biliyordu.

"Öylesin," diye ısrar etti, sözlerini noktalamak için kalçalarını onun içine soktu.

Boğazından boğuk bir inilti koptu. "*Sen benim eşimsin*. Yavrularımın annesi olacaksın. Benim *lavrix'an'ım* olacaksın ve ömrümüzün sonuna kadar yanımda hüküm süreceksin."

Kat'in başı sallanıyor, göz kapakları çırpınıyordu. Karnı sıkıştı ve kalçaları adamın etrafında titredi.

"*Bana bak*," diye emretti.

Şaşkın gözleri onunkileri aradı ve bilmesi gereken her şeyin bakışlarına yansıldığını gördü.

"Vaxa, korkuyorum," diye fısıldadı. *Fellixix* onun içine dokundu ve korkusunun şu anda olanlardan çok daha derin olduğunu biliyordu.

"*Luxiva ta rix l'an*," diye yatıştırdı.

Benden korkma, dostum.

Bu sözleri ona, dil implantını almadan önce, onu ilk yakaladığında söylemişti. Ve Luxirian dilini anlamasa da -en azından henüz- *fellixix* ona ne demek istediğini yeterince iyi anladığını söylemişti.

"Sana büyük mutluluk getireceğim," dedi ona. "Sana bir sürü çocuk, bir yuva vereceğim."

Vaxa'an çenesini sıkarken bile bakışlarını ondan ayırmıyor, zaten kaygan olan amcığı onun etrafında daha da kayganlaşırken tohumunu tutmaya çalışıyordu. Bunu anlaması için ona ihtiyacı vardı.

Ama gözleri tereddütle parlıyordu, her ne kadar onun kültüründe iki varlığın olabileceği kadar birleşmiş olsalar da.

Ve sonra fark etti ki belki de ona istediği şeyin bu olduğunu *göstermesi* gerekiyordu çünkü bunu kabul etmesine izin vermeyecekti. İçinin derinliklerinde, Luxiria'nın onu tam olarak kabul edemediğini hissediyordu,

Çünkü kendi gezegenine karşı bir sadakat hissediyordu. Seçme şansı elinden alınmıştı ve o da isyan ediyordu.

Belki de ona isyanının boşuna olduğunu göstermesi gerekiyordu. O onun geleceğiydi ve o da onun. Yollarının kesişmesi kaderlerinde vardı. Yoksa Kader neden onların birlikteliğini kutsasındı ki?

Belki de her şeye rağmen *onun* içindeki savaşçıya ihtiyacı vardı, sadece istemekle kalmayıp tam teslimiyetini *talep ediyordu*.

Göğsünde bir şey kabardı. Bir doğruluk. İçgüdüsünün derinden yankıladığı ilkel bir duygu.

Hiç tereddüt etmeden homurdandı ve onu belinden yakalayıp altında döndürdü. Onu elleri ve dizleri üzerinde önünde konumlandırı, şaşkınlık dolu nefesinin ve yemyeşil arka tarafının baştan çıkarıcı görüntüsünün tadını çıkardı, sonra yumuşak bir vuruşla ona geri döndü.

"*Aman Tanrım*," diye çığlık attı, sırtı eğilmişti, adam onun içine girerken, teni onun kine çarpıyor, çadırı ilkel çiftleşme sesleriyle dolduruyordu. Tırnakları altındaki kürkleri tırmalıyordu ve adam *daha fazlasına* ihtiyacı olduğunu fark etti.

Elleri kısa bir süreliğine kalçalarından ayrılıp her iki bileğini kavrayarak arkasına götürdü. Yeni pozisyonunda haykırdı ve İçgüdüğü mırıldandı onun onayını. Tamamen onun merhametine kalmıştı, tamamen savunmasızdı. Adam onu bileklerinden tutarken göğüsleri çılgınca sallanıyor, ona daha fazla Onu daha derinden ve daha sert becermek için kaldıraç.

Vaxa'an daha önce hiç bu pozisyonda sevişmemişti. Bu pozisyon eşler içindi. Her iki taraf için de tam bir güven gerektiriyordu ve ona asla zarar vermeyeceğini, ama evet, onu fethedeceğini ve *onu kendisinin* yapacağını göstermesi gerekiyordu.

"*Sen benim eşimsin*," diye homurdandı, kadının daracık amına arkadan vururken. "*Senin yerin benim yanımda*."

"*Vaxa*," diye cevap verdi nefes nefese. "Gitmene asla izin vermeyeceğim."

Sonra orgazm oldu.

Kadın sesini çıkarmadı ama Vaxa'an bulunduğu açıdan dudaklarının sessiz bir çığlıkla ayrıldığını görebiliyor ve kadının duvarlarının, tohumunu talep eden sikine nasıl şiddetle kenetlendiğini hissedebiliyordu. Bu sefer kendi isteğiyle bıraktı.

Orgazmı onu kör etti ve tüm mantığını kaybetmesine neden oldu. Bir bulanıklık içinde, onun esnek, verici bedenine dalmaya devam etti ve her ikisinin de

Onun orgazmının kendininkiyle birleşerek sadece onunla yaşayabileceği muhteşem, tüyler ürpertici bir his yarattığını hissederek zevk alıyordu.

Birçok Luxirian'ın asla sahip olamayacağı bir şeye sahipti. Efendisi ve annesi bile kader arkadaşı olmamıştı. Onlar Üreme ortaklarıydı ama birbirlerini derinden sevmişlerdi, o kadar derinden sevmişlerdi ki, Jetutianlar kendi annesini aldıktan sonra, efendisi kendi isteğiyle annesini bir sonraki hayata kadar takip etmişti.

Vaxa'an'ın *luxiva* ile sahip olacağı şey bunu bile aşacaktır.

O henüz farkında değildi ama o farkındaydı. Ve bunun ne anlama geldiğini anlayana kadar da rahat etmeyecekti.

Kat'in vücudu gevşedi ve Vaxa'an onu yavaşça serbest bırakarak vücudundan yavaşça çekildi. Parıldayan tohumu Kat'in sularıyla karışarak ondan sızdı ve Vaxa'an kürklerden birinin yumuşak tarafını kullanarak Kat'in kalçalarının arasını temizledikten sonra kürkü fırlattı.

Onu kendi bedenine yakın tutmak için çevirdiğinde, gözlerinde biriken sıvıyı görünce telaşlandı.

"Seni incittim mi *luxiva*?" diye sordu, sesi dehşet içindeydi. İçgüdüğü, eşini incittiğini düşünerek göğsünü tırmaladı ve pişmanlık içinde kükremek istedi.

"Hayır," diye fısıldadı, gözlerinden süzülen sıvı yanaklarından aşağı süzülüyordu.

Başı göğsüne yaslandı ve onları kendi bedeninde hissetti.

"O zaman neden bu?" diye mırıldandı, sadece biraz rahatlamış bir halde, eliyle

garip bir sıvı. Onun üzülmesine neden olacak bir şey yapmıştı ve bunu düzeltmesi gerekiyordu. *Fellixix* ona kızın duygusal durumu hakkında ancak bu kadarını söyleyebilmişti. Onun zihnini okumasına izin vermiyordu; sadece zihninin *izlerini* hissetmesini sağlıyordu. Kadının derinliklerine indiğinde, kafa karışıklığı mı hissetti? Kat'inin kafası karışıktı ve sıvının nedeni de bu muydu?

"Seni hissedebiliyorum," diye fısıldadı, başını onun göğsüne doğru sallayarak. "Neler olduğunu anlamıyorum."

"Kan bağı, *luxiva*," dedi saçlarını okşayarak. "Aramızda bir bağ yaratıyor. Bu doğal bir şey. Buna alışacaksın ve zamanla o kadar da garip gelmeyecek."

"Anlaşmamızı unuttun mu Vaxa?" dedi ama sesi neredeyse üzgün çıkıyordu.

"Bu anlaşmamızın bir parçası," diye hatırlatarak onu daha da yaklaştırdı, İçgüdüğü göğsünde tıngırdıyordu. Eşinin hâlâ onu arzuladığı düşüncesi Bu olaydan sonra onu terk etmek...akıl almaz bir şeydi. *Acı* veriyordu.

O yapmadı.

Lüksiva'sını öğrendikten sonra hayatına nasıl devam edebileceğini bilmiyordu.

Bu kasvetli bir farkındalıktı ama her zaman aklının bir köşesinde yer etmişti. Çiftleşen birçok çift, diğeri olmadan asla hayatta kalamazdı.

Kat sustu ama ağlamaya devam etti. Vaxa'an daha önce hiç hissetmediği bir çaresizliğin onu ele geçirdiğini hissetti.

"Lütfen, kadın," diye sessizce yalvardı. "Lütfen bana sana bu acıyı çektirecek ne yaptığımı söyle."

"Artık ne hissettiğimi bilmiyorum Vaxa," dedi. Sözleri onun kafasını daha da karıştırmaktan başka bir işe yaramadı. "Artık ne istediğimi bilmiyorum."

"Seni memnun etmek için ne yapabileceğimi söyle, *luxiva*," diye mırıldandı. "Bu sıvıyı görmek istemiyorum."

"Onlara gözyaşı denir, Vaxa."

"Bu gözyaşlarını kadınımdan görmek istemiyorum."

Kat onun dudaklarına dokundu. Çadırın içi karanlıktı ve gece boyunca onları sıcak tutmak için yakında bir ateş yakması gerekecekti. Ama dışısı böyle hissederken ondan uzaklaşmayı reddediyordu, bu yüzden ateşin beklemesi gerekecekti. Onu yeterince iyi ısıtabilirdi.

"Sadece öp beni, Vaxa," diye fısıldadı. "Öp beni."

Kaşları çatıldı. İnsanın anlamıyordu. Ama yine de ona bağlı olduğunu hissetmekten mutluydu. Bu yüzden onun istediğini yaptı ve yumuşak dudaklarını yakalamak için eğildi, dilini onunkine doladı.

Kat ona yapıştı, tırnakları omuzlarına batıyordu ama tatlı bir şekilde onun yanına uzandı ve gözyaşları aralarına düşmeye devam ederken bile onun öpücüğünü kabul etti.

Ve çiftleşme çağrısı yeniden başladığında, ikisi de karşı koymadı.

SEKİZ

Kate sırt üstü yatmış, kolları bacakları gerilmiş, göğsü efordan kabarmıştı. Gecenin bir yarısıydı ve Vaxa onu uykusundan uyandırıp bir kez daha iyice sikmişti. Kate, yarı gözleri kapalı, Vaxa'nın sırtındaki kasların esnemesini izledi.

Çadıra. Kadın cinsel ve duygusal yorgunluktan bayıldıktan bir süre sonra bunu başarmıştı.

Vücudu değişmiş hissediyordu. Amcığı, Vaxa'nın ona yaşattığı dehşet verici orgazm serisinin etkisiyle hâlâ zonkluyordu. gece boyunca. Acı hissediyordu ama bu iyi bir acıydı. En çok da kendini savunmasız hissediyordu. Bu kan bağı her neye başladıysa... onu yavaş yavaş parçalıyordu. Hayatının en yoğun, inanılmaz, ayak parmaklarını kıvrandıran seksinin verdiği zevk ile uzaylı tutsağına karşı derin duygular geliştiriyor olmaktan duyduğu korkunun bir birleşimiydi bu. İkisi bir araya geldiğinde, gecenin erken saatlerinde zaten bir mini çöküş yaşamış olan, orgazm olan, ağlayan bir karmaşaydı.

Eğer bunu birkaç gün boyunca yapacaklarsa... ayrıldıklarında ondan geriye hiçbir şey kalmayacaktı.

Stockholm Sendromu mu? Şimdi anlıyordu.

Kate bacaklarının arasına uzandı ve içinde bir kez daha oluğan gerilimi görmezden gelmeye çalışarak GıGmiG dudaklarında hafifçe gezindi. Bu çılgınlık daha ne kadar devam edecekti? Parmaklarının ucunda Vaxa'nın opalesan tohumundan biraz aldı ve sonra gözleri bileğinin etrafındaki banda kayd, şaşırtıcı bir sakinlikle böyle bir saldırıya dayanıp dayanamayacağını merak etti. Her nasılsa öyle düşünmüyordu.

Vaxa'nın gözlerini üzerinde hissetti ve ateşten memnun görüldüğünde ona geri döndü. Çıplaklığı içinde tamamen rahattı ve Doğrusu, bunun için her türlü sebebi vardı. Muhteşem bir erkekti, geniş ve güçlüydü, güçlü bir cinselliği vardı ve farkındalıkla tenini sızlatıyordu.

Ve o tamamen benim, diye fısıldadı açgözlü, ahlaksız kısmı.

Adam ağırlığını onun üzerine bırakırken Kate dudağını ısırđ. Adam eğilip boğazını hafifçe ısırđ ve Kate bir nefes çekerek ona daha iyi eriÇebilmek için boynunu uzattı. Başı dönüyordu. Neden Kate'i bu şekilde hissettirmek zorundaydı ki?

Her zaman bu kadar *iyi* mi? Bunu olması gerekenden çok daha zor hale getiriyordu.

Adamın kalçalarını eğip o muhteşem sikini yumuşak karnında gezdirdiğini hissettiğinde inledi ve göğsünü itti.

"Vaxa," diye başladı, eğilip onun dudaklarını öptü. "Önümüzdeki birkaç gün hayatta kalmak istiyorsam dinlenmem gerek."

Göğsünden o mırıldanma/kaşınma sesini çıkardı ve siki kısa süreliğine karnında titreşti. Amı sıkıştı.

"Nasıl istersen, dostum," dedi ve yana doğru yuvarlanarak onun yanına uzandı. Onu çekerek yarı uzanmış bir şekilde üzerine yatırdı ve kadın iç geçirerek kendini ona bıraktı. Sanki ona dokunmamaya dayanamıyormuş gibiydi. Ve eğer kendine karşı dürüst olsaydı... bu hoşuna giderdi.

"Bana burayı anlat," diye fısıldadı, uykulu ama uyanık hissediyordu, ateşin yumuşak çıtırtılarını dinliyordu. "Bana Kaderler'den bahset."

Nefes nefese kaldı. "Bana anlatılan, tüm gençlere anlatılan hikaye, Kader'in bizi *facev*'den yarattığıdır. Dağlardan. Bizi tüm savaşçılar gibi boyun eğmez ve güçlü olacak şekilde yarattılar ve halkımızı ve bizden yardım isteyen diğer ırkları savunup koruyabilmemiz için içimize hayat üflediler.

Atalarımız bu yerde, hemen arkamızdaki *facev*'den doğdular. Burası kutsal topraklardır."

"Ve savaşçı olarak... Luxirianlar çok mu savaşır?" "*Tev*."

Kate kaşlarını çatı. "Kime karşı? Kendinize mi? Yoksa diğer türlere mi?" "Her ikisine de. Eğer gerekliyse."

"Diğer Luxirianlarla mı savaşıyorsun? Ama ben senin lider olduğunu sanıyordum."

"Öyleyim," dedi, bakışları onunkini buldu ve parmak uçlarını yanağında gezdirdi. Ateşin parıltısı tenini altın rengine çevirmişti, tıpkı onu ilk gördüğü zamanki gibi. Onun altın rengi uzaylı savaşçısı, vahşi ama nazik. "Ama tüm uygarlıklarda olduğu gibi zaman zaman huzursuzluk olur. Efendimin zamanında bir grup savaşçı bütünden ayrılmış. Dişilerini aldılar ve *Pevrallix* mağaralarının yakınında bir kabile kurdular. Söylentilere inanılacak olursa, başarılı olmuşlar. Ama çıkışları kanlı oldu. Şimdi bile kimse onlardan bahsetmiyor.

Onlar." Kısa bir süre konuşmayı bıraktı ve sonra sesi hırçınlaşarak şöyle dedi: "Efendim ve annem bir sonraki hayata geçtikten sonra, kan kardeşim iyi."

Kate'in dudakları aralandı. "Bir erkek kardeşin mi var?"

Bakışları sertleşti. "*Tev*. Ama onu Jetutian saldırısından, babamın ve annemin ateşe gömülmesinden beri görmedim. Kabileyi aradı ve sadece onları bulduğunu umabilirim, yoksa çoktan ölmüştür."

Kate'in kalbi yumuşadı. Belki de Vaxa'nın kendisine sandığından daha çok benzediğini fark etti. İkisinin de ailesi yoktu. Artık yoktu.

"Özür dilerim," diye mırıldandı.

"Neden?"

"Çünkü... terk edildin. Ailen öldükten kısa bir süre sonra kardeşin tarafından. Üzücü ve yalnız olmalısın."

Gözleri ondan uzaklaştı. "Luxirianlar böyle şeylerden bahsetmezler."

Kate'in dudakları hafifçe kıvrıldı ve onu öpmek için eğildi, bir sevgi dalgası hissetti. "O zaman insan olmam iyi bir şey. Ve biz duygularımızı sizin türünüzden daha özgürce ifade etme eğilimindeyiz."

Adamın gözleri ısındı ve kızın dudaklarına kaydı ama kız, adam doğru düzgün tepki veremeden geri çekildi. En azından hiç hissetmediği bir duygu vardı.

ifade etmekte zorlanıyorum.

Uyarılmışlığını görmezden gelmek gittikçe zorlaşıyordu. Dalgalar halinde geldiğini fark etti. Orgazmı kısa bir süre için onu durdurmuş gibi görünüyordu Vücudu *daha fazlasını* istemeden önce. Vaxa'ya dinlenmesi gerektiğini söylemiş olsa da, dinlenmemesinin an meselesi olduğunu biliyordu. bir seçeneğiniz var.

"Peki ya diğer türlerle savaşmak?" diye sordu dikkatini dağıtarak. Onun hakkında, oradaki hayatı hakkında daha fazla şey bilmek istiyordu.

"Jetutianlarla sürekli savaş halindeyiz," diye cevap verdi. "Yakında içlerine sızacağız. Bir süredir savaş planlarımızı yapıyoruz."

İçini bir korku dalgası kapladı ve dudağını ısırıldı. "Ve... *sen* gidecek misin?"

"*Tev*," diye mırıldandı, ona şaşkın bir bakış fırlatarak. "Ben *xrivix'an*. Bu benim görevim, bir onurdur."

"Ama..." diye devam etti, *ne* diyeceğini bilemiyordu. *Gitmiş olacaksın*, diye hatırlattı kendine ama kendine yalan söylediğini, artık istediğinden bile emin olmadığı bir şeye tutunduğunu hissetmeye başlamıştı.

"Birçok savaşta bulundum, *luxiva*," dedi ve gözleri göğsündeki yara izlerine kaydı. Derisi zırhlı bir post gibiydi, kalın ve güçlüydü. Bir şeyin gerçekten deriye nüfuz edebilmesi için... çok acı verici olmalıydı.

"Ya sana bir şey olursa?" Gözlerini ondan kaçırdı, gözleri ateşe kaydı. "Ben hâlâ buradaysam," diye başladı tereddütle, "sen ölürsen ne olur?"

"Bu endişelenmen gereken bir şey değil, kadın," dedi sakın bir sesle. "Savaş henüz bize ulaşmadı. Ve ulaştığında," eli kadının karnında gezindi, "ya varisim sana çok ağır gelecek ya da o çoktan bu dünyaya gelmiş olacak. Luxiria'da sana iyi bakılacak ve güvende olacaksın."

Nefesi kesildi. Tehlikeli bir oyun oynadığını bilse de sormadan edemedi: "Peki ya 'varisin' bir kızsı?"

Vaxa eğilip onun şakağına sokuldu. Mırıldandı, "O zaman Kader'e böyle bir hediye için teşekkür edeceğim, çünkü bir dişi Luxirianların yeniden gelişebileceği anlamına gelecek. Bir dişi umut demektir."

Kate'in kalbi küt küt atmaya başladı ve bunu hayal etmek için kendine izin verdi. Kollarına sarılmış, sıcacık ve sadece onu korumak isteyen uzaylı bir seks tanrısıyla hayatını değiştirecek bir seksin tazeliğini yaşarken bunu yapmamak çok zordu.

Aniden inledi, tekrar başladığını hissettiğinde meme uçları sıkılaştı. Vaxa ona hırıltılı bir mırıltı ile karşılık verdi ve Vaxa onun içinde kendi uyarılmasını hissetti. Eli uzandı ve onun sikinin üzerine kapandı, amı her saniye daha da ıslanıyordu. Başlarına gelen şey onu hayrete düşürmüştü. Sanki adamın kanı bir afrodisyak gibiydi ve insan vücudunun daha ne kadarını kaldırabileceğini merak ediyordu.

Yine de hepsini almaya çalışacaktı.

Bakışları adamın ön spermiyle perçinlendi ve ağzı sulanarak adamın tadının nasıl olduğunu merak etti. Adam ona değişiklik olsun diye *kendisini* tatmin etmesini hoş karşılayacağına dair hiçbir işaret vermemişti ama onun kültüründe oral seksin insan çiftler arasında olduğu kadar yaygın olup olmadığını merak etti.

"Vaxa," diye mırıldandı. Kızın yumruğu onun etrafında sıkılaştığında inledi. "Ayağa kalkacak mısın?"

Nefes nefese kaldı. "Ne?"

Önünde diz çöküp o kocaman, kabarık siki dudaklarının arasında gezdirme düşüncesi, kalçalarını birbirine kenetlemesine neden oldu. Bunu kendisini şaşırtan bir vahşilikle *istiyordu*.

"Lütfen," diye fısıldadı.

Vaxa zarifçe ayağa kalktı, ereksiyonu gergin karnına doğru sallanıyordu. *Muhteşem erkek*, diye düşündü, biraz nefesi kesilmişti. Ateş teninin üzerinde oynuyor, bir an altın rengini yansıtırken bir an turuncu renkte parılıyordu.

Bir sonraki. Çok güzeldi. Koyu renk boynuzları koyu renk saçlarının arasından gururla yükseliyordu ve kadın, sikini sürerken onları sıkıca kavradığını, kendini sabitlemek ve kaldıraç eklemek için kullandığını hayal etti.

Yakında, kendine söz verdi.

Kate onun önünde dizlerinin üzerine çöktü ve adamın kaş kemikleri birbirine çarptı. "Kadın mı?" diye homurdandı.

Gülümsedi ve adamın sikini eline aldı. Parmaklarını sonuna kadar sarmak için elinden geleni yapmasına rağmen, dokunmaya bile yaklaşmadılar ve bu canavarın içine sığmasına bile hayret etti. Vaxa'ya baktı, onu elleri ve dizleri üzerinde nasıl becerdiğini, vücudunu nasıl ustalıkla kontrol ettiğini ve tüm doğru telleri nasıl kopardığını hatırlayarak, sadece kendisinin ona hakim olabileceğini kanıtladı.

Şimdi, *ona* hükmetmek istiyordu.

Vaxa, dudakları sikinin başının üzerinde kapandığında ve aynı anda dilini tepenin altına sürüklediğinde tavana doğru kükredi. Onun Tüm vücudu gerildi ve burun deliklerinden ısıklık çalarak düzensiz bir şekilde nefes almaya başladı.

"*Luxiva*," diye hırladı. Luxirian dilinde bir şeyler söyledi ama dişlerine dikkat etmeye çalışarak onu daha derine çekerken sözleri boğuklaştı. Adamın siki ağzını doldurdu ve kadın alt kısım boyunca uzanan topuzların dilini ittiğini hissetti.

Adamın elleri saçlarını kavradığında inledi ve adamın gözleriyle buluşmak için vücudunun genişliğine baktı. Vahşi, karanlık ve arzuyla parlıyorlardı.

"*Tev*," diye homurdandı, kadın onu daha derine ittiğinde. Nefes nefese, açgözlülükle hava çekerek onu uzaklaştırmadan önce sadece bir saniye dayanabildi. Kendine geldiğinde, dilini yanlarda gezdirdi ve ona böylesine enfes bir zevk veren yarağa tapındı.

Daha fazla dayanamayarak bacaklarının arasına uzandı ve kendini okşadı, parmakları klitorisiyle oynarken yumuşak bir nefes aldı.

Vaxa'nın bakışları amına yöneldi ve tısladı. Şaşkınlık içinde, yarığının etrafında daha fazla ön sperm biriktiğini izledi ve yalamak için öne eğildi, ancak yerini daha fazlası aldı. Tadı misk gibiydi ama insan erkekleri gibi tuzlu değildi. Lezzetliydi. Tadı kanını kaydattı ve bir parmağını amına soktuğunda, boşalmasına bir an kala parmağını sıkı.

Kate onun ağızına boşalmasını istiyordu. Onu yutmak istiyordu, Vücutuna daha fazlasını alıyordu ama kontrolünü kaybetme ihtimalinin düşük olduğunu biliyordu.

Dudaklarını adamın sikinin üzerine sıkıca kapattığında, başını *sertçe* emdi. Vaxa'nın karnı kasıldı ve Luxirian lanetine benzeyen bir şey ısırıldı, elleri saçlarında sıkılaştı. Ağızı dolu olmasaydı gülümseyebilirdi.

Parmaklarını bacaklarının arasından çekerek onunkilerin arasına uzandı ve vücutuna sıkıca yapışmış olan esmer keseyi avuçladı. Henüz orayı keşfetmemişti ama sıkmadan önce nazıkçe avuçladı.

Kalçaları kıpırdadı, ağızına daha fazla girmeye zorladı ve burnundan keskin bir şekilde nefes aldı. Küçük kalp atışları gibi, sikinin üzerindeki topuzların ve çıkıntıların *titreştiğini* hissedebiliyordu. Ve onun horozunun etrafında inlediğinde, boğazı titreştiğinde, taşaklarına küçük bir sıkma daha verdi ... ve sonra kükrüyordu.

Sıcak döl ağızına fışkırdı, boğazından aşağı kaydı ve hepsini yutmak için mücadele etti. Bir kısmı ağızının kenarlarından sızarak çenesinden aşağı aktı. Kirli, pis ve erotikti ve her anını seviyordu.

Ancak siki yumuşamadı. Vücutu tohumunun son pompalarıyla sarsıldığında, ağızından çekildi ve dudaklarını yaladı, şimdiden onun tadını özlüyordu. Ama sonra adam onun üzerindeydi. Ne olduğunu anlayamadan sırtüstü yattı, dizlerini göğsüne bastırdı ve adam tek bir yumuşak, diş gıcırdatan vuruşla içine kaydı.

Vaxa acımasızdı. Kadın durmadan inleyene kadar, tutarlı bir kelime bile kurmakta zorlanana kadar ona vurdu.

Ve orgazmı üzerine çöktüğünde, şimdiden bir *sonrakini* bekliyor, onu *arzuluyordu*.

Onun uyuşturucusu haline gelmişti... Kate'in vazgeçemeyeceğinden endişelenmeye başladığı bir uyuşturucu.

NINETEEN

Sonraki birkaç gün yumuşak, zevkli bir bulanıklık içinde geçti.

Kuşkusuz ikisi de fazla uyumuyordu. Seks nöbetleri arasında dinleniyorlardı ama Vaxa'nın 'çiftleşme çağrısı' dediği şey yeniden başlamadan önce sadece birkaç saat. Kate birçok kez Vaxa'nın kalçalarının arasını yalamasıyla uyanmış ve karşılığında o da Vaxa'yı aynı zevkle uyandırmıştı. Kaç kez seks yaptıklarını, kaç kez orgazm olduğunu sayamaz hale gelmişti.

Ağrısı ve sızısı vardı ama kendini çok iyi hissediyordu.

Kaldıkları süre boyunca sade bir şekilde beslendiler: kurutulmuş etler ve tuhaf, lezzetli meyveler ve tadı şaşırtıcı derecede güzel olan ve onu tok tutan bir tür mayalanmış ekmek. Bu onları beslemek için yeterliydi. Ve her sabah ve akşam,

Vaxa onu dışarıya, dağa doğru götürür ve iki uzun, çıkıntılı kayanın arasına sıkışmış doğal bir havuzda yıkanırlardı.

O havuzda Luxiria hakkındaki çeşitli sorularını yanıtladı. Yaşadıkları şehrin -İngilizceye çevrildiğinde Altın Şehir olarak adlandırılıyordu- nüfuslarının sadece bir kısmı olduğunu öğrendi.

Gezegene yayılmış altı karakol vardı ve hepsi de Vaxa'nın askeri eğitimini birlikte tamamladığı güvenilir savaş generalleri ve danışmanları tarafından gözetiliyordu. Rixavox, Lihvan ve Kirov'la çoktan tanışmıştı. Üçü de ayrı karakolları yönetiyordu. Diğer üçüyle henüz tanışmamıştı.

Vaxa onu her birini ziyarete götüreceğini söyledi. Görünüşe göre, her karakol, hava durumu gibi manzaranın da büyük ölçüde değişmesine neden olacak kadar yaygındı.

Sonra ona askeri eğitimden bahsetmiş, tüm Luxirian erkeklerinin on yaşına geldiklerinde askeri eğitime girmelerinin beklendiğini anlatmıştı.

"On mu?" diye sormuştu dehşet içinde, bu konuyu konuştuklarında. "Ama bu çok küçük!"

Vaxa'nın askeri eğitimle ilgili anlattıklarından sonra, sıradan bir *çocuğun* bu kadar acımasız bir şeye girmesini aklının almadığını *düşündü*. Uzay gemisindeki dövüş çukuru gibi, sadece genç adamlarla, yetişkin, kaslı savaşçılarla değil.

Vaxa sadece omuz silkti. "Her Luxirian erkeği için beş tamamlanmış rotasyon gereklidir. Bundan sonra, devam edip etmeyeceklerine karar verebilirler.

ya da ileri karakollardan birinde farklı bir iş bulmak." "Peki kaç kişi kalıyor?"

"Belki de yarısından fazlası. Luxirianlar doğuştan savaşçıdır. Bu bizim kanımızda var." Aklının bir köşesinde kısaca, "*Ya bir oğlumuz olursa?*" diye düşündü. Çocuğunun böyle bir şey yaşamasını istemezdi. Bu

onun ödünü koparırdı.

"Peki askeri eğitim kaç... rotasyondan oluşuyor?" "On iki."

On iki yıl. Gözleri adamın göğsündeki ve sırtındaki yara izlerine takıldı. Ona bazı yaşlı savaş generalleri tarafından dövüldüğünü anlatmıştı. Askeri eğitimde, onun Başbakan'ın oğlu olmasını umursamamışlardı. Başbakan'ın oğlu olmak onu akranları gibi ölümden daha az etkilenir yapmazdı, ona söylemişti ve bu yüzden onlarla birlikte, eşitleri olarak cezalandırıldı.

Onun sıkıntısını görmüş olmalı ki bir eliyle yanağını yumuşattı. "Bu normal, *luxiva*. Bu bizim kültürümüz. Erkeklerimiz için bir gurur kaynağıdır ve eğitimi tamamlamak onurların en büyüğüdür."

"Peki ya olmayanlar?" Bidan gibi. Vaxa onun askeri eğitime devam etmemesi ve bunun yerine ailesine hizmet etmeyi seçmesi hakkında bir şeyler söylemişti. "Onlara karşı ayrımcılık yapılıyor mu?"

Dudaklarını birbirine bastırma şekli ona evet, bir dereceye kadar öyle olduklarını söylüyordu. "Bu şekilde düşünenler var, evet. Ama çoğunluk böyle düşünmüyor. Onlar olmadan toplumumuz çöker. Herkes savaşçı olamaz. Avcılara, yakıtçılara, araştırmacılara, tüccarlara, inşaatçılara ihtiyacımız var. Onların yokluğunda Luxiria çöker."

Konuşma onu huzursuz ve tedirgin hissettirmişti, bu yüzden Vaxa konuyu değiştirip ona Dünya'yı sorduğunda biraz rahatladı.

O da ona nerede *yaşadığını* -Chicago- ve gökdelenleri ve hareketli kaldırımlarıyla şehrinin nasıl bir yer olduğunu anlattı. Ona Navy Pier'den, en sevdiği kafeden ve en iyi arkadaşı Beks'ten bahsetti. Ona kıştan, kardan bahsetti, ki bu onun ilgisini çekmiş görünüyordu. Luxiria'da kar yağmadığını tahmin ediyordu, ancak Beks yağmura benzeyen bir şeyden bahsetmişti. Ona anlattığı her şeye hayran kalmıştı ve kahvenin ne olduğunu açıklaması yarım saatini almıştı, bu da onu çok eğlendirmişti.

Dünya hakkında konuşmak kalbini özlemle sızlatıyordu. Konuştukça anılarında daha çok kayboluyordu. Sanki bir gün

Ama *bunu isteyip istemediğini* bile merak etmeye başlamıştı. Bu düşüncelerden sonra, gözleri uzaylı savaşıcısına yeniden odaklandı ve hissetti ki

Başka bir kayıp duygusu, ama bu onun için mi yoksa evi için mi, bilmiyordu.

Ancak, onu en çok korkutan şey, şu duygulara kapılmaya başlamış olmasıydı

Dünya'daki hayatının o kadar da harika olmadığını fark etti. Evet, en iyi arkadaşını ve şehrini özlemişti... ama bunun dışında pek bir şeyi yoktu. Bildiği bir ailesi yoktu, hayalindeki iş her geçen gün daha da kabusla dönüşüyordu ve sık sık sıkışmış hissediyor, hayatın ona sunacağı tek şeyin bu olup olmadığını merak ediyordu. Bay Doğru'yla tanışmayı, bir yuva kurmayı ve bir aile sahibi olmayı arzuluyordu, çünkü belki o *zaman* onu sık sık kaçıran mutluluğu bulacaktı.

Vaxa ile birlikteyken kendini yalnız hissetmiyordu ama Dünya'da kendi türünün arasında kendini yalnız hissetmişti ve bir parçası buna geri dönmekten korkuyordu.

Ama yapmak zorunda değilsin, diye düşündü usulca.

Geceleri hava soğuktu. Ama gezegende ilk deneyimlediği kadar soğuk değildi. Ve gündüzler de artık dayanılmaz derecede sıcak değildi. Bir önceki öğleden sonra Vaxa'ya bundan bahsettiğinde, Vaxa ona bunun kendi kanı olduğunu, onu değiştirdiğini ve vücudunun gezegenine uyum sağlamasına yardımcı olduğunu söylemişti. İhtiyatlı davranıp ürkmek yerine, bu kadar az miktarda kanın bu kadar çok değişime neden olabileceğine hayret etti. Çoğunlukla, güneş gökyüzünde yükseldiğinde artık domuz gibi terlemediği için mutluydu.

Ve geceleri, çadırın tepesinde ateş için olduğunu düşündüğü küçük açıklıktan Luxirian ayını görebiliyordu. Dünya'daki ayın aksine, bu ay gümüşü bir beyaz yerine yumuşak, parıltıyan bir maviydi. Vaxa'nın kollarında yatarken onunla yaptığı anlaşmayı düşündü ve gezegenine dönmek için ne kadar acele ettiğini merak etti.

Seks kafasını karıştırıyordu. Ama ne harika bir seksti. Kafasını daha çok karıştıran neydi?

Uzaylı savaşıcısına aşık olduğu gerçeği... ve bu konuda ne yapacağını bilmiyordu.

* * *

Vaxa'an coşku içinde kükreyerek tohumlarını eşinin içine bıraktı. Orgazmının kalıntıları ritmik bir şekilde onun etrafında titreşiyordu. Dudaklarını sürükledi

boynunu ısıırıyordu. İlkel yanı onun üzerinde izini görmeyi seviyordu.

İkisi de nefeslerini tutarken, tembelce bacaklarının arasına girmeye devam etti. Dişisi için zor birkaç dönem olmuştu. İnsan eşi bir süre önce ona bir rotasyondan fazla süredir çiftleşmediğini itiraf etmişti. Bu yüzden, doğal olarak, tamamen bitkin düşmüştü.

Luxirianların doymak bilmeyen cinsel iştahları.

Belki de en iyisi, diye düşündü, kendi evlerine dönmeleri idi. Güneş doğduktan sonra eve dönecekti. Görevleri onları daha uzun süreler ayıracak, ona dinlenmesi ve iyileşmesi için zaman verecekti. Her ne kadar şikâyet etmemiş olsa da, kan bağının gerektirdiklerinden dolayı vücudunun ağrıdığını biliyordu ve tüm evrende yapmak isteyeceği son şey ona acı çektirmekti.

Tatmin olmuş bir homurtuyla onun üzerinden yuvarlandı ve onu yanına yatırdı.

Kızın teni yaptıkları aktivitelerden dolayı terden ıslanmıştı ve adam mırıldanarak bir elini kızın sırtında gezdirdikten sonra kışına koydu.

Başını eğerek ona baktı, kız ona karşı memnuniyetle iç çekerken gözleri kızın yumuşak teninde gezindi.

"Bu ne?" diye mırıldandı sessizce, parmak uçları vücuduna dağılmış küçük koyu lekelerin üzerinde geziniyordu.

Adamın elinin tersiyle bir tanesinin izini sürdüğünü gördü ve dudakları adamın son derece hoşuna giden bir ifadeyle kıvrıldı. "Benler. Çiller. İnsanlar bunlara farklı şeyler diyor. Bunları bir doktora kontrol ettirdim ve zararsız."

Boğazının arkasından bir ses çıkardı. "Bazen tehlikeli mi oluyorlar?"

"Bazen," diye mırıldandı.

Vaxa'an'ın yüzü buruştu, bu küçük karanlık şeylerin nasıl bir zarar verebileceğini hayal etmeye çalıştı.

lekelerin neden olabileceğini düşündü. Başparmağını gözlerinin üstündeki sevimli tüylerin üzerinde gezdirdi. "Nedir bunlar?"

"Bunlar mı?" diye sordu. "Bunlara kaş deniyor." "Kaşlar.

Amaçları nedir?"

"Biliyor musun, gerçekten bilmiyorum. Belki de gözlerimizi terden ve kirden korumaya yardımcı olmak içindir."

"Peki ya bunlar?" diye sordu, parmak uçlarını kör tırnaklarının üzerinde kaydırarak. "İnsanların pençeleri yok mu? Tehlikedeyken kendinizi nasıl koruyorsunuz?"

"Bende biber gazı denen bir şey var." "Biber gazı mı?" diye tekrarladı.

"Evet, size saldıran birinin gözlerine sıktığınız içi sıvı dolu bir kutu. Yakıyor ve görmelerini zorlaştırıyor."

Vaxa'an kaşlarını çatı. "Peki sonra ne olacak? Düşmana ne olacak? Onları cezalandırmak için tek yaptığınız bu mu?"

"Saldırının ne kadar ciddi olduğuna bağlı sanırım," diye mırıldandı, 'kaşları' şaşkın bir ifadeyle biraz düştü. "Sen olsan ne yapardın? insanlar bir saldırgana karşı ne yapar?"

"Bir kadına karşı saldırı mı? İnfaz edilirler." "Ne?" diye fısıldadı.

"Bir dişiye karşı zorla çiftleşme ya da fiziksel saldırı Luxiria'daki en kötü suçtur. Toplumumuzda bu tür erkeklere müsamaha göstermeyiz, bu yüzden onları idam ederiz. Bu kadar basit."

Sessizliğe büründü ve adamın söylediklerini düşünmeye başladı. Luxiria'da kendini güvende hissetmesini istiyordu. Hiçbir erkek ona zarar vermeye cüret edemezdi. Luxirialılar dişileri kutlardı. Onlar hayat verirdi. Dişiler olmadan Luxiria da olmazdı; Jetutian saldırısından beri ırklarını rahatsız eden bir gerçektir bu.

"Benim geldiğim yerde," dedi, "bu o kadar basit değil, belki de öyle olmalı. Bazı tecavüzcüler hiç suçlanmıyor, bazıları hapse giriyor ve kısa bir süre sonra serbest bırakılıyor."

Vaxa'an onu doğru duymadığından emin bir şekilde geri çekildi.

"Zorluyorlar

ve sonra topluma geri mi asimile olacaklar?" "Evet."

Vaxa'an'ın göğsünde öfke birikti. Dişisi *asla* gezegenine geri dönmeyecekti. Bu 'tecavüzcüler' serbestçe dolaşırken olmazdı.

"Vaxa?" diye sordu avucunu göğsünde gezdirerek. "İyi misin?"

"Hayır," diye ısırdı, onun bu konuda nasıl bu kadar sakin olabildiğini merak ediyordu. Bu bir Luxirian'ın savunduğu her şeye aykırıydı ve o bundan etkilenmiş gibi bile görünmüyordu.

"Bu seni çok mu üzdü?" diye sordu.

"Tev," diye tısladı, vücudu gerildi ve onu daha iyi görebilmek için dirseğinin üzerinde doğrulmasını sağladı. "Kadınlara bu şekilde davranılmamalı."

Kate sustu. Ona baktı, bir şey söylemenin eşiğindeymiş gibi görünüyordu ama dilini tutuyordu.

"Ne oldu?" diye sordu. Dişisini artık onunla ilk tanıştığı zamankinden çok daha kolay okuyabiliyordu. İnsan ifadeleri ona Luxirian ifadeleri kadar tanıdık gelmeye başlamıştı.

"Garip bir şekilde, bu konuda üzgün olman *hoşuma* gidiyor," dedi sessizce, yavaşça. "Öyleyim, çünkü bu senin kadınlara saygı duyduğunu gösteriyor."

Vaxa'an daha fazlası olduğunu hissetti ve düşüncelerini oluşturması için ona zaman tanıyarak sabırla bekledi.

"Ama," diye başladı, "beni götürdüğünüz yer ne olacak?" "Çukur mu?" Vaxa'an homurdandı, dudakları derin bir çatıklığa dönüştü.

"Çukur," diye fısıldadı. "Orada bütün o kadınlar vardı. Hepimiz korkmuştuk. Çıplak ve zincirlenmiş olarak uyandım ve ne olduğunu anlamadım.

Oluyordu. Ve sonra o arenaya götürüldük... ve yanımdaki kız seks kölesi olarak kazanılacağımızı söyledi!"

Vaxa'an'ın yumruğu kalçasına sıkıştı, göğsünde rahatsızlık hissi yanıyordu.

"Eğer Luxirianlar kadınlara yönelik şiddete bu kadar karşıysa... neden Orada mı?" Kate usulca sordu, yeşil gözleri onunkileri tutuyordu. "Beni seçtiğin için şanslıydım, bunu şimdi anlıyorum... çünkü beni istemediğim hiçbir cinsel duruma zorlamadın. Ama diğer kadınlara ne olduğunu merak etmekten kendimi alamıyorum. Diğer uzaylılar büyük ihtimalle Luxirianlar kadar onurlu değiller. Bu düşüncenin aklından geçmediğini bana söyleyemezsin."

Vaxa'an gözlerini kapattı, zihni kargaşayla bulanıklaşıyordu. Elbette bunu düşünmüştü ama o açıklık teklif edilen diğer kadınlara bakmadığını itiraf etmekten utanıyordu. Yüzlerindeki korku ifadelerini görmemişti çünkü gözleri Kat'ile birleştiği anda... onu sahiplenmekten başka bir şey düşünmemişti. Ve bir kez sahip olduğunda, tek istediği onu sağ salim eve, Luxiria'ya geri götürmekti.

"O gün onurlu davranmadım," diye itiraf etti ona. "Çukur'a gittiğimizde, oraya sadece tek bir amaç için gitmiştim. Bir Damızlık bulmak için."

Bir önceki sefer ona Damızlık kavramını açıklamıştı, bu yüzden bunun ne anlama geldiğini anladığını biliyordu. "Benim türüm yavaş yavaş yok oluyor. Saldırıdan sonra, onlar için bir şey yapıp yapılamayacağını görmek için kendi dişilerimiz üzerinde araştırma yaparak bekledik. Ama testler sonuçsuz kaldı ve

zaman alıcı. Geçen ay döngüsünde konseyi bir araya getirdim ve hepimiz ilerlemenin tek bir yolu olduğu konusunda hemfikir olduk... uyumlu bir türle çiftleşmek. Başbakan olarak halkımıza bir örnek teşkil etmem gerekiyordu."

"Ama neden Çukur?" diye sordu.

"En hızlı ve en kolay yol buydu. Seyahat etmek için çok uzak bir mesafe değildi ve İçgüdülerimin uyumlu bir Damızlık seçme şansı daha yüksekti. Sadece insan dişilerin teklif edildiğini bilmiyordum."

"Bilseydin gider miydin?" diye sordu göğsüne bakarak.

Arkadaşına karşı dürüst olmak isteyerek bir nefes verdi. "Hayır." Kate küçük bir nefes çekti ve adam onu sakinleştirmeye çalışarak parmaklarını omurgasında gezdirdi. "İnsanlar hakkında çok az şey biliyorduk. Bize onların... kırılgan bir tür olduğu söylendi, bu yüzden hayır, uyumluluk olacağını düşünmedik. Ama İçgüdülerim yanıldığımı kanıtladı. O biliyordu."

"Ya şimdi?" diye fısıldadı.

"Kaderime sonsuza dek minnettarım," diye başladı, sesi hırçındı, "sadece insanlar olacağını bilmediğim için. Seni o yerde bulduğum için. O dişilere yardım etmediğim için utanıyorum. Şimdi keşke etseydim diyorum. Ama seni aldığım için utanç duymuyorum, her ne kadar bencilce olsa da."

Kate başını salladı ve tekrar onun göğsüne gömüldü, nefesi hafifçe göğüs uçlarında geziniyordu. Verdiği cevapların onu tam olarak tatmin etmediğini biliyordu. *Fellixix* onun huzursuzluğunu yansıtıyordu.

"Bana karşı dürüst olduğun için teşekkür ederim, Vaxa."

"Özür dilerim," dedi parmaklarını çıplak vücudunda gezdirirken.

"Üzgünüm, Kat."

Ona doğru iç çekerek rahatladı.

"Her ne kadar bencilce olsa da..." dedi, onun sözlerini tekrarlayarak. Bakışları onunkilerle birleşti ve yüzünü onun boynuna bastırmak için yukarı doğru kayd. Onun sıcak, fısıltılı sözlerini teninde hissetti. "Sen olduğun için mutluyum."

* * *

Kat'ı bir başka çılgın, tüketen çiftleşmenin ardından uykuya daldıktan çok sonra, Vaxa'an uyanık kaldı. Dişisinin Çukur hakkındaki sözleri aklından çıkmıyordu ve orada yaptıklarını her düşündüğünde utançtan midesi sıkışıyordu.

O kadınlara yardım edebilirdi. Luxirian savaşçılarıyla dolu bir gemisi vardı. Krevoraglar omurgasız, fiziksel olarak zayıf bir türdü. Adamlarıyla birlikte onların tamamını yok edebilir ve kadınları güvenli

bir yere
götürdü. Ama
o yapmadı.

Bu bilgi onu mızrak gibi deldi.

Ve suçluluk duygusu onu yiyip bitirdi. Sadece ukur yüzünden değil... dışisine söylediğı yalan yüzünden de. Vaxa'an onu kendi gezegenine kolayca geri götürebilirdi. Kristali Dördüncü eyrek'e yolculuk etmek için fazlasıyla yeterli güce sahipti ama yine de bu bilgiyi kendine saklamıştı.

Uyuyan eşine bakarken kalbi göğsünde gümbürdüyor, İçgüdüğü sessizce tatmin oluyordu. Onu terk edeceğini söylerse

Yalan mı? Kristali talep edip gezegenine geri dönecek miydi?

Onun evinden, "Shee-cog-go" denilen yerdeki hayatından bahsetme şeklini hatırladı. Bakışlarında özlem vardı, suçluluk duygusu yüzünden zorlukla katlanabildiğı bir ifade. Bunu ondan almıştı. Eğer öğrenirse onu affedip affetmeyeceğini merak ediyordu.

Öğrendiğinde. Çünkü Vaxa'an ona söylemek zorunda kalacağını biliyordu. Yalan yerleşmiyordu ve onu ne kadar uzun süre çürümeye bırakırsa, düşüncelerini o kadar çok zehirliyordu. Dışisine karşı dürüst olması gerekiyordu.

Evlerine döndüklerinde ona söyleyecekti. Söyleyecekti. ona kristali verip açıklayacaktı. Onun gezegeninde bir tutsak olduğunu, gemisinde yaptıkları bir anlaşmayla kendisine bağlandığını düşünmesini istemiyordu. Luxiria'da olmayı, onunla birlikte olmayı istemesini *istiyordu*. Artık herhangi bir anlaşmadan daha güçlü bir şeyle bağlıydılar. Kanla ve birbirleriyle paylaştıkları sözlerle bağlıydılar.

Vaxa'an Kader'e, Kat'ine gitme gücü verdiğinde kalması için dua etti.

YİRMİ

Rah-vrax-turunda geçirdikleri zaman Kate'in hazır olmasına fırsat kalmadan ol. sona ermişti.

İkiz güneşler gökyüzünde yükselmeye başladığında, küçük çadırlarını terk ettiler.

Son üç gündür tüm dünyaları bu olmuştu. Kate'in üzerinde sadece Vaxa'nın gömleği vardı, çünkü Vaxa ilk seferinde onun şeffaf elbisesini ikiye ayırmıştı. Şimdi çok uzun zaman önceymiş gibi geliyordu. İkisi de birbirlerinin vücutlarını o kadar iyi tanımışlardı ki, Kate'e birkaç gün önce Günler önce onu hiç içinde hissetmemişti, tohumlarını bedeninin derinliklerine akıttığını ya da onun rahatlatıcı, istikrarlı varlığını zihninde hissetmemişti.

Vücudu tamamen bitkin düşmüş olmasına ve kendini bir savaştan dönüyormuş gibi hissetmesine rağmen o çadırı özleyeceğini fark etti. Hovercraft'ları Kader sütunlarının üzerinde yükselirken Kate içini çekti ve zihinsel olarak onlara yumuşak bir veda etti.

"Kan bağları her rotasyonda yenilenir, *luxiva*," diye mırıldandı Vaxa onun kulağına. Ellerinden biri hovercraft'ı kullanıyordu. Diğer gömleğinin içine girmiş ve usulca karnını okşuyordu. Adamın göğsü çıplaktı, altın kol bandı ve metal piercingleri sabah ışığında parlıyordu. Yüzü artık ona kendi yüzü kadar tanıdık geliyordu. Kokusu, sıcaklığı, dokunuşu, sesi... *her şey* ona tanıdık geliyordu.

"Her yıl mı?" diye sordu sessizce, bakışlarını Luxiria'nın karanlık ve güzel manzarasına çevirerek.

"*Tev.*"

Bütün sabah garip bir şekilde sessiz kalmıştı. Kadın çadırı toplamaya başladığında, ona her şeyi bırakmasını, çadırın sabah daha sonra alınacağını söylemekle yetindi. Bunun dışında, düşünceleri içinde kaybolmuş gibiydi.

Bu onu endişelendiriyordu. Buraya veda ettiği için o da onun kadar melankolik miydi? Dağdaki tüm görevlerini mi düşünüyordu? Şehir mi?

Yoksa *onun* hakkında tereddütleri mi vardı?

Zihnindeki ağır varlık ona çok az şey anlatıyordu. Onun yakınlığını hissetti. Ama endişe ve dehşet olduğunu düşündüğü kısa anların dışında başka bir şey çıkaramadı. Bu onu daha iyi hissettirmiyordu... özellikle de Luxiria'da Vaxa ile birlikte ay döngüsünden daha uzun süre kalmak istediğine karar verdiğinden beri. Ne kadar kalacağını bilmiyordu ama tek bildiği henüz gitmeye hazır olmadığıydı.

Onu terk etmeye hazır değildi.

Dağın görünmesi uzun sürmedi. Sabahın erken saatleriydi, tıpkı geldiği ilk gün olduğu gibi, pazar yerinde mallarını yerleştiren ve tezgâhlarını düzenleyen birkaç Luxirialı dışında ortalık sessizdi. Birkaç selamlama çığlığı havaya yükseldi ama Vaxa tepki vermedi. Manevra yaparak hovercraft'ı teraslarına indirdi ve ona yardım etti.

Eve girdiklerinde Bidan ortalıkta görünmüyordu ve Kate kirpiklerinin altından Vaxa'ya bir göz atıp alt dudağını kemirerek onun neden bu kadar garip ve sessiz davrandığını merak etti.

Onu önce odalarına, sonra da banyoya götürdü ve burada giysilerini çıkarıp onu havuza taşıdı. Kız kollarını adamın boynuna doladığında sudan şırl şırl sesler geliyor, tenleri birleşince biraz rahatlıyordu. Adam havuzun ortasına, en derin olduğu yere doğru yürüdü ve ellerini kızın vücudunda gezdirerek onu nazikçe yıkadı.

Parmak uçları bacaklarının arasında gezindiğinde nefesi kesildi. Ve sonra, bir hırıltıyla, oradaydı. Kate'in bacakları adamın kalçalarına sıkıca sarılıyken, adam Kate'in içine girmeden önce onu kısa bir süreliğine kaldırdı ve derinlere doğru kaydırды. Kate'in Göz kapakları çırpınarak kapandı ve çaresiz bir inleme sesi çıkardı, bu ses kavernöz banyoda yankılandı.

Bu sefer farklı hissetti. Vaxa'nın ona bir şey kanıtlamaya çalıştığına dair tuhaf bir fikre kapıldı. Kalçalarını Kate'in bacaklarının arasına pompalarken bakışlarında garip bir yoğunluk vardı. Gkisinin de tamamlanmaları uzun sürmedi ve bitirdiklerinde Kate onun kollarına yığıldı.

Onun nemli boynuna doğru fısıldadı, "Vaxa, sorun ne?" Gözlerine bakmak için geri çekildi ve eli yanağına dokunmak için yukarı çıktı. "*Lütfen* bana sorunun ne olduğunu söyle. Dikkatin dağınık ya da endişeli görünüyorsun. bir şey."

Vaxa burun deliklerinden yavaş bir nefes verdi ve onu öpmek için öne eğildi, dudaklarını sert ama nazik bir öpücükle yakaladı.

"Beni endişelendiriyorsun," diye fısıldadı, kaşları çatılmıştı, konuşma bittiğinde.

"Sana bir şey itiraf etmem gerekiyor."

"Tamam," dedi yavaşça, kalbinin teklediğini hissederek. "Nedir bu?" "Gel, sana göstereyim," dedi ve onu tekrar sahanın kenarına taşıdı. banyo yaparak zamanlarını kısalttı. Adam ikisini de sessizce kuruladı ve Vaxa'nın ona uzattığı yeni gömleklerden birini giydi.

Onu dairesel oturma odasına geri götürdü ve sonra sütunun üzerinde yüzen kristalin önünde durdu. Kadın şaşkınlık içinde ondan kristale baktı ve sonra adam uzanıp kristali aldı ve görmesi için ona doğru uzattı.

"Anlamıyorum," dedi, bakışları kristale kaydı. Çok güzeldi, neredeyse tamamen simetrikti.

Vaxa onun gözlerine baktı. "Gemimizde sana yalan söyledim." "Tamam," dedi, kelimeyi uzatarak.

"Luxirianlar Dördüncü Çeyreğe... Dünya'ya seyahat edebilecek teknolojiye ve araçlara sahipler." Kate kristali kaldırırken ona baktı. "Bu bir Luxirian kristali. Uzun zamandır ailemeydi. Luxiria'da şimdiye kadar keşfedilenlerin en mükemmeli." Yutkundu, omuzları biraz geriye itildi. "Ve sizi gemilerimizden biriyle evinize döndürecek kadar güç üretebilir."

Kate başının döndüğünü hissetti. Başını iki yana salladı. "Neden... neden bana yalan söyledin? Neden böyle söyledin?"

"Gerçekten bilmiyor musun, kadın?" diye sordu, bakışları sertleşerek kristali yavaşça indirdi. "Evine dönmeye o kadar niyetliydin, o kadar takıntılıydın ki. Kalman için her şeyi söyleyebilirdim."

İçinde öfke yükseldi. "Bunun için beni *suçlayabilir* misin? Az önce uzaylılar tarafından kaçırıldım, evimden isteğim dışında alındım ve sonra da *sizin tarafınızdan* götürüldüm. Tek istediğim bana anlamlı gelen bir yere geri dönmekti, senin savaş ödülün gibi evrende mekik dokumak değil!"

Vaxa'nın burun delikleri alevlendi. "Bir şans istedim, *luxiva*. Benim için ne olduğunu biliyordum ama sen benim hissettiklerimi hissetmiyordun. Zamana ihtiyacım vardı."

"Gitmeme *hiç* izin verecek miydin?" diye sordu kollarını göğsünde kavuşturarak. "Ay bittikten sonra gitmek isteseydim bile gitmeme izin verir miydin? Bunu söyle bana. Ve bana yalan söyleme."

Vaxa'nın bakışları başka yöne kaydı ve sonra, "Dürüst olmak gerekirse bilmiyorum," dedi. "*Bu* ne anlama geliyor?"

"Onurlu davranacağıma ve anlaşmamızı yerine getireceğime inanmak isterdim. Ama *luxiva*, konu sen olduğunda rasyonel olmadığımı fark ettim. Mantığımla değil, saf duygularımla hareket ediyorum."

Kate'in kalbi boğazında çarpıyordu ve yanakları sıcacıktı. Sakinleşmeye çalışarak derin bir nefes aldı. "Bunu bana *neden* şimdi söylüyorsun? Ne değişti?"

Vaxa uzanıp saçının bir tutamına dokundu ve parmak uçlarının arasında ovuşturdu. Kıpırdamadan durdu, ona doğru eğilmek istemekle yalnız kalmak, düşüncelerini toparlamak için geri çekilmek arasında kaldı.

Dikkatli bir şekilde ölçülü ve eşit bir tonla, "Çünkü Sizinle ilgili verdiğim kararlara gelince, bunlar gurur duyduğum kararlar değil."

Birden aklına bir düşünce geldi... ve bunu düşünürken hissettiği acı o kadar beklenmedik bir şekilde içine işledi ki, kendini sabitlemek için bir elini duvara uzattı. "Sen... gitmemi mi *istiyorsun*? Bu yüzden mi ne hakkında?"

Yüzü o güne kadar gördüğü en sert ifadeye dönüştü. "*Nix!*" Rahatlama gözlerinin arkasını yaktı ve yüzünü çevirerek gözlerini kapattı. "Bana bak, *luxiva*," diye emretti, sesi sertleşmişti.

Kadın adamın dediğini yapınca, adam kristali ona uzattı. Kadın kristali uyuşuk bir şekilde aldı, eli kristalin etrafını sardı. Dokunulduğunda pürüzsüz ve garip bir şekilde sıcaktı, sanki kendi yaşamına sahipmiş gibi.

"Bunu senin almanı istiyorum," dedi, bakışlarını ona dikerek. Bu bir aile yadigarıydı, belli ki onun için çok anlamlı bir şeydi... ve bunu ona veriyordu. Kadın yutkundu, dudaklarından küçük bir nefes kaçtı. "Bunu almanı istiyorum. Senin seçimini elinden aldım ve bunun için çok suçluluk duydum. Seni burada, benimle tutmak için sana yalan söyledim ve bu tamamen bencilce bir karardı. Anlaşmamız sona ermiştir, *Luxiva*. Ne istediğine kendin karar vermeni istiyorum. Eğer gitmek istersen seni daha fazla burada kalmaya zorlamayacağım."

Kate ona bakarken yanağından bir damla yağın süzüldüğünü hissetti. Gözyağını görünce bakışları sıkıca birleşti ve utanç içinde bakışlarını indirdi.

Konuşurken sesi sertti, "Karar vermeniz için size zaman tanımak üzere yanınızdan ayrılacağım. Daha sonra geri döneceğim ve eğer gitmek isterseniz," düşüncesi fiziksel olarak acı vericiymiş gibi vücudu dimdik oldu.

gemi hemen donatıldı. Adamlarım evinize sağ salim ulaşmanızı sağlayacaktır. Eğer kararınız buysa bu gece ayrılabilirsiniz."

Ve sonra, son bir bakışla, gitmişti.

OceanofPDF.com

YİRMİ BİR

Vaxa'nın yokluğu sırasında Kate dikkatini dağıtmak için elinden gelen her şeyi yaptı.

Evi dolaştı, bir odadan diğerine yürüdü. Raflardan rüzgârla gelen siyah kum kalıntılarının tozunu aldı ve bulduğu eski bir bezle yerleri süpürdü. Yataklarının üzerindeki kürkleri düzeltti, her bir kırıksıklığı düzeltti. Duvardaki gümüş ekranla oynayarak nasıl çalıştığını anlamaya çalıştı ve gerçekten yemek sipariş etmeyi başardığında kendi kendine gülümsedi. Bir Luxirianlı *trixava* tabağını ve sevdiği garip mor meyveyi getirmek için kapısında belirmişti... ve onu orada yalnız bulduğu için oldukça şaşkın görünüyordu. Ama çıkarken başını eğmiş ve "*Lavrix'an*" demişti.

Bidan kısa bir süreliğine uğramış ve onun tanıdık yüzünü görmekten mutlu olmuştu.

Ancak yemek yediğine dair güvence verdikten sonra, kendi isteğiyle yanından ayrıldı ve yardımına ihtiyaç duyması ihtimaline karşı ona beyaz perdede kendisiyle nasıl iletişim kuracağını gösterdi.

Sonunda, temizlenip tekrar yıkandıktan ve yemek yedikten sonra, oturup kendine karşı dürüst olmak zorunda kaldı. Vaxa'nın ona söylediği her kelimenin üzerinden geçmesi gerekiyordu. Kendisine Dünya'ya dönmek isteyip istemediğini, eğer Chicago'daki evine, işine ve en iyi arkadaşı Beks'e dönmek istiyordu. Luxiria ve Vaxa'yı geride bırakıp bırakamayacağını ya da bundan sonsuza dek pişmanlık duyup duymayacağını kendine sorması gerekiyordu.

Oturma odasında oturmuş, sırtını minderlerden birine dayamış, kristale bakarak içini çekti, onu elinde evirip çevirdi, her pürüzsüz tarafını öğrendi. Basit bir soruydu bu. Kalmak istiyor muydu? Yoksa gitmek mi istiyordu?

Mantık ona doğru kararın ne olacağını söylüyordu.

Ama kalbi tam tersi yönde attı. Vaxa'ya gitmek istediğini söylediğini hayal etti. Yüzü taşa dönecek ve Luxirian başını sallayacaktı çünkü yapılacak en onurlu şey buydu. Vaxa'nın içindeki kargaşayı hissedebilecekti çünkü damarlarında onun kanı dolaşıyordu.

Ona gitmek istediğini söylerse, onu bir daha asla göremeyecekti. Birlikte geçirdikleri zamanın sonu kesindi. Onun istediğini yapacaktı. O da

ne isterse yapabileceğini fark etti, ne isterse.

Acı içini yaktı, gözlerine battı. Ona aşık olmanın tam ortasındaiken ona veda etmek... İçindeki her şey bu düşünceye isyan etti.

Ve cevabını aldığını fark etti.

Evet, ona yalan söylemişti ve bu gerçekten çok boktan bir şeydi. Ama bunu neden yaptığını anlayabiliyordu. Kısa bir süre öncesine dönüp baktığında, tek arzusu eve gitmekti. Elbette bu onun doğal tepkisi olurdu! Vaxa onu bu anlamaya ikna etmemiş olsaydı ona asla bir şans vermezdi, *onlara* bir şans vermezdi. Çünkü onları bir "*onlar*" olarak düşünmeye başlamıştı.

Terasa bakan pencereden güneşin alçalmaya başladığını gördü. Vaxa yakında dönecekti -en azından döneceğini umuyordu- ve onu görmek, ona kalmak istediğini söylemek, bunun nereye varacağını keşfetmek için sabırsızlanıyordu.

Kate ayağa kalkmadan önce kristale bakarak gülümsedi. Vaxa'nın onu aldığı sütuna yaklaştı ve yavaşça yerine itti, sabit bir şekilde yüzmeye başlamadan önce kısa bir süre aşağı yukarı sallanmasını izledi.

Bakışlarını kapıya çevirdi. Şimdi, keşke eşi geri dönse.

* * *

Vaxa'an hovercraft'ı konutunun önüne indirdiğinde hava kararmıştı. Kendini hazırlayarak düzenli bir nefes aldı. Luxirianlar nadiren gergin hissederdiler ama kalbi korkudan ağırlaşmıştı. *Luxiva*'sının kararını duymak için hemen içeri girmek istiyordu ama aynı zamanda kaçınılmaz olanla yüzleşmek zorunda kalmamak için bütün gece terasta kalmak da istiyordu.

Ama o bir Luxirian savaşçısıydı. Güçlü olacak ve onun kararına saygı duyacaktı, tıpkı bunun için eğitildiği gibi. Güç ve onur ve disiplin... bu değerler onun kafasına kazınmıştı.

Konuta girdiğinde, ortadaki göbek ışıkla aydınlanmış olmasına rağmen Kat'i göremedi. Yavaşça odalarına doğru ilerledi ama gözüne bir şey çarptı. Kristal olması gereken yere geri dönmüştü. Göğsünde bir şeyler kıpırdandı ama eşiyle konuşana kadar umut etmeye cesaret edemedi.

Onun varlığını hissederek adımlarını hızlandırdı. Odalarında değildi, ama sonra suyun şırıltısını duydu ve yüzme havuzuna doğru yöneldi.

Kadını görünce tüm uzuvlarına bir sıcaklık yayıldı. Havuzun kenarında oturuyordu, sırtı ona dönüktü ve ayakları suyun içinde sallanıyordu.

Kat onun yaklaştığını duydu ve aniden ayağa kalkarak yüzünü ona döndü. Küçük ayakları ıslanmış ve yerde bir su birikintisi oluşturmuştu ama onu görünce yüzü yumuşadı.

"Merhaba," dedi ve Vaxa'an damarlarındaki sevgi dalgasını hissetti. Yavaşça ona doğru adım attı ve sadece birkaç santim uzaktayken, iki eliyle göğsüne dokundu ve boynuna dolanana kadar yukarı kaydırıldı. Bir öpücük için onu aşağı çekti ve o da hemen onu daha yakına çekti, kokusunu içine çekti, vücudunun karşılık verdiğini hissetti.

Geri çekildiğinde Kat ona baktı, dudağını ısırdı ve sonra yumuşak bir sesle, "Bana yalan söylemen hoşuma gitmedi Vaxa," dedi.

Utanç onu sarıp sarmaladı. "Biliyorum, *luxiva*."

İç çekti. "Ama bunu neden yaptığını anlıyorum." Vaxa'an hiçbir şey söylemedi, onun devam etmesini bekledi, kanı pompalanıyordu. "Ve bunun için seni affediyorum ama bana bir daha yalan söylemeni istemiyorum."

Vaxa'an sertçe yutkundu, umut göğsünün genişlemesine neden oldu.

"Yapmayacağım,
luxiva."

"Bugün seni özledim," diye mırıldandı, sesi utangaçlık sınırındaydı. "Bugün kafamda bir sürü şey dönüp dolaştı ama tek şey bu inkar edilemez bir şekilde doğru olduğunu biliyordum. *Seni özledim*. Ve sana şunu söylemek istiyorum, biraz çılgınca olabileceğini düşünsem de, biraz çılgın olabilirim," dedi başını sallayarak, "senin beni bulman ve benim de burada olmam gerektiğini düşünüyorum. Yani, şu anda burada seninle birlikte olmamı ve senin... İçgüdünün seni buraya getirmesini başka nasıl açıklayabiliriz ki?"

Ben mi? Ve rah- vrax-tour'a ilk ulaştığımızda, Kaderlerinizin *gerçek* olduğu ve bizimle birlikte *orada* oldukları hissini başka nasıl açıklayabilirim. İçinde Çılgınca, kozmik bir şekilde, belki de bir sebepten dolayı bir araya getirildiğimizi düşünüyordum."

"Öyleydik, *luxiva*," diye homurdandı, onu omuzlarından kavradı, avuç içlerini kollarında gezdirdi ve bileklerinde dolaştırdı. "Öyleydik. Bunu hissettim

Seni ilk gördüğümünden beri sadece zamanla bunu hissedeceğini umuyordum."

"Biliyorum," diye fısıldadı. "Ve bu beni çok korkutuyor. Bu yerle, Luxiria'yla, *seninle* ilgili her şey ödümü koparıyor. Ama iyi anlamda."

Vaxa'an kaşlarını çattı. "Sana asla zarar vermeyeceğim, *luxiva*. Korkmana hiç gerek yok."

Gülümsedi, içinden küçük bir kahkaha kaçtı. "Bu bir ifade, Vaxa. İyi bir korku, söz veriyorum."

Onun dilinde asla anlayamayacağından korktuğu bazı şeyler vardı ama boş verdi. Bunun yerine, "Kristal sütuna geri döndü," diyerek cesaretini topladı.

Kat dudaklarını ıslatmak için dilini dışarı çıkardı ve sonra başını salladı. "Evet," diye fısıldadı. "Bunu söylemeyi hayal edemeyeceğimi fark ettiğimde geri koydum."

Sana veda etmek. Ve bunun benim cevabım olduğunu fark ettim."

Adamın nefesi kesildi ve kelimeleri söylemesine ihtiyaç duyan adamın elleri sıkılaştı. "Benimle kalacak mısınız?"

Kat gülümsedi ve elini kaldırıp yaralı parmak eklemlerini öptü. "Evet, *seninle* kalacağım Vaxa."

Ona duyduğu ihtiyaç, vücudundaki her bir gerilim ipliği serbest kaldıkça dayanamayacağı bir yoğunluğa ulaştı. Onu yerden kaldırdığında nefesi kesildi. Eşinin içinde olmak için bir saniye daha bekleyemezdi, bu yüzden örtüsünü yırttı ve sonra hala bu sabah giydiği tuniği uyluklarından yukarı sürükledi.

"*Oh*," diye nefes aldı adam içine girdiğinde. "L-Luxirianlar seksi severler, değil mi?"

"Şimdiye kadar bunu fark etmedin mi, dostum?" diye hırlayarak kızın boynunu ısırdı. "Çiftleşmeler bizi bazen kelimelerin anlatamayacağı bir şekilde birbirimize bağlar."

Kader'in bir hediyesi olan Kat ortaya çıkana kadar hayatında nadiren yaşadığı bir duygu olan mutluluk içinde kabardı.

"Vaxa, bir şey daha var," diye nefes aldı, gözleri onunkileri buldu. Sesi yumuşadı ve fısıldadı, "Ben... Ben sana aşık oluyorum. Bunu bilmeni istedim."

Vaxa'an onun alnına kendi alnıyla dokundu ve *fellixix'le* uzanarak onu daha yakından hissedebildi. Hırçın bir sesle, "Belki de kelimeler çiftleşmelerden daha iyi *olabilir*."

Kate yumuşak bir iniltiyle gülümsedi ve sonra öne doğru eğilip dudaklarını yakaladı, sözlerinin tadına baktı, onları içine çekti.

Bundan sonra ikisi de konuşmamış olsa da Vaxa'an dışisine *tam olarak* nasıl hissettiğini gösterdi.

OceanofPDF.com

EPILOG

"Emin misiniz?" Kate, Luxirian doktora bakarak Privanax'a sordu. "Yüzde yüz emin misin?"

Elbette, zaten şüpheleri vardı, zaten laboratuvara gelmesinin nedeni de buydu. Vaxa onu bir konsey toplantısına giderken bırakmış ve evlerine kadar bırakabileceğini söylemişti. Kate Privanax'a araştırmalarında sık sık yardım ettiği için bu anormal bir istek değildi. Doktor onun türüyle ilgili en ufak şeyi bile bilmek istiyordu ve bazı soruları onu utandırır da, Kate ona yardımcı olmaktan memnundu.

Çiftleşme töreninden bu yana sadece birkaç hafta geçmişti ve bu süre zarfında Kate güzelce yerleşmiş ve onların dünyasında kendi yerini bulmaya başlamıştı. Vaxa'ya onunla kalacağını söyledikten ve Vaxa da sonunda onu seksle oyalamayı bıraktıktan sonra, ona Luxiria'da yapacak bir şeylere ihtiyacı olduğunu söylemişti. O görevlerine devam ederken bütün gün evde oturmak istemiyordu. Bu onu çıldırtacaktı.

Bu yüzden, ona Dünya'daki yayınevindeki işinden bahsettikten kısa bir süre sonra, onu şehrin merkezindeki arşivlerine atamıştı. Vaxa onu oraya ilk getirdiğinde aşık olmuştu. Burası ağzına kadar eski parşömenler ve Luxirianlar ve onların kültürleri hakkında kitaplarla dolu büyük bir salondur.

Kaderlerin tarihleri ve hikayeleri. Elbette bunların hiçbirini okuyamıyordu ama oldukça sevdiği Bruxilia adında yaşlı bir Luxirian kadın olan arşivcinin yardımıyla Luxirian dilini yavaş yavaş öğreniyor, bazı kelimelerin yazılışlarını tanımayı öğreniyordu.

telaffuz etmekte zorlanıyordu. Bruxilia onu başka işlerle meşgul etti ve Kate her günün sonunda gururla eve döndü.

"Kendi İletişim Cihazlarımı okuma yeteneğimi mi sorguluyorsun, *Lavrix'an?*" Privanax karşılık verdi. Kate, doktorun istediği zaman biraz huysuzlaşabildiğini çabucak öğreniyordu.

Kate sırtıtmamak için kendini zor tuttu ama sonra karnına bakarak uzun bir nefes verdi. Dünya'ya döndüğünden beri regl olmamıştı ve bir aydan daha uzun olduğunu biliyordu. Ama bunun ötesine geçmişti. O sadece... biliyordu.

"Sanırım artık buna ihtiyacım olmayacak," diye mırıldandı, Privanax'ın Vaxa onu rah-vrax-tour'a götürmeden önce taktığı doğum kontrol bandını hâlâ üzerinde tutan bileğini kaldırarak.

"Hayır, olmayacaksın," diye yanıtladı basitçe, çıkarmak için uzandı. Çıplak bileğini ovuşturdu. Kate rahatlamadığını söylerse yalan söylemiş olurdu. Vaxa, Kate'in bakmadığını sandığı bir anda, sanki varlığından nefret ediyormuşçasına gözlerini banttan ayırmadan ona bakmaya başlamıştı. "Sağlığını yakından izlememiz gerekecek, *Lavrix'an*. Bu çocuk Luxirianlar için bir ilk olacak... ve insanlar için. Güvenliğinizi sağlamamız ve vücudunuzun bir Luxirian yavrusunun taleplerine dayanabileceğinden emin olmamız gerekiyor."

"Anlıyorum," dedi usulca. Uzaylı bir çocuğa sahip olma ihtimali onu korkutmalıydı ama korkmuyordu. Bu sadece bir başka nedendi. kalmakla doğru seçimi yaptığını biliyordu. Kararından hiç pişmanlık duymamıştı ve Vaxa ona her gün davranışlarıyla neden kendi gezegeni yerine onu seçtiğini hatırlatıyordu.

"Başbakan'a şüphelerinizden bahsettiniz mi?" Privanax, vücudunda bir çeşit metal tüp gezdirerek ve birkaç dakikada bir Com'una bakarak sordu.

"Hayır," dedi başını sallayarak. "Ona söylemeden önce emin olmak istedim."

"Hamileliğiniz çok erken aşamalarda. Luxirian dişileri yavrularımızı sadece üç ay döngüsü boyunca taşır ya da taşırdı. İnsanların dokuz ay döngüsünde hamilelik geçirdiğini söylemiştiniz?"

"Evet," dedi. Sadece üç aylık bir hamilelik mi?

Beni de yaz, diye düşündü.

"Gençlerin ne kadar hızlı geliştiğini izleyeceğiz," dedi, sesi şekerci dükkânındaki bir çocuk gibi neşeli çıkıyordu. "Bu her şeyi değiştirecek, *Lavrix'an*. Bunun farkındasın, değil mi?"

"Evet," diye mırıldandı, bir elini karnının üzerine koyarak ne zaman göstermeye başlayacağını merak etti. Privanax testlerini bitirdiğinde yumuşak bir şekilde gülümsedi ve muayene masasından atladı. "Görünüşe göre haklıymışsın."

"Nasıl yani, *Lavrix'an*?"

"Bana bazen Kader'in en iyisini bildiğini söylemiştin, sen o anda göremesen bile," dedi ve veda etmek için elini onun koluna koydu.

"Kaderin her zaman bir planı vardır, *Lavrix'an*," diye cevap verdi. "Ve bu süre zarfında tüm dualarımıza cevap verdiler."

* * *

O gece Vaxa hovercraft'ını indirdiğinde Kate terasta onu bekliyordu. Onu görünce vücudu uğuldadı ve Vaxa hırıltılı bir ses çıkararak hızla ona yaklaşıp selamlamak için öptü.

"Görünüşe göre kadının bu süreyi *istiyordu*," diye mırıldandı. "Bu sabahın ben dönene kadar seni tatmin etmeye yeteceğini düşünmüştüm."

Kızardı, havuzdaki aktivitelerini hatırladı, adamın ağzının klitorisini emişini hatırladı. Parmakları adamın kollarını örten sert kas çizgilerinin üzerinde gezindi.

"Sana söylemem gereken bir şey var," dedi. Dışarısı karanlıktı ama evlerinin içinden gelen ışık terasa yumuşak bir altın parıltısı veriyordu. Üstlerinde yıldızlar parlaktı, yabancı takımyıldızlar parıldıyordu. Dünya'nın güneşinin de onlardan biri olup olmadığını merak etti. AĞağıdaki Gahir sessizdi ve Kate günün en sevdiği zamanının bu olduğunu itiraf etmek zorundaydı; Vaxa'nın görevlerinden kurtulduğu, zor bir günün ardından gurur duyduğu ve sadece ikisinin birlikte olduğu zamanlardı bunlar.

Vaxa kaşlarını çatı, belli ki bir sorun olduğunu düşünüyordu, ama gülümseyerek onun kaşlarını düzeltti.

"Vaxa, ben hamileyim."

Adamın burun deliklerinden keskin bir nefes çıktı ve kadın adamın yüzündeki şaşkınlığa sırtı. "*Rebax*?"

Rebax Luxirian dilinde 'tekrarla' anlamına geliyordu, yani aslında daha çok 'ne' demektir. Dil değiştirmişti ve bunun farkında bile değildi. Sırtışı genişledi.

"Privanax bugün doğruladı. Adet dönemimi kaçırdım ve... içimde böyle bir his vardı. Ve işte, hamileyim!" diye güldü, sonunda bunu ona söyleyebildiği için mutluydu.

"*Luxiva*," diye homurdandı, onu kendine çekti, alnını onunkine değdirdi, yüzünü geniş avuçlarının arasına aldı. Bunu her yaptığında kalbi kesinlikle eriyordu. "*Luxiva*... bu gerçekten de iyi bir haber," dedi sessizce, sesi kızın içinde hissettiği duygu yüzünden sertleşmişti.

Bir aydan fazla bir süre önce, bu uçsuz bucaksız evrende onu daha büyük şeylerin beklediğinden habersiz, Dünya'da bir hayat yaşıyordu. Ve şimdi, o çiftleşti

Luxiria'nın Başbakanı, çocuğuna hamile, yeni bir gezegende yeni bir hayat kuruyordu... ve en önemlisi *mutluydu*.

Ve bunun sadece bir başlangıç olduğunu
biliyordu.

* * *

Vaxa'an uyuyan dişisine sarıldı, karnının yumuşak derisini okşadı, yavrusunun içeride güvenle korunduğunu biliyordu. Göğsü, Kat'ı için her şeyi yapabileceğini bilerek, onun ve çocuğu için hayatını seve seve verebileceğini bilerek, mümkün olduğunu düşünmediği bir duyguyla yandı.

Alçakgönüllü bir duyguydu.

Hamile olduğu bilgisi hoş ama sıkıntılı bir zamanda gelmişti. Vaxa'an ona konseyle olan ilişkileri hakkında pek bir şey anlatmamıştı ama birkaç karakolda isyancı gruplardan bahsediliyordu. Bazıları Luxirianlar insan eşini diğerleri kadar kabullenmiyordu ve Kirov'un ilk tahmin ettiği gibi, Başbakan olarak pozisyonuna meydan okunacağını biliyordu.

Kendisine meydan okunursa dövüş çukuruna hazırlanması gerekecekti. Luxirianlar güce taparlardı ve o asi azınlığa Başbakan olarak yerini hak ettiğini hatırlatması gerekecekti.

Ayrıca vermesi gereken başka bir karar daha vardı; *ravraxia*'larının son gecesinde Kat'le yaptığı konuşmadan beri kafasını kurcalayan, Kat'in Çukur'daki diğer kadınlara neden yardım etmediğini sorguladığı bir karar.

Uyku platformunun yanındaki Com bip sesi çıkararak Lihvan'ın hızlı bir şekilde geldiğini işaret etti ve Vaxa'an dikkatlice kendini çıkardı, *lüksivasının* sıcak ve örtülü olduğundan emin olduktan sonra örtülerini silkti ve sessizce odalarından çıktı.

Lihvan onu evinin önündeki terasta bekliyordu. Gece serin ve durgundu. Vaxa'an temiz havayı derin bir nefesle içine çekerek ciğerlerine yerleşti.

"Geldiğin için teşekkür ederim dostum," dedi Vaxa'an, hayatı pahasına güvendiği birkaç Luxirian'dan biri olan yaralı savaş generaline bakarak. "Karakoluna uzun bir yolculuk olduğunu biliyorum ama seninle dışarıda konuşmak istedim. Konsey."

"Benden istediğin her şeyi yapacağımı biliyorsun," diye yanıtladı Lihvan, gözleri terastan manzarayı seyrederken.

"Biliyorum."

"Karar verdin mi? Benden yapmamı istediğın şey her neyse?" Lihvan onunla yüzleşmek için döndüğünde bakışlarını sabit tutarak sordu.

"Evet."

Savaş generali tereddüt etmeden sordu: "O halde emirlerim nedir, Başbakanım?"

"Krevoraglar hakkındaki tüm bilgileri toplayın ve ileri karakolunuzdan en iyi savaşçılarınızı seçmeye başlayın," diye yanıtladı Vaxa'an, arkadaşıyla yüzleşmeden önce kısa bir süreliğine konutuna baktı. "Özel olarak. Henüz konseye haber vermek istemiyorum."

Lihvan doğruldu. "Hedefim nedir?" "Çukur'a sızmak."

Birinci Kitabın Sonu

OceanofPDF.com

Vaxa'an ve Kate
***Uzaylı'nın Eşi...* 28 Mart'ta geliyor!**

* * *

**DEVAMINI BURADAN ÖN
SİPARİŞ VERİN:**

[Amazon ABD](#)
[Amazon İngiltere](#)

* * *

***Uzaylı'nın Eşi* için Tanıtım Yazısı**
(Luxiria Savaşçıları, İkinci Kitap):

**İkiz güneşlerin sıcak ve uzaylı savaşçıların daha ateşli olduğu Luxiria'ya
hoş geldiniz...**

Kate Harper bir ay önce Dünya'da yaşadığına ve normal bir insan hayatı
sürdüğüne inanamıyor. Şimdi mi? Cidden seksi,

Doyumsuz, alfa uzaylı onu bebeğiyle hamile bıraktı ve Kate yeni eğiyle birlikte bütün bir türü nasıl yöneteceğini öğreniyor. Kate Luxiria'da kendine bir yer edinmeye çalışırken -hem de tekmelemeyi *seven* bir uzaylı savaşçının bebeğine hamileyken- gezegende huzursuzluk baş gösteriyor ve güçlü eşinin otoritesi sorgulanıyor. Ve neden onun kendisinden bir şeyler sakladığı hissinden kurtulamıyor?

Not: *Uzaylı'nın Eği*, Luxiria Savaşçıları serisinin ikinci kitabıdır ve *Uzaylı'nın Ödülü'nün* devamı niteliğindedir. Bu kitabı okumadan önce 1. Kitabı okumuş olmanız gerekmektedir. *Uzaylı'nın Eği*, Vaxa'an ve Kate'in hikâyesini sonlandırıyor ve Serinin geri kalanı, bağımsız olarak okunabilecek diğeri Luxirian savaşçılarına odaklanacak.

OceanofPDF.com

Sevgili harika okuyucu,

**Teşekkür ederim, *Uzaylı'nın Ödülü'nü*
okuduğunuz için teşekkür ederim!**

Kitabı beğendiyseniz, lütfen Amazon'da bir yorum bırakmayı düşünün. Yorumlar sizin gibi diğer okurların yeni kitaplar ve yazarlar bulmasına yardımcı oluyor... Vaxa'an ve Kate hakkında ne düşündüğünüzü ve serinin devam etmesini isteyip istemediğinizi duymak isterim. :)

[Hızlı bir yorum bırakmak isterseniz lütfen buraya tıklayın!](#)

Çok minnettarım!

Çok Sevgiler, Zoey

OceanofPDF.com

ZOEY DRAVEN

Zoey Draven'in Posta
Listesine kaydolmak için
nedenler:

1. Özel bonus bölümler/içerik
2. ARC fırsatları
aracılığıyla ücretsiz
kitaplar
3. Özel hediye kartı çekilişleri
4. Yeni sürüm bilgileri doğrudan
gelen kutunuz
5. Spam yapmama garantili seksi alfa
uzaylı dozunuz! ;)

Zoey Draven'in Postaları için
Kaydolun
Liste burada!

Zoey ve kitapları hakkında güncel

bilgi edinmenin en iyi yolu bu!

OceanofPDF.com

ZOEY HAKKINDA

Zoey Draven seksi, doyumsuz, alfa uzaylıları seviyor ve onlar hakkında yazmayı daha da çok seviyor. *Uzaylı Ödülü* onun ilk SFR romanıdır. Ayrıca Emilia Winters takma adıyla buharlı çağdaş romantizm yazıyor (www.EmiliaWinters.com).

Zoey'i Facebook'ta beğenin: <http://www.facebook.com/zoeydraven>

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.